Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
t. 526.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
t. 526.

בחדש אדר פה אסטי

נכתב ע"י הצעיר יעקב פוויש יע"ן שנת שלש לפק

בכתבת המצפק ומכל גזירת קשה עמ כל ישראל אמן

הנה יקרים הרפואה וישמורנו ית' מלכדו וצילנו

בקשיות חדושים השייכים לבני אלם לפעמים והשולת

קשפר מדות מוצאה אשר לקטתי מזה ומזה כדי לירע

עניים

Adar Arte

לעשות [illegible] a dove andati

o uccellatori che d'uccellare non è hora io,

mi scongiuro da parte [illegible]

che tanto questa vede pigli a niente, quanto

pigli l'acqua corrente

BIBLIOTEKA KRÓLEWSKA W TARNOWIE

ב	ג	ט	ה	ו
ח	ו	ב	ד	ט
ד	ט	ה	ו	ב
ו	ב	ד	ט	ה
ט	ה	ו	ב	ד

ב	ג	ט	ה	ו
ח	ו	ב	ד	ט
ד	ט	ה	ו	ב
ו	ב	ד	ט	ה
ט	ה	ו	ב	ד

" ... ולכן נקרא שמו אברהם כי אב המון גוים נתתיך. ויש לשאול, למה נקרא שמו אברהם ולא אברם? ואמרו רז"ל, אברם היה נקרא על שם אביו, שהיה מתפאר בו ואומר שהוא אביו, ועתה שנתגייר ונתדבק בשכינה, נקרא אברהם, שהוא אב המון גוים, שכל הגרים שבעולם עתידים להתגייר על ידו. ואמרו רז"ל, שכל מי שמגייר את הגר עד עשרה דורות, עליו הכתוב אומר ונפש אשר עשו בחרן, ואין חרן אלא מגרה, שמגרה את האדם ומקרבו לתורה. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו בראו, שנאמר ונפש אשר עשו בחרן, ואין עשיה אלא בריאה, שנאמר ויעש אלהים את הרקיע. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו קרבו לפני הר סיני, שכל ישראל היו שם כאיש אחד בלב אחד, ואין קירוב אלא תורה, שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו בנה בית המקדש וקרבן לפניו, שנאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו בנה את כל העולם כולו, שנאמר ברוך אומר והיה העולם. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל התורה כולה, שנאמר ואת התורה ואת המצוה אשר כתבתי להורותם. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הנביאים כולם, שנאמר אשר שלח ביד עבדיך הנביאים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הכתובים כולם, שנאמר ואת כל הכתובים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל המשנה כולה, שנאמר ואת המשנה. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל התלמוד כולו, שנאמר ואת התלמוד. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הגמרא כולה, שנאמר ואת הגמרא. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הפירושים כולם, שנאמר ואת הפירושים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל החידושים כולם, שנאמר ואת החידושים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הפסקים כולם, שנאמר ואת הפסקים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הדינים כולם, שנאמר ואת הדינים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל ההלכות כולם, שנאמר ואת ההלכות. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל האגדות כולם, שנאמר ואת האגדות. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל המדרשים כולם, שנאמר ואת המדרשים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הספרים כולם, שנאמר ואת הספרים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הדברים כולם, שנאמר ואת הדברים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל העולם כולו, שנאמר ואת העולם. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הבריאה כולה, שנאמר ואת הבריאה. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הנבראים כולם, שנאמר ואת הנבראים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הברואים כולם, שנאמר ואת הברואים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל היצורים כולם, שנאמר ואת היצורים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הנמצאים כולם, שנאמר ואת הנמצאים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הדברים כולם, שנאמר ואת הדברים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל העולם כולו, שנאמר ואת העולם. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הבריאה כולה, שנאמר ואת הבריאה. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הנבראים כולם, שנאמר ואת הנבראים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הברואים כולם, שנאמר ואת הברואים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל היצורים כולם, שנאמר ואת היצורים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הנמצאים כולם, שנאמר ואת הנמצאים.

ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הדברים כולם, שנאמר ואת הדברים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל העולם כולו, שנאמר ואת העולם. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הבריאה כולה, שנאמר ואת הבריאה. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הנבראים כולם, שנאמר ואת הנבראים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הברואים כולם, שנאמר ואת הברואים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל היצורים כולם, שנאמר ואת היצורים. ואמרו רז"ל, שכל מי שמקרב את הגר כאלו נתן לו כל הנמצאים כולם, שנאמר ואת הנמצאים.

ואמרו לו אין לנו אלא מה שראו עינינו
ושמעו אזנינו ומה שהגידו לנו אבותינו
ואמר להם אם כן אין לכם אלא מה שיש
בידכם בלבד

ואמרו לו אנו מוצאים בתורה שהיא
נתונה לנו מסיני שלא נשמע לנביא
שיבוא לומר לנו דבר חדש שלא נתנה
תורה מסיני שכבר הזהירנו משה
רבינו ע"ה בתורתו לא בשמים היא
לאמר לא נשמע לנביא שיבוא לומר
לנו דבר חדש שלא נתנה תורה מסיני
שכבר הזהירנו משה רבינו ע"ה בתורתו
לא בשמים היא לאמר לא נשמע לנביא
שיבוא לומר לנו דבר חדש שלא נתנה
תורה מסיני שכבר הזהירנו משה רבינו
ע"ה בתורתו לא בשמים היא לאמר לא
נשמע לנביא שיבוא לומר לנו דבר חדש
שלא נתנה תורה מסיני שכבר הזהירנו
משה רבינו ע"ה בתורתו לא בשמים היא
לאמר לא נשמע לנביא שיבוא לומר לנו
דבר חדש שלא נתנה תורה מסיני שכבר
הזהירנו משה רבינו ע"ה בתורתו לא

[redacted]

[redacted]

[redacted]

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
אהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל ואתה קרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן ועשית בגדי קדש
לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה
ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי והם יקחו
את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ועשו את האפד זהב
תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה שתי כתפת חברת תהיה אל
שני קצותיו וחבר ועצת אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ושש משזר ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי שני בנים
שמות בני ישראל ששה משמותם על האבן האחת וששה שמות הנותרם על האבן השנית
כמעשה צורף פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב
תעשה אתם ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא
אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון ועשית משבצות זהב ושתי שרשרת
זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את השרשרת העבתים על המשבצות
ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני
ושש משזר תעשה אתו רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו כפול ומלאת בו
מלאת אבן אבן שדה פטדה ברקת הנפך הראשה תהיה לשבעת הבנים ושמותם על
שבעת שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיה לשבעת המטות ועשית על החשן
שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי
הטבעת על שני קצות החשן ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת על קצות
החשן ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד
אל מול פניו ועשית שתי טבעת זהב וישמת על שני קצות החשן על שפתו אשר אל
עבר האפד בית ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני
מפנה אל מול פניו מחברתו ממעל החשב ולא יזח החשן מעל האפד וירכסו את החשן
מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל
האפד ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון
לפני יהוה תמיד ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן
בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד ועשית
מעיל האפד כליל תכלת יהיה ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב לו מעשה ארג
כפי תחרא יהיה לו שוליו תעשה רמנים תכלת וארגמן תולעת שני על שוליו סביב
ופעמני זהב בתוכם סביב רמון פעמן זהב רמון פעמן זהב על שולי המעיל סביב
והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות
ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה ושמת אתו על פתיל
תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה ונשא אהרן את עון הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל בכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני
יהוה ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה לבני אהרן
תעשה כתנת ועשית להם אבנט ומגבעת תעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת אתם
את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וכהנת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי
ואתה דבר אל בני ישראל לאמר שמור תשמרו את שבתתי כי אות הוא ביני וביניכם
לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה
מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים
יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת
מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו
ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לחת
העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים

ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים ויקהל אהרן עליו ויאמר חרן העם אשר על אזני נשיהם ובנותיהם ובניהם
ופרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיהם ובנותיהם ובניהם והביאו אל אהרן ויקהל כל
העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו
עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וירא אהרן ויבן
מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו
שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים ויאמר
יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא ועתה הניחה לי ויחר
אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה
יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפך והנחם על הרעה לעמך זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם
בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעלם וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו וישב משה וירד
מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת ושמע יהושע
את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה וירד משה מן ההר ויאמר
אל יהושע קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה אנכי קול ענות אנות אנכי שמע
ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את
הלחת וישבר אתם תחת ההר ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש וידק עד אשר
כלה לטחן על פני המים וישקה את בני ישראל ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך
העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את
העם כי ברע הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו
לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי
הבאת עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע
הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם
ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער
במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו ויעשו בני לוי כדבר משה
ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפים איש ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם
אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם וישב
משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב ועתה
אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אמחנו מספרי ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ויגף יהוה את העם על אשר עשו
את העגל אשר עשה אהרן

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֲשֶׁר אֶהְיֶה אֶהְיֶה יְהוָה יְהוָה אֶהְיֶה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה יְהוָה יְהוָה אֶהְיֶה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה יְהוָה יְהוָה אֶהְיֶה אֶהְיֶה אֲשֶׁר

שוב

אשר אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה אשר

אשר אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה אשר

אשר אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה אשר

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

ומעשיו שהיה עושה בעולם ומעשה בן מעון שהיה
שכיר אחת ביום ואחת בשבת ומעשה בן עזאי
שהיה דורש ערות בבואו לבית המדרש ומעשה
בשני אחים כהנים שהיו מקריבים בשני מזבחות
זה על גבי זה ומעשה בשני אחים שהיו מקריבים
בשני מזבחות זה על גבי זה ומעשה בשני אחים
כהנים שהיו מקריבים בשני מזבחות זה על גבי
זה ומעשה בשני אחים כהנ

ואם יש לו בנים ובנות יחלקו כולם בשוה בין הזכרים לנקבות. ואם אין לו בנים אלא בנות אחת או יותר הן יורשות את כל נכסיו ואין לאחיו כלום. ואם אין לו בנים ובנות אלא אחים ואחיות הם יורשים את כל נכסיו ואין לבנות כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות אלא אב ואם הם יורשים את כל נכסיו ואין לאחים כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם אלא אשה הרי היא יורשת את כל נכסיו ואין לאב ואם כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה אלא בן בת אחות הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לאשה כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות אלא בן בת אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בת אחות כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח אלא בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בת אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח אלא בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח אלא בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח כלום. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ואב ואם ואשה ובן בת אחות ובן בת אח ובן בן אח ובן בן בן אח ובן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן אח ובן בן בן בן בן בן בן בן בן אח אלא בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן אח הרי הם יורשים את כל נכסיו ואין לבן ב

ויבא ויבא ויבא ויבא	ויבא ויבא ויבא ויבא
ויבא ויבא ויבא ויבא	ויבא ויבא ויבא ויבא
ויבא ויבא ויבא ויבא	ויבא ויבא ויבא ויבא

ויבא ויבא ויבא ויבא

לקל ואחר כך יאמר ברכו את יי' המבורך
ויענו הקהל ברוך יי' המבורך לעולם ועד
ואחר כך יאמר ברוך אתה יי' אלהינו מלך
העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה
ובתבונה ובמאמרו סדר הלילות ומחליף
העתים ומסדר את הכוכבים במשמרותם
ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור
מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה
יי' צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך
עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי' המעריב
ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת
תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת
על כן יי' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח
בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך
לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם
נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסור
ממנו לעולם ברוך אתה יי' אוהב עמו
ישראל

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואהבת את
יי' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך
ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך
והיו לטטפות בין עיניך וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי'
לאבותיכם לתת להם כימי השמים על
הארץ ויאמר יי' אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו
על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם
לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל
מצות יי' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים
אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדושים לאלהיכם אני יי'
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יי'
אלהיכם אמת

ויציב לא ידע לו ורשעים לא יקומון
ואתה דבק בחיים כולכם היום כולכם
ואתה יי' אלהינו אמת אתה הוא לעד
מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור
הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קימת ודבריו חיים וקימים
ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים
עליהם אבותינו ועלינו בנינו ועל דורותינו
ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על
הראשונות ועל האחרונות דבר טוב
ונאמן לעולם ועד ברוך אתה יי' מלך
אמת

אמת ויציב וקים ונכון ונאמן ואהוב
וחביב ונחמד ונעים ומתוק ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי' מלך
מגן אבותינו בכל דור ודור אלהי
ראשונים ואחרונים אלהי כל בריות
אדון כל תולדות הנהג עולמו בחסד
ובבריותיו ברחמים ויי' לא ינום ולא יישן
המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח
אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים
והזוקף כפופים לך לבדך אנחנו מודים
אלהי כל בשר יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיית
אותנו וקימת אותנו כן תחיינו ותקימנו
ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חוקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם
על שאנחנו מודים לך ברוך אל
ההודאות

שים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו יי' אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים
וחיים ושלום ויפה בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יי' המברך את עמו ישראל
בשלום אמן

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יי' צורי וגואלי

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל
ואמרו אמן

יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלהי
אבותינו שתבנה עיר המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך
ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות
ונעמה לפני יי' כימי עולם וכשנים
קדמוניות

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל ויאמר
זה אל זה וקרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ
כבודו ואומר ברוך כבוד יי' ממקומו
ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם
המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד
פעמים שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד
ואתה יי' אלהינו מלך גדול וקדוש אתה
ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה ברוך אתה יי' האל הקדוש

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש
בינה חננו מאתך דעה בינה והשכל ברוך
אתה יי' חונן הדעת

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו
לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה
לפניך ברוך אתה יי' הרוצה בתשובה

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו
מלכנו כי פשענו כי מוחל וסלח אתה
ברוך אתה יי' חנון המרבה לסלוח

ראה נא בעניינו וריבה ריבנו וגאלנו
מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה
ברוך אתה יי' גואל ישראל

רפאנו יי' ונרפא הושיענו ונושעה כי
תהלתנו אתה והעלה רפואה שלמה
לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן
ורחמן אתה ברוך אתה יי' רופא חולי
עמו ישראל

ברך עלינו יי' אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה
על פני האדמה ושבענו מטובך וברך
שנתנו כשנים הטובות ברוך אתה יי'
מברך השנים

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס
לקבץ גליותינו ונקבצנו יחד מארבע
כנפות הארץ ברוך אתה יי' מקבץ נדחי
עמו ישראל

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו
כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך
עלינו אתה יי' לבדך בחסד וברחמים
וצדקנו במשפט ברוך אתה יי' מלך אוהב
צדקה ומשפט

ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה
כרגע תאבד וכל אויבי עמך מהרה יכרתו
ותמגר ותשבר ותמגיר ותכניע זדים
במהרה בימינו ברוך אתה יי' שובר
אויבים ומכניע זדים

על הצדיקים ועל הגרים ועל זקני עמך
בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל
גרי הצדק ועלינו יהמו רחמיך יי'
אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים
בשמך באמת ושים חלקנו עמהם ולעולם
לא נבוש כי בך בטחנו ברוך אתה יי'
משען ומבטח לצדיקים

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון
בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב
בימינו בנין עולם ואת כסא דוד מהרה
לתוכה תכין ברוך אתה יי' בונה ירושלים

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל
היום ברוך אתה יי' מצמיח קרן ישועה

שמע קולנו יי' אלהינו חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל
שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך
מלכנו ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע
תפלת עמך ישראל ברחמים ברוך אתה
יי' שומע תפלה

רצה יי' אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם
והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים ברוך אתה יי' המחזיר שכינתו
לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי'
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור
חיינו מגן ישעינו אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא
תמו חסדיך מעולם קוינו לך ועל כן
נודה לך ונשבחך ונפארך ונברכך על
אחת מכל מה שהיה ומה שיהיה לעולם
ועד ברוך אתה יי' הטוב שמך ולך נאה
להודות

ויקרא אתו משה ויאמר אליו אהרן ובניו את הכהנים
קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן
המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד:
ויעש משה כאשר צוה יי' אתו ותקהל העדה אל פתח
אהל מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה
יי' לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ
אתם במים: ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט
וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו
בחשב האפד ויאפד לו בו: ויתן עליו את החשן ויתן
אל החשן את האורים ואת התמים: וישם את המצנפת
על ראשו ויתן על המצנפת אל מול פניו את ציץ
הזהב נזר הקדש כאשר צוה יי' את משה: ויקח משה
את שמן המשחה ואת הדם אשר על המזבח ויזה על
אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו: ויקדש
את אהרן ואת בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו:
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח
אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו אתו:
והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח אהל מועד
תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי
שבעת ימים ימלא את ידכם: כאשר עשה ביום הזה
צוה יי' לעשות לכפר עליכם: ופתח אהל מועד תשבו
יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יי'
ולא תמותו כי כן צויתי: ויעש אהרן ובניו את כל
הדברים אשר צוה יי' ביד משה: ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל
אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים
והקרב לפני יי': ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו
שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים
לעלה: ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יי' ומנחה
בלולה בשמן כי היום יי' נראה אליכם: ויקחו את
אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו
לפני יי': ויאמר משה זאת הדבר אשר צוה יי' תעשו
ויראה אליכם כבוד יי': ויאמר משה אל אהרן קרב
אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך
ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יי': ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת
אשר לו: ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח: ואת החלב והכליות והיתרת מן הכבד
מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יי' את משה:
ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: ויזבח
את זבח העם ויבן אהרן בניו את הדם ויזה על המזבח
סביב: ואת העלה הגישו אליו לנתחיה ואת הראש
ויקטר על המזבח: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים
ויקטר על העלה על המזבח: ויקרב את קרבן העם
ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו
כראשון: ויקרב את העלה ויעש כמשפט: ויקרב את
המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת
הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם ויבן אהרן בניו את הדם ויזה על המזבח סביב:
ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה
והקרבים והכליות והיתרת על הכבד: וישימו את
החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות
ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יי' כאשר צוה
משה: ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יי': ואל בני
ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לזבח שלמים לזבח
לפני יי' ומנחה בלולה בשמן כי היום יי' נראה אליכם:
ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יי': ויאמר משה זאת הדבר אשר צוה יי'
תעשו ויראה אליכם כבוד יי': ויאמר משה אל אהרן
קרב

ואלמלא שהיה מעכב לא היה נכתב בתורה
אלא לשון הרע הוא ומה ראו חכמים לכתוב
אותו בתורה אלא שהוא מעכב
ואלמלא שהיה מעכב לא היה נכתב בתורה
אלא לשון הרע הוא ומה ראו חכמים לכתוב
אותו בתורה אלא שהוא מעכב
ואלמלא שהיה מעכב לא היה נכתב בתורה
אלא לשון הרע הוא ומה ראו חכמים לכתוב
אותו בתורה אלא שהוא מעכב
ואלמלא שהיה מעכב לא היה נכתב בתורה
אלא לשון הרע הוא ומה ראו חכמים לכתוב
אותו בתורה אלא שהוא מעכב

כל זמנם
בחזקתם
אחזוקתם

ס"ד אמאי דלמא בעיקר הוא דלא
למה לי' לאקשויי מהכא
אי לאו דאיכא למיפרך הכי
אשמעינן דאפילו לא כתב
ליה ולא כלום אלא שהלך
ונשתקע זמן הרבה ואח"כ
בא ותבע כתובתה יש לה
ואע"ג דלא כתב ליה ולא
כלום ואפילו לא הלך
למדינת הים אלא שישב
בתוך ביתו ונשתקע זמן
הרבה ואח"כ בא ותבע
כתובתה יש לה ואע"ג
דלא כתב ליה ולא כלום
ואפילו לא הלך למדינת
הים אלא שישב בתוך
ביתו ונשתקע זמן הרבה
ואח"כ בא ותבע כתובתה
יש לה ואע"ג דלא כתב
ליה ולא כלום ואפילו
לא הלך למדינת הים
אלא שישב בתוך ביתו

ולא יהיה לו בית אחר לשכב בו כי אם בבית אשתו

יהוה יהוה יהוה
אהיה אשר אהיה יהוה
שם בן ד' אותיות
שם בן ט"ו אותיות
שם בן י"ב אותיות
שם בן מ"ב אותיות
שם בן ע"ב אותיות
שם בן ע"א אותיות
שם בן פ"ב אותיות
שם בן פ"ד אותיות
שם בן פ"ו אותיות
שם בן ע"ב אותיות
שם בן ע"ב אותיות
שם בן פ"ו אותיות
שם בן פ"ד אותיות
שם בן פ"ב אותיות
שם בן ע"א אותיות
שם בן ע"ב אותיות
שם בן מ"ב אותיות
שם בן י"ב אותיות
שם בן ט"ו אותיות
שם בן ד' אותיות
יהוה יהוה יהוה
אהיה אשר אהיה יהוה

שיהא מלא ויש לפעמים שלא מלא שיהא
ריק ואין שם אוכל ואין בו כלום ויש
בעולם

ואחר שהוא מלא ומלוכלך ויש בו
הרבה אוכל ואינו מלוכלך ויש שהוא
מלא ומלוכלך ואין בו אוכל ויש שהוא
ריק ומלוכלך ואין בו אוכל ויש שהוא
ריק ונקי ואין בו אוכל ויש שהוא
מלא ונקי ויש בו אוכל וכן הוא
בעולם

כך הוא בלבו של אדם יש שהוא
מלא תורה ומלא מעשים טובים
ומלוכלך בעבירות ויש שהוא מלא
תורה ומלא מעשים טובים ונקי
מעבירות ויש שהוא מלא תורה
ומלוכלך בעבירות ואין בו מעשים
טובים ויש שהוא ריק ומלוכלך
בעבירות ואין בו מעשים טובים
ויש שהוא ריק ונקי מעבירות
ואין בו מעשים טובים ויש שהוא
מלא ונקי מעבירות ויש בו מעשים
טובים וכן הוא בעולם

כך הוא בלבו של אדם יש שהוא
מלא תורה ומלא מעשים טובים
ומלוכלך בעבירות ויש שהוא מלא
תורה ומלא מעשים טובים ונקי
מעבירות ויש שהוא מלא תורה
ומלוכלך בעבירות ואין בו מעשים
טובים ויש שהוא ריק ומלוכלך
בעבירות ואין בו מעשים טובים
ויש שהוא ריק ונקי מעבירות
ואין בו מעשים טובים ויש שהוא
מלא ונקי מעבירות ויש בו מעשים
טובים וכן הוא בעולם

ב״ה ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״א ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ב ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ג ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ד ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ה ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ו ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ז ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ח ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ט ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״י ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״יא ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״יב ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״יג ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״יד ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״טו ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״טז ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״יז ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״יח ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״יט ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כ ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כא ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כב ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כג ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כד ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כה ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כו ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כז ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כח ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״כט ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״ל ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לא ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לב ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לג ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לד ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לה ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לו ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לז ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לח ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״לט ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ג״מ ראשית חכמה יראת ה׳ טוב שכל לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שאת יום יום יפיח ויום יום יקח ואין מי שיודיעו מה יהיה אחריו ומה יהיה אחרי המלך כי אם מה שכבר היה מלפניו

ראיתי בזה שכתב הרב בעל המאור בפרק ראשון דפסחים
בשם הגאונים שכתבו שאין לשחוט את הפסח אלא
בזמן שבית המקדש קיים ושיש כהן לזרוק את הדם
ולהקטיר את האימורים ושיש לוים לומר את השירה
ושיש ישראל לטבול ולהזות ולהתקדש ולבוא לעזרה
ולאכול את הפסח ואם חסר אחד מכל אלו אין
שוחטין את הפסח ואין עושין אותו בשאר ימות
השנה אלא בזמן שכל אלו מצויין ואם עבר ושחט
בזמן שאין שם בית המקדש אין הפסח נאכל
ואין יוצא בו ידי חובתו ואין לו תקנה אלא
להמתין עד שיבנה בית המקדש ויעשה פסח
בזמנו ואם עבר ושחט בזמן שיש שם בית המקדש
ואין שם כהן לזרוק את הדם או שאין שם לוים
לומר את השירה או שאין שם ישראל לטבול
ולהזות ולהתקדש ולבוא לעזרה ולאכול את הפסח
אלא שיש שם כהן לזרוק את הדם ולהקטיר את
האימורים ולוים לומר את השירה ושאר ישראל
לטבול ולהזות ולהתקדש ולבוא לעזרה ולאכול
את הפסח הרי זה יעשה פסח בזמנו ויאכל
בלילה הראשון של חג ואין לו תקנה אלא
להמתין עד שיבנה בית המקדש ויעשה פסח
בזמנו ואם עבר ושחט בזמן שיש שם בית המקדש
ויש שם כהן לזרוק את הדם ולהקטיר את האימורים
ולוים לומר את השירה ושאר ישראל לטבול
ולהזות ולהתקדש ולבוא לעזרה ולאכול את הפסח
הרי זה יעשה פסח בזמנו ויאכל בלילה הראשון
של חג ואין לו תקנה אלא להמתין עד שיבנה
בית המקדש ויעשה פסח בזמנו ואם עבר ושחט
בזמן שיש שם בית המקדש ויש שם כהן לזרוק
את הדם ולהקטיר את האימורים ולוים לומר את
השירה ושאר ישראל לטבול ולהזות ולהתקדש
ולבוא לעזרה ולאכול את הפסח הרי זה יעשה
פסח בזמנו ויאכל בלילה הראשון של חג ואין
לו תקנה אלא להמתין עד שיבנה בית המקדש
ויעשה פסח בזמנו ואם עבר ושחט בזמן שיש
שם בית המקדש ויש שם כהן לזרוק את הדם
ולהקטיר את האימורים ולוים לומר את השירה
ושאר ישראל לטבול ולהזות ולהתקדש ולבוא
לעזרה ולאכול את הפסח הרי זה יעשה פסח
בזמנו ויאכל בלילה הראשון של חג ואין לו

ולא נזדמנה לו אשה כיוצא בה
ולא מת אחיו ולא היה לו בן
ולא היה לו אח מן האב
ולא היה לו אח מן האם
ולא היה לו בן בן
ולא היה לו בן בת
ולא היה לו בת בת
ולא היה לו בת בן
ולא היה לו בן
ולא היה לו בת
ולא היה לו אח
ולא היה לו אחות
ולא היה לו אח מן האב
ולא היה לו אחות מן האב
ולא היה לו אח מן האם
ולא היה לו אחות מן האם
ולא היה לו בן בן
ולא היה לו בת בת
ולא היה לו בת בן
ולא היה לו בן בת

ומשמרת. ומלת אלה מורה על הקרוב כמו זה. וזאת
ג לנקבה. אמר אלה בני עשו. ואל תקח זאת בת
ד לאחותה. ואמר אלה תולדות יעקב. ואמר
ה אלה מסעי בני ישראל. ומלת אלו מורה על
הרחוק. אמר אלו בני לאה. ואמר אלו בני
ו השפחות. ומלת זה מורה על הקרוב. אמר זה
ספר תולדות אדם. ואמר זה ספר תורת משה.
ומלת זאת מורה על הנקבה. אמר זאת תורת
העולה. ואמר זאת תורת החטאת. ומלת אלה
מורה על הרבים. אמר אלה הדברים אשר
דבר משה. ואמר אלה הפקודים. ומלת אלו
מורה על הרחוק. אמר אלו הדברים אשר
דבר משה. ואמר אלו הפקודים. ומלת אלה
מורה על הקרוב. אמר אלה הדברים אשר
צוה משה. ואמר אלה הפקודים. ומלת אלו
מורה על הרחוק. אמר אלו הדברים אשר
צוה

ויקרא
ויאמר
ויהי
ויבא
ויבן
ויבקש
ויגד
ויגש
ויגל
ויגלה
ויגלח
ויגלח
ויגלח

ואמר
כשאשלח אני אתה אל פרעה והוצא את עמי
בני ישראל ממצרים. ויאמר משה אל האלהים
הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה
שמו מה אומר אליהם. ויאמר אלהים אל משה
אהיה אשר אהיה. ויאמר כה תאמר לבני
ישראל אהיה שלחני אליכם. ויאמר עוד אלהים
אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי
אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר.
אמר
לך
ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה
אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי
לכם במצרים. ואמר אעלה אתכם מענות
מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש. ושמעו
לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו
ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו. ואני ידעתי כי לא יתן אתכם
מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה. ושלחתי את
ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם. ונתתי את חן
העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם. ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה
כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם
ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים. ויען משה
ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי
יאמרו לא נראה אליך יהוה. ויאמר יהוה אליו
מה זה בידך ויאמר מטה. ויאמר השליכהו ארצה
ויהי לנחש ויברח משה מפניו. ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק
בו ויהי למטה בכפו. למען יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב. ויאמר יהוה אליו עוד הבא
נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא ידו
והנה ידו מצרעת כשלג. ויאמר השב ידך אל
חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה
שבה כבשרו. והיה אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות
האחרון. והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות
האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת מימי היאר
ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר
והיו לדם ביבשה. ויאמר משה אל יהוה בי אדני
לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם
מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון
אנכי. ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי
יהוה. ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך
אשר תדבר. ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח.
ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך
הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא
לקראתך וראך ושמח בלבו. ודברת אליו ושמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו
והורתי אתכם את אשר תעשון. ודבר הוא לך אל
העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו
לאלהים. ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה
בו את האתות. וילך משה וישב אל יתר חותנו
ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר
במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום. ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב
מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך.
ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על
החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה
האלהים בידו. ויאמר יהוה אל משה בלכתך
לשוב מצרים ראה כל המופתים אשר שמתי
בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו
ולא ישלח את העם. ואמרת אל פרעה כה אמר
יהוה בני בכורי ישראל. ואמר אליך שלח את בני
ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך
בכורך. ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש
המיתו. ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה
ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי.
ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה
וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו. ויגד משה
לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל
האתות אשר צוהו. וילך משה ואהרן ויאספו את
כל זקני בני ישראל. וידבר אהרן את כל הדברים
אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני
העם. ויאמינו ויקדו כי פקד יהוה את בני
ישראל וכי ראה את עניים וישתחוו. ואחרי כן
באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה
אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר.
ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח
את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל
לא אשלח. ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו
נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב. ויאמר אליהם
מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם
ממעשיו לכו לסבלתיכם. ויאמר פרעה הן רבים
עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם. ויצו
פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר לא תוספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים
כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן. ואת
מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם
תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על
כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו.
תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו
בדברי שקר. ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן.
אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין
נגרע מעבדתכם דבר. ויפוצו העם בכל ארץ
מצרים לקשש קש לתבן. והנגשים אצים לאמר
כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן.
ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי
פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול
שלשם גם תמול גם היום. ויבאו שטרי בני
ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה
לעבדיך. תבן אין נתן לעבדיך ולבנת אמרים
לנו עשו והנה עבדיך נמכרת וחטאת עמך. ויאמר
נרפים אתם נרפים על כן אתם אומרים נלכה
נזבחה ליהוה. ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם
וכתכן לבנים תתנו. וירא שטרי בני ישראל
אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום
ביומו. ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם
בצאתם מאת פרעה. ויאמרו אליהם יראה יהוה
עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני
פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו.
וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות
לעם הזה למה זה שלחתני. ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את
עמך. ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה
כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו.
וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה.
וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעתי להם. וגם הקמתי את
בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ
מגוריהם אשר גרו בה. וגם אני שמעתי את נאקת
בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
בריתי. לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים. ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. והבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה
לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
אני יהוה. וידבר משה כן אל בני ישראל ולא
שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה. ויאמר
יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים
וישלח את בני ישראל מארצו. וידבר משה לפני
יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
ישמענו פרעה ואנכי ערל שפתים. וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל
פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
מארץ מצרים. אלה ראשי בית אבותם בני ראובן
בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה
משפחות ראובן. ובני שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה
משפחות שמעון. ואלה שמות בני לוי לתולדתם
גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים
ושבע שנים. בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם.
ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי
קהת מאה שלשים ושלש שנים. ובני מררי מחלי
ומושי אלה הם משפחות לוי לתולדתם. ויקח
עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את
אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה ושלשים
ושבע שנים. ובני יצהר קרח ונפג וזכרי. ובני
עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי. ואהרן לקח לו את
אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה
ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת
איתמר. ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
משפחות הקרחי. ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי
אבות הלוי למשפחתם. הוא אהרן ומשה אשר
אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם. הם המדברים אל פרעה מלך
מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה
והוא אהרן. ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ
מצרים. וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה
דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני
דבר אליך. ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל
שפתים ואיך ישמע אלי פרעה. ויאמר יהוה אל
משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך
יהיה נביאך. אתה תדבר את כל אשר אצוך
ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
ישראל מארצו. ואני אקשה את לב פרעה והרביתי
את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים. ולא ישמע
אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את
צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים
בשפטים גדלים. וידעו מצרים כי אני יהוה
בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני
ישראל מתוכם. ויעש משה ואהרן כאשר צוה
יהוה אתם כן עשו. ומשה בן שמנים שנה ואהרן
בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה.

ואם לא יוכל לו לשלם כל הקנס ישלם כפי מה שיוכל ויתן לו
מה שיוכל ויתן לו מה שיוכל ויתן לו מה שיוכל ויתן לו מה
שיוכל ויתן לו מה שיוכל ויתן לו מה שיוכל ויתן לו מה שיוכל
ויתן לו מה שיוכל ויתן לו מה שיוכל ויתן לו מה שיוכל ויתן
לו

כל אחד ואחד, שלמה מלך ישראל ודוד מלך ישראל
ושלמה מלך ישראל ודוד מלך ישראל ושלמה מלך ישראל
ודוד מלך ישראל וש

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו מה יתן לה
אינו יכול לכופו לגרשה ואם גירשה בעל כרחו
גט פסול ואם נתן לה גט בעל כרחו ואמר לה
בפני עדים הרי את מגורשת ואני נותן לך גט
אחר שאוכל לכופך לגרשך ונתן לה גט אחר
בפני עדים גט זה כשר ואם נתן לה גט בעל
כרחו ואמר לה בפני עדים הרי את מגורשת
ואני נותן לך גט אחר שאוכל לכופך לגרשך
ונתן לה גט אחר בפני עדים גט זה פסול
ואם נתן לה גט בעל כרחו ואמר לה בפני
עדים הרי את מגורשת ואני נותן לך גט אחר
שאוכל לכופך לגרשך ונתן לה גט אחר בפני
עדים גט זה כשר ואם נתן לה גט בעל כרחו
ואמר לה בפני עדים הרי את מגורשת ואני
נותן לך גט אחר שאוכל לכופך לגרשך ונתן
לה גט אחר בפני עדים גט זה פסול ואם
נתן לה גט בעל כרחו ואמר לה בפני עדים
הרי את מגורשת ואני נותן לך גט אחר שאוכל
לכופך לגרשך ונתן לה גט אחר בפני עדים
גט זה כשר ואם נתן לה גט בעל כרחו ואמר
לה בפני עדים הרי את מגורשת ואני נותן
לך גט אחר שאוכל לכופך לגרשך ונתן לה
גט אחר בפני עדים גט זה פסול ואם נתן
לה גט בעל כרחו ואמר לה בפני עדים הרי

MKAD KÖNYVTÁRA

לא שנוכל לומר שהוא מלת הלל כמו שפירשו
רבותינו ז"ל

הדא דלית לה מימר מן קדם מלכא
קדישא בריך הוא ולא מן קדם בר נש
אחרן ולא מן קדם מלאכיא דשמיא
ולא מן קדם שרפיא ולא מן קדם
חיותא דמרכבתא ולא מן קדם כורסיא
יקרא ולא מן קדם שכינתא ולא מן
קדם שבעין אלפין מלאכין דמשמשין
קדם מלכא קדישא בריך הוא ולא מן
קדם תריסר חילין דמלאכין דמשבחין
קדם מלכא קדישא בריך הוא ולא מן
קדם ארבע חיות קדישין דמשבחין
קדם מלכא קדישא בריך הוא ולא מן
קדם ארבעין ותרתין אתוון דמשבחין
קדם מלכא קדישא בריך הוא ולא מן
קדם תשעין ותשעה תושבחן דמשבחין
קדם מלכא קדישא בריך הוא ולא מן
קדם מאה ועשרין ותרתין תקיעין
דמתקעין קדם מלכא קדישא בריך הוא
ולא מן קדם מאתן וחמשין ותרתין
קלין דמקלסין קדם מלכא קדישא
בריך הוא ולא מן קדם שית מאה
ושבעין ותרתין זמרין דמזמרין קדם
מלכא קדישא בריך הוא ולא מן קדם
תשע מאה ותשעין ותרתין כרובין
דמרננין קדם מלכא קדישא בריך הוא
ולא מן קדם אלף ומאה ועשרין
ותרתין מלאכי חבלה דמשתבחין קדם
מלכא קדישא בריך הוא ולא מן קדם
שנים עשר אלף מלאכי חבלה
דמשתבחין קדם מלכא קדישא בריך
הוא ולא מן קדם מאה וארבעין
וארבעה אלפין דמשתבחין קדם מלכא
קדישא בריך הוא ולא מן קדם
רבוא רבבתין ואלפי אלפין דמשתבחין
קדם מלכא קדישא בריך הוא ולא מן
קדם כל אינון חיילין דמשתבחין קדם
מלכא קדישא בריך הוא ולא מן קדם
כל אינון שבחין דמשתבחין קדם
מלכא קדישא בריך הוא ולא מן קדם
כל אינון תושבחן דמשתבחין קדם
מלכא קדישא בריך הוא ולא מן קדם
כל אינון שירין ותושבחן דמשתבחין
קדם מלכא קדישא בריך הוא ולא מן
קדם כל אינון רוחין ונשמתין
דמשתבחין קדם מלכא קדישא בריך
הוא ולא מן קדם כל אינון חיילין
דמשתבחין קדם מלכא קדישא בריך
הוא ולא מן קדם כל אינון שבחין
דמשתבחין קדם מלכא קדישא בריך
הוא ולא מן קדם כל אינון תושבחן
דמשתבחין קדם מלכא קדישא בריך
הוא ולא מן קדם כל אינון שירין
ותושבחן דמשתבחין קדם מלכא
קדישא בריך הוא ולא מן קדם כל
אינון רוחין ונשמתין דמשתבחין קדם
מלכא קדישא בריך הוא ולא מן קדם

אמאמ דבוכה אבי, בחכ בכחכ דבוכה אחמאמ
אחמאמ ואחר בחכ בכחכ אחמאמ ואחר בחכ בכחכ
בחכ אחר בחכ בכחכ אחמאמ ואחר בחכ בכחכ

אמנה ויקרא לפני ה׳ אלהיו ואני אעמוד על משמרתי
ואתיצבה על המצור ואראה מה ידבר בי ומה אשיב
על תוכחתי׳ ויען ה׳ את איוב מן הסערה ויאמר
חגור נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני׳ הפר אפך
ראה כל גאה והכנעהו ודרוך רשעים תחתם׳ טמנם
בעפר יחד פניהם חבש בטמון׳ אז אודך כי תושיע
לך׳ הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר
יאכל׳ הנה נא כחו במתניו ואונו בשרירי בטנו׳
יצביא זנבו כארז גידי פחדו יעטפון׳ עצמותיו
אפיקי נחושת גרמיו כמטה ברזל׳ הוא ראשית
דרכי אלוה עושהו יגש חרבו׳ כי לו הרים יבולו
ושדי חית כל שם׳ תחת צלים ישכב בסתר קנה
וביצה׳ כי יעבור נהר לא יחפז יבטח כי יגיח
ירדן אל פיהו׳ בעיניו יקחנו בפח ינקב מוקש
אפו׳ התמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשונו׳
התשים אגמון באפו ובנקב תחוח תנקב לחיו׳
הישחק לו כצפור ותקשרנו לנעריך׳ יכרו עליו
חברים יחצוהו בין כנענים׳ התמלא בשוכות עורו
וברעלות דגים ראשו׳ שים עליו כפך זכר מלחמה
לא תוסף׳ הן תוחלתו נואלה הגם למראהו לא
יטה׳ אין אכזר כי יעורנו ומי הוא אשר יתיצב
לפני׳ מי הקדימני ואשלם כל תחת כל השמים
לי׳ לא אחריש על בדיו ועל דבר גבורות ועל
יופי תכונתו׳ מי יגלה פני לבושו ובתוך לחייו
מי יבוא׳ דלתי פניו מי יפתח סביב שניו אימה׳
סגורי אפיו כמסך מגן חתומים יחד׳ אחד בא
באחד ולא יבדלו׳ עטיפי שחי אחיזת ידיו
ורגליו׳ עיניו כעפעפי שחר׳ מלוציו לפידים
תבערנה ניצוצי אש יפלטו׳ מנחריו יצא עשן
כדוד נפוח וסיר׳ נפשו כגחלים תלהט ולהבה
מפיו תצא׳ בצוארו ילין עז ולפניו תרוץ אימה׳
רמי בשרו דבקו באחד יתכו עליו ולא ימוט׳
לבו יצוק כאבן ויתכן כפלח תחתון׳ משאתו
יגורו אבירים מחתות ישגיעו׳ חרב המשיגו לא
תקום חנית לא מעוף ולא שריון׳ נחשת כעץ
נרקב ברזל כקש רעפה׳ לא יברחנו בן קשת
אבני קלע נהפכו לו לקש׳ כקש נחשבו לו
מקבת ולעג לרעש כידון׳ תחתיו חדי חרוץ
ישטח על חומר׳ ישים קדקד כסירת משחה
ויעשה כמרקחה׳ אחריו יאיר נתיב יחשוב תהום
לשיבה׳ לא עפר על הארץ משלו עשה לבלתי
חת׳ את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני
שחץ׳ ועתה אני הוא אשר אעריכנו ואשיבנו
אליך׳ הן אמרתי אשיבה ולא אוסיף׳ אדבר
אחת ולא אענה ושתים ולא אוסיף׳ ויען איוב
את ה׳ ויאמר׳ ידעתי כי כל תוכל ולא יבצר
ממך כל מזמה׳ מי זה מעלים עצה בלי דעת
לכן הגדתי ולא אבין׳ נפלאות ממני ולא אדע׳
שמעה נא ואנכי אדברה׳ אשאלך והודיעני׳
לשמוע אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך׳ על כן
אמאס ונחמתי על עפר ואפר׳ ויהי אחרי דבר
ה׳ את הדברים האלה אל איוב ויאמר ה׳ אל
אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא
דברתם אלי נכונה כעבדי איוב׳ ועתה קחו לכם
שבעה פרים ושבעה אילים והלכתם אל עבדי
איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל
עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם
נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב׳
וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר
הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם ה׳ וישא ה׳
את פני איוב׳ ויהי ה׳ את איוב בשובו בעדו
ויוסף ה׳ את כל אשר היה לאיוב משנה׳ ויבאו
אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל מכריו לפנים
ויאכלו עמו לחם בביתו ויניעו לו וינחמו אותו
על כל הרעה אשר הביא ה׳ עליו ונתנו לו איש
קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד׳ וה׳ ברך את
אחרית איוב מראשיתו ויהי לו ארבעה עשר
אלף צאן ושש אלפי גמלים ואלף צמדי בקר
ואלף אתונות׳ ויהי לו שבעה בנים ושלש בנות׳
ויקרא את שם האחת ימימה ואת שם השנית
קציעה ואת שם השלישית קרן הפוך׳ ולא נמצאו
נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ׳ ויתן להם
אביהם נחלה בתוך אחיהם׳ ויחי איוב אחרי זאת
מאה שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה
דורות׳ וימת איוב זקן ושבע ימים׳

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל׳ ללמוד חכמה
ומוסר׳ להבין אמרי בינה׳ לקבל משכיל צדק
ומישרים ונכחות׳ לתת לפתאים ערמה לנער דעת
ומזמה׳ ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולות
יקנה׳ להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם׳
יראת ה׳ ראשית דעת חכמה ומוסר אולתים בזו׳
שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך׳
כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך׳
בני אם יפתוך חטאים אל תאבה׳ אם יאמרו לכה
אתנו נארבה לדם נצפנה לחנם נצודה נפש׳
נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור׳
כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׳ גורלך
הפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו׳ בני אל
תלך עמם אל תאסר רגלך מנתיבתם׳ כי רגליהם
לרע ירוצו ויחישו לשפוך דם׳ כי חנם מזרה
הרשת בעיני כל בעל כנף׳ והמה לדמם יארבו
ולנפשותם יצפונו׳ כן ארחות כל בוצע בצע
את נפש בעליו יקח׳ חכמות בחוץ תרנה ברחובות
תתן קולה׳ בראש המיות תקרא בפתח שערים
באמרי פיה תאמר׳ עד מתי פתאים תאהבו פתי
ולצון לצים חמדו להם וכסילים ישנאו דעת׳
שובו לתוכחתי הן אביעה לכם רוחי אודיעה
דברי׳ יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׳
ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם׳ גם אני
באידכם אלעג אלעיג בבוא פחדכם׳ בבוא כסופה
פחדכם וכשואה יבוא אידכם כבוא עליכם צוקה
וצוקה׳ אז תקראני ולא אענה אשחרנני ולא
ימצאני׳ תחת אשר שנאו דעת ויראת ה׳ לא
בחרו׳ לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי׳ ויאכלו
מפרי דרכם ומעצותיהם ישבעו׳ כי משובת פתאים
תהרגם ושלות כסילים תאבדם׳ ושומע לי ישכן
בטח ושאנן מפחד רעה׳ אם קבלת אמרי ומצותי
תצפן אתך׳ אז תבין יראת ה׳ ודעת אלהים
תמצא׳ כי ה׳ יתן חכמה מפיו דעת ותבונה׳
ויצפן לישרים תושיה מגן להולכי תם׳ לנצר
ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר׳ אז תבין צדק
ומשפט ומישרים כל מעגל טוב׳ כי תבוא חכמה
בלבך ודעת לנפשך תנעם׳ מזמה תשמר עליך
תבונה תנצר לך׳ להצילך מדרך רע מאיש
מדבר תהפכות׳ העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי
חשך׳ השמחים לעשות רע וגילו בתהפכות רע׳
אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם׳
להצילך מאשת זר מנכריה האמרייה חלקות׳
אשר אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה׳
כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה׳
כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים׳
למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר׳
כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה׳
ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים ינתשו ממנה׳
בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך׳ כי
ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך׳
חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרונך כתבם
על לוח לבך׳ ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים
ואדם׳ בטח אל ה׳ בכל לבך ואל בינתך אל
תשען׳ בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך׳
אל תהי חכם בעיני עצמך יראה את ה׳ וסור
מרע׳ רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך׳
כבד את ה׳ מהונך ומראשית כל תבואתך׳
ומלאו אסמיך שבע ותירוש יקבך יפרוץ׳
מוסר שדי בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו׳
כי את אשר יאהב ה׳ יוכיח וכאב את בן ירצה׳
אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה׳
כי טובה סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה׳
יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה׳
ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד׳
דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום׳ עץ
חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר׳
ה׳ בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה׳
בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יטפו טל׳
בני אל יסורו מעיניך נצור תושיה ומזמה׳
ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרותיך׳ אז תלך
לבטח דרכך ורגלך לא תגוף׳ אם תשכב לא
תפחד ושכבת ועריבה שנתך׳ אל תירא מפחד
פתאום ומשואת רשעים כי תבוא׳ כי ה׳ יהיה
בכסלך ושמר רגלך מלכוד׳ אל תמנע טוב
מבעליו בהיות לתת יד לעשות׳ אל תאמר לרעך
לך ושוב ומחר אתן ויש עמך׳ אל תרע על רעך
רעה וישב לבטח אתך׳ אל תריב עם אדם חנם
אם לא גמלך רעה׳ אל תקנא באיש חמס ואל
תבחר בכל דרכיו׳ כי תועבת ה׳ נלוזים וסודו
עם ישרים׳ מאלת ה׳ בבית רשע ונוה צדיקים
יברך׳ אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן׳
כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון׳

ס׳ ואם לא יהיה לו בן ונתתם את נחלתו לבתו׳ ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו׳ ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו׳ ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה׳ והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויאמרו ראשי האבות למשפחות בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל׃ ויאמרו אדני צוה יי׳ את נתן את ארץ בנחלה לבני ישראל בגורל ואדני צוה ביי׳ את נתן את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו׃ והיו לאחד משבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוספה על נחלת השבט אשר יהיו להם ומגורל נחלתנו יגרע׃ והיה ביובל בני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת השבט אשר יהיו להם ומנחלת שבט אבותינו יגרע נחלתן׃ ויצו משה את בני ישראל על פי יי׳ לאמר כן מטה בני יוסף דברים׃ זה הדבר אשר צוה יי׳ לצלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיו לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיו לנשים׃ ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה למטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל׃ כל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו׃ ולא תסב נחלה ממטה לאחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל׃ כאשר צוה יי׳ את משה כן עשו בנות צלפחד׃ ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן נשים׃ ותהי נחלתן במטה משפחת בני מנשה בן יוסף ותהי נחלתן על מטה משפחת אבינו׃ אלה המצות והמשפטים אשר צוה יי׳ ביד משה אל בני ישראל במואב על ירדן יריחו׃

ויאמר יי׳ אל משה לאמר׃ שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׃ וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יי׳ כלם אנשים ראשי בני ישראל הם׃ ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור׃ למטה שמעון שפט בן חורי׃ למטה יהודה כלב בן יפנה׃ למטה יששכר יגאל בן יוסף׃ למטה אפרים הושע בן נון׃ למטה בנימן פלטי בן רפוא׃ למטה זבולן גדיאל בן סודי׃ למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי׃ למטה דן עמיאל בן גמלי׃ למטה אשר סתור בן מיכאל׃ למטה נפתלי נחבי בן ופסי׃ למטה גד גאואל בן מכי׃ אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע׃ וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר׃ וראיתם את הארץ מה הוא והעם היושב עליה החזק הרפה המעט הוא אם רב׃ ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהן הבמחנים אם במבצרים׃ ומה האדמה השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים׃ ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבוא חמת׃ ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים׃ ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד ויישאהו במוט בשנים מן הרמנים ומן התאנים׃ למקום ההוא קרא נחל אשכול על אשכול אשר כרתו משם בני ישראל׃ ויתרו את הארץ מקץ ארבעים יום׃ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל המדבר קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ׃ ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה׃ אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם׃ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן׃ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה׃ והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו׃ ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות׃ ושם ראינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם׃ ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא׃ וילנו על בני ישראל כל העדה ויאמרו אלהם כל בני ישראל לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו׃ ולמה יי׳ מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה׃ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה׃ ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל׃ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם׃ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה הארץ מאד מאד׃ אם חפץ בנו יי׳ והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש׃ אך ביי׳ אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויי׳ אתנו אל תיראום׃ ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יי׳ נראה באהל מועד אל כל בני ישראל׃ ויאמר יי׳ אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו׃ אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו׃ ויאמר משה אל יי׳ ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו׃ ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי׳ בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי׳ ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה׃ והמתת את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר׃ מבלתי יכולת יי׳ להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר׃ ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר׃ יי׳ ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים׃ סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה׃ ויאמר יי׳ סלחתי כדברך׃ ואולם חי אני וימלא כבוד יי׳ את כל הארץ׃ כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי׃ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה׃ ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה׃ והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף׃ וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן לאמר׃ עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי׃ אמר אלהם חי אני נאם יי׳ אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם׃ בפגרים יפלו פגריכם כל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי׃ אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון׃ ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אותם ויד עו את הארץ אשר מאסתם בה׃ ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה׃ ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר׃ במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי׃ אני יי׳ דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו׃ ואנשי אשר שלח משה לתור את הארץ ויבואו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ׃ ויבאו האנשים מוציאי דבת הארץ רעה וימתו במגפה לפני יי׳׃ ויחי יהושע בן נון וכלב בן יפנה מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ׃ וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישא העם מאד׃ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנה אנחנו ועלינו אל המקום אשר אמר יי׳ כי חטאנו׃ ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יי׳ והוא לא תצלח׃ אל תעלו כי אין יי׳ בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃ כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יי׳ ולא יהיה יי׳ עמכם׃ ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יי׳ ומשה לא משו מקרב המחנה׃ וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה׃ וישבו בני ישראל ויבכו לפני יי׳ ולא שמע יי׳ בקולכם ולא האזין אליכם׃ וישבתם בקדש ימים רבים כימי השבתכם׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם׃ ועשיתם אשה ליי׳ עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במועדיכם לעשות ריח ניחח ליי׳ מן הבקר או מן הצאן׃ והקריב המקריב את קרבנו ליי׳ מנחה סלת עשרון בלול ברבע ההין שמן׃ ויין לנסך רבע ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד׃ או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלול בשלשית ההין שמן׃ ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליי׳׃ ובבן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליי׳׃ והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בחצי ההין שמן׃ ויין לנסך חצי ההין תקריב אשה ריח ניחח ליי׳׃ ככה יעשה לשור ולאיל ולכבש או לגדי׃ במספר אשר תעשון ככה תעשו לאחד במספרם׃ כל האזרח יעשה ככה לעשות אלה לקרב אשה ריח ניחח ליי׳׃ וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליי׳ כאשר תעשו כן יעשה׃ הקהל חקה לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם כמוכם כגר יהיה לפני יי׳׃ תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבואכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה׃ והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי׳׃ ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה׃ מראשית עריסותיכם תתנו ליי׳ תרומה לדרתיכם׃ וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יי׳ אל משה׃ את כל אשר צוה יי׳ אתכם ביד משה מן היום אשר צוה יי׳ והלאה לדרתיכם׃ והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ואמרו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליי׳ ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת׃ וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליי׳ וחטאתם לפני יי׳ על שגגתם׃ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת׃ וכפר הכהן על הנפש השגגה בחטאה בשגגה לפני יי׳ לכפר עליה ונסלח לה׃ לאזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה׃ ונפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יי׳ הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה׃ כי דבר יי׳ בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה׃ ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת׃ ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה׃ ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו׃ ויאמר יי׳ אל משה מות יומת האיש רגום אתו אבן כל העדה מחוץ למחנה׃ ויוציאו כל העדה אתו אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן וימת כאשר צוה יי׳ את משה׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת׃ והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי׳ ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם׃ למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם׃ אני יי׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי׳ אלהיכם׃ ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן׃ ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם׃ ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם יי׳ ומדוע תתנשאו על קהל יי׳׃ וישמע משה ויפל על פניו׃ וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר ויודע יי׳ את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו׃ זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו׃ ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יי׳ מחר והיה האיש אשר יבחר יי׳ הוא הקדוש רב לכם בני לוי׃ ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי׃ המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יי׳ ולעמד לפני העדה לשרתם׃ ויקרב אתך וכל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהונה׃ לכן אתה וכל עדתך הנועדים על יי׳ ואהרן מה הוא כי תלינו עליו׃ וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה׃ המעט כי העלית אתנו מארץ זבת חלב ודבש להמתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר׃ אף אל ארץ זבת חלב ודבש לא הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם עיני האנשים ההם תנקר לא נעלה׃ ויחר למשה מאד ויאמר אל יי׳ אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם׃ ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יי׳ אתה והם ואהרן מחר׃ וקחו איש מחתתו ונתתם עליהן קטרת והקרבתם לפני יי׳ איש מחתתו חמשים ומאתים מחתות אתה ואהרן איש מחתתו׃ ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהן אש וישימו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן׃ ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יי׳ אל כל העדה׃ וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן לאמר׃ הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע׃ ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ דבר אל העדה לאמר סבו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם׃ ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל׃ וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם׃ ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם׃ ויאמר משה בזאת תדעון כי יי׳ שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי׃ אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יי׳ שלחני׃ ואם בריאה יברא יי׳ ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאולה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יי׳׃ ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם׃ ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש׃ וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל׃ וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ׃ ואש יצאה מאת יי׳ ותאכל את החטאים המקריבים את הקטרת׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתות מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו׃ את מחתות החטאים האלה בנפשותם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יי׳ ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל׃ ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח׃ זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא לקטר קטרת לפני יי׳ ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יי׳ אליו ביד משה׃ וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יי׳׃ ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יי׳׃ ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם׃ ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהר אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יי׳ החל הנגף׃ ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם וישם את הקטרת ויכפר על העם׃ ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה׃ ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח׃ וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אבתם מאת כל נשיאם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו׃ ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם׃ והנחת אתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה׃ והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עליכם׃ וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה מטה לנשיא מטה לנשיא לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם׃ ויניח משה את המטות לפני יי׳ באהל העדות׃ ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח והוציא לוז ויבשקד׃ ויוצא משה את כל המטות מלפני יי׳ אל כל בני ישראל וירא ויקחו איש מטהו׃ ויאמר יי׳ אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונותם מעלי ולא ימותו׃ ויעש משה כאשר צוה יי׳ אתו כן עשה׃ ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו׃ כל הקרב הקרב אל משכן יי׳ המתים אנחנו לגוע׃ ויאמר יי׳ אל אהרן אתה ובניך ובית אבתיך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם׃ וגם את אחי שבט לוי מטה אבתיך הקרב אתך ויוועדו עליך ושרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות׃ ושמרו את משמרתך ואת משמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם׃ ונוועדו עליך ושמרו משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם׃ ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל׃ ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתונים ליי׳ לעבד את עבדת אהל מועד׃ ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת׃ וידבר יי׳ אל משה הנה אני נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם׃ זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם וכל חטאתם וכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים הוא לך ולבניך׃ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש הוא לך׃ וזה לך תרומת מתנתם לכל תנופות בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו׃ כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליי׳ לך נתתים׃ בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליי׳ לך יהיה כל טהור בביתך יאכל אתו׃ כל חרם בישראל לך יהיה׃ כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליי׳ באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה׃ ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא׃ אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליי׃ ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה׃ כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליי׳ נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יי׳ לך ולזרעך אתך׃ וידבר יי׳ אל אהרן בארצם לא תנחל ובתוכם לא יהיה לך חלק בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל׃ ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה תחת עבדתם אשר המה עבדים את עבדת אהל מועד׃ ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות׃ כי הלוי יעבד את עבדת אהל מועד והמה ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה׃ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו תרומת יי׳ לנחלה נתתי ללוים על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יי׳ מעשר ממעשר׃ ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב׃ כן תרימו גם אתם תרומת יי׳ מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יי׳ לאהרן הכהן׃ מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יי׳ מכל חלבו את מקדשו ממנו׃ ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת הגרן וכתבואת היקב׃ ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם תחת עבדתכם את עבדת אהל מועד׃ ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו׃ וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן לאמר׃ זאת חקת התורה אשר צוה יי׳ לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על׃ ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו׃ ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים׃ ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה תשרף׃ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה׃ וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב׃ והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב׃ וטהור איש אסף את אפר הפרה ושכן מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למשמרת לעדת בני ישראל למי נדה חטאת הוא׃ וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם׃ הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים׃ הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר׃ כל הנוגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יי׳ טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו׃ זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים׃ וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא׃ וכל אשר על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים׃ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי׃ ולקח אזוב וטבל במים וזרק על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע בעצם או בחלל או במת או בקבר׃ וזרק הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב׃ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יי׳ טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא׃ והיתה להם לחקת עולם וגם המזה מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב׃ וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב׃ ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם׃ ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן׃ ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יי׳׃ ולמה הביאתם את קהל יי׳ אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו׃ ולמה העליתנו ממצרים להביאנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות׃ ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יי׳ אלהם׃ וידבר יי׳ אל משה לאמר׃ קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם׃ ויקח משה את המטה מלפני יי׳ כאשר צוה אתו׃ ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים׃ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם׃ ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם׃ המה מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יי׳ ויקדש בם׃ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו׃ וירדו אבתינו מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו׃ ונצעק אל יי׳ וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך׃ נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך׃ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך׃ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו לך אין דבר ברגלי אעבר׃ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה׃ וימאן אדום נתת את ישראל עבר בגבולו ויט ישראל מעליו׃ ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר האהר׃ וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן בהר האהר על גבול ארץ אדום לאמר׃ יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי במי מריבת מי׃ קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר האהר׃ והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם׃ ויעש משה כאשר צוה יי׳ ויעלו אל הר האהר לעיני כל העדה׃ ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר׃ וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל׃ וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי׃ וידר ישראל נדר ליי׳ ויאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי והחרמתי את ערים׃ וישמע יי׳ בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרים אתם ואת ערים ויקרא שם המקום חרמה׃ ויסעו מהר האהר דרך ים סוף לנקף את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך׃ וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל׃ וישלח יי׳ בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל׃ ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביי׳ ובך התפלל אל יי׳ ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם׃ ויאמר יי׳ אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי׃ ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי׃ ויסעו בני ישראל ויחנו באבת׃ ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש׃ משם נסעו ויחנו בנחל זרד׃ משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי׃ על כן יאמר בספר מלחמות יי׳ את והב בסופה ואת הנחלים ארנון׃ ועד נחלים הנטה לשבת ערי׃ ונשען לגבול מואב׃ משם באר הוא הבאר אשר אמר יי׳ למשה אסף את העם ואתנה להם מים׃ אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה׃ באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם ומן המדבר מתנה׃ ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות׃ ומן במות הגיא אשר בשדי מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון׃ וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר׃ אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבולך׃ ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל׃ ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון׃ ויקח ישראל את כל הערים האל וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה׃ כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא ויהוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון׃ על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון׃ כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון׃ אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו בשבי ואחותיו בשבות לאמרי סיחון׃ ונירם שדד עד דיבון ונשים עד נופח אשר עד מידבא׃ וישב ישראל בארץ האמרי׃ וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו את בנותיה ויורש את האמרי אשר שם׃ ויפנו וילכו דרך הבשן ויצא ע

ויאמר אליו אם כאשר אנחנו רואים אותך כן תהיה
אתה ואם לא תהיה כן לא תהיה אתה ואם
לא תהיה אתה כן לא תהיה כן ואם תהיה
כן תהיה אתה ואם תהיה אתה לא תהיה כן
ואם לא תהיה כן לא תהיה אתה ואם לא
תהיה אתה לא תהיה כן ואם תהיה כן תהיה
אתה ואם תהיה אתה לא תהיה כן ואם לא
תהיה כן לא תהיה אתה ואם לא תהיה אתה
לא תהיה כן ואם תהיה כן תהיה אתה ואם
תהיה אתה לא תהיה כן ואם לא תהיה כן
לא תהיה אתה ואם לא תהיה אתה לא תהיה
כן ואם תהיה כן תהיה אתה ואם תהיה אתה
לא תהיה כן ואם לא תהיה כן לא תהיה אתה
ואם לא תהיה אתה

ואמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה שם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה אעצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ושלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ואלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה שם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה אעצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ושלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

לעולם אחר שהוא מקבל עליו עול מלכות שמים
תחלה ואחר כך עול מצות ומתפלל ק״ש וכו׳
ואחר כך מתפלל שמונה עשרה בכוונה גדולה
ובתחנונים ואחר כך אומר תחנון ואחר כך
אומר אשרי ובא לציון ואחר כך אומר קדיש
ואחר כך עושה מלאכתו ואחר כך מתפלל
מנחה בכוונה גדולה ואחר כך אומר תחנון
ואחר כך אומר עלינו ואחר כך אומר קדיש
יתום ואחר כך אומר קדיש תתקבל ואחר כך
אומר ויהי נועם ואחר כך אומר ואתה קדוש
ואחר כך אומר קדיש שלם ואחר כך אומר
שיר של יום ואחר כך אומר קדיש יתום
ואחר כך אומר לדוד ה׳ אורי וישעי וכו׳
ואחר כך אומר קדיש תתקבל ואחר כך
אומר אבינו מלכנו וכו׳ ואחר כך אומר
קדיש שלם ואחר כך אומר ברכי נפשי
את ה׳ ואחר כך אומר קדיש יתום ואחר
כך אומר ה׳ מלך גאות לבש וכו׳ ואחר
כך אומר קדיש תתקבל ואחר כך אומר
ברוך אדון לעולם אמן ואמן ואחר כך
אומר קדיש שלם ואחר כך אומר ברכי
נפשי את ה׳ ואחר כך אומר קדיש יתום
ואחר כך אומר ה׳ מלך גאות לבש וכו׳
ואחר כך אומר קדיש תתקבל ואחר כך
אומר ברוך אדון לעולם אמן ואמן ואחר
כך אומר קדיש שלם ואחר כך אומר
ברכי נפשי את ה׳ ואחר כך אומר קדיש
יתום

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ויקרב פרעה ויצאו בני ישראל ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם ויבאו אל תוך הים ויהי בהשכים ויהי בעמוד האש והענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהי בנסעו ויאמר מצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים ויבאו מצרים אחריהם ויט משה את ידו על הים ויבקע המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויחזקו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים ויהי בהפנות ויהי בעמוד האש והענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהי בנסעו ויאמר מצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים ויבאו מצרים אחריהם ויט משה את ידו על הים ויבקע המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויחזקו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים ויהי בהפנות

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ויקרב פרעה ויצאו בני ישראל ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם ויבאו אל תוך הים ויהי בהשכים ויהי בעמוד האש והענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהי בנסעו ויאמר מצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים ויבאו מצרים אחריהם ויט משה את ידו על הים ויבקע המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויחזקו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים ויהי בהפנות

ykt tet ezam ale ezamk ezakl ykt ezam ale ezamk ezakl
ezamk ezakl ykt ezam ale ezamk ezakl ykt ezam ale ezamk
ezakl ykt ezam ale ezamk ezakl ykt ezam ale ezamk ezakl
ykt ezam ale ezamk ezakl ykt ezam ale ezamk ezakl ykt
ezam ale ezamk ezakl ykt ezam ale ezamk ezakl ykt ezam
ale ezamk ezakl ykt ezam ale ezamk ezakl ykt ezam ale

שיעור הענין הנדון בזה הוא בדיוק כמו שיעור הענין הנדון בזה, ואין ביניהם שום הבדל כלל.

לאבל ראוי לו שיתנחם בכך שהוא יודע שהמת נמצא עכשיו במקום טוב יותר ממקום שבו היה נמצא קודם לכן, ושהוא נמצא עכשיו בחברת אנשים טובים יותר מאלה שבחברתם היה נמצא קודם לכן, ושהוא נמצא עכשיו במקום שבו אין שום צער ואין שום יגון ואין שום אנחה, אלא חיים של שמחה ושל עונג בלי סוף, ושהוא נמצא עכשיו במקום שבו הוא יכול לראות את פני הבורא יתברך שמו, ולהתענג מזיו שכינתו, ולשמוע את קולו, ולדבר אתו, ולהתקרב אליו, ולהתחבר אליו, ולהתאחד אתו, ולהתדבק בו, ולהתמזג בו, ולהתבטל אליו, ולהתכלל בו, ולהתעלות אליו, ולהתרומם אליו, ולהתנשא אליו, ולהתגדל אליו, ולהתקדש אליו, ולהתטהר אליו, ולהתזכך אליו, ולהתלבן אליו, ולהתאדם אליו, ולהתכלל בו, ולהתעלות אליו, ולהתרומם אליו, ולהתנשא אליו, ולהתגדל אליו, ולהתקדש אליו, ולהתטהר אליו, ולהתזכך אליו, ולהתלבן אליו, ולהתאדם אליו.

ואין שום הבדל בין המת לבין האבל, שהרי שניהם נמצאים במקום אחד, ושניהם נמצאים בחברת אנשים טובים, ושניהם נמצאים במקום שבו אין שום צער ואין שום יגון ואין שום אנחה, אלא חיים של שמחה ושל עונג בלי סוף, ושניהם נמצאים במקום שבו הם יכולים לראות את פני הבורא יתברך שמו, ולהתענג מזיו שכינתו, ולשמוע את קולו, ולדבר אתו, ולהתקרב אליו, ולהתחבר אליו, ולהתאחד אתו, ולהתדבק בו, ולהתמזג בו, ולהתבטל אליו, ולהתכלל בו, ולהתעלות אליו, ולהתרומם אליו, ולהתנשא אליו, ולהתגדל אליו, ולהתקדש אליו, ולהתטהר אליו, ולהתזכך אליו, ולהתלבן אליו, ולהתאדם אליו.

לאבל ראוי לו שיתנחם בכך שהוא יודע שהמת נמצא עכשיו במקום טוב יותר ממקום שבו היה נמצא קודם לכן, ושהוא נמצא עכשיו בחברת אנשים טובים יותר מאלה שבחברתם היה נמצא קודם לכן, ושהוא נמצא עכשיו במקום שבו אין שום צער ואין שום יגון ואין שום אנחה, אלא חיים של שמחה ושל עונג בלי סוף, ושהוא נמצא עכשיו במקום שבו הוא יכול לראות את פני הבורא יתברך שמו, ולהתענג מזיו שכינתו, ולשמוע את קולו, ולדבר אתו, ולהתקרב אליו, ולהתחבר אליו, ולהתאחד אתו, ולהתדבק בו, ולהתמזג בו, ולהתבטל אליו, ולהתכלל בו, ולהתעלות אליו, ולהתרומם אליו, ולהתנשא אליו, ולהתגדל אליו, ולהתקדש אליו, ולהתטהר אליו, ולהתזכך אליו, ולהתלבן אליו, ולהתאדם אליו.

ואם תרצה לדעת כמה יהיה כל אחד מהם
תכפול המספר בעצמו ותוציא השורש
ותחסר ממנו אחד ותחלק השאר על שנים
ותוציא חצי החלוקה ותכפלהו בחצי ועוד
אחד ותוסיף על המכפלה ותוציא השורש
ותחסר ממנו חצי החלוקה ותוסיף על
השאר חצי החלוקה ועוד אחד ותוציא
השורש ותחסר ממנו חצי החלוקה ועוד
אחד ותוסיף על השאר חצי החלוקה ועוד
אחד ותוציא השורש ותחסר ממנו חצי
החלוקה ועוד אחד ותוסיף על השאר חצי
החלוקה ועוד אחד ותוציא השורש ותחסר
ממנו חצי החלוקה ועוד אחד

ואם לא יהיה לו דבר ונמכר בגנבתו ישלם שבעתים
ואם בהמה חיה תמצא בידו מן השור עד החמור עד
השה חיים שנים ישלם לבעליו: כי יבער איש שדה
או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה
קצים וגדיש או השדה אכל האש יושלם המבעיר
את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים
לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים:
אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע
על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר שניהם
אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו: כי יתן
איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה
לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבועת
יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה
לא ישלם: וכי יישאל איש מעם רעהו ונשבר או
מת בעליו אין עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו
לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר
ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו
כסף ישקול כמהר הבתולת: בכשפים לא תחיה:
כל שוכב עם בהמה מות יומת: זובח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו
כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא
תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: אם כסף
תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא
תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד
בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתו לבדה היא
שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי
כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר:
זבחך ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן
תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר
בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו:
לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות
עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על
ריב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו:
כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו:
כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב
עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו:
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם
את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש
שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבתת
בשביעית ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל
חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים
תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
וחמורך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא
יישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך
למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו
פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע
בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך
מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא
ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה
אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל
המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל
תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי
אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי
את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך
והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי
והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא
תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר
תשבר מצבותיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם
וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך:
לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך
אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל עם
אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף:
ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את
הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה
אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה:
מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את
הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים
וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ
וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך למוקש: וידבר יהוה אל משה
עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו
אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו: ויבא משה
ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר
דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה
וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עולות וישחטו זבחים שלמים
ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנות
וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית
ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל
הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים
לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו
את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה
עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם
משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים:
ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב
אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש
אליהם: ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר:
וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת
ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן:
ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני
בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

ויקח לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים: ועורות אילם מאדמים ועורות
תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן
המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים
לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:
ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו: ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קומתו: וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעות
זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו
האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ועשית בדי
עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים
בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם:
בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת
אל הארון את העדות אשר אתן אליך: ועשית כפרת
זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה:
ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני
קצות הכפרת: עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה
כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים
על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על
הארון ומלמעלה לארון תתן את העדות אשר אתן
אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת
מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל
אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי
שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו:
וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב:
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו
סביב: ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את
הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת
המסגרת יהיו הטבעות בתים לבדים לשאת את
השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם
זהב ונשא בהם את השלחן: ועשית את קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן לבונה
זכה תעשה אתם: ואכלת על שלחני לחם פנים
לפני תמיד: ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו: ושש קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנורה
מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה
גביעים מְשֻׁקָּדִים בקנה האחד כפתר ופרח וגביע
כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה:
ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה:
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת
הקנים היוצאים מן המנורה: כפתריהם וקניהם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית נרתיה
שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה:
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר הזהב יעשה
אתה ואת כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם
אשר אתה מראה בהר: והמשכן תעשה את עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב תעשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה
מדה אחת ליריעות כלם: חמש היריעות תהיינה
חברת איש אל אחתו וחמש יריעות תהיינה חברת
איש אל אחתו: ועשית לולאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת
היריעה החיצונה מקצה בחברת השנית: חמשים
לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה
בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבילת הלולאת
איש אל אחתו: וחמשים קרסי זהב וחברת את
היריעות איש אל אחיו בקרסים והיה המשכן אחד:
ועשית יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעות תעשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה עשתי עשרה
יריעות מדה אחת: וחברת את חמש היריעות לבד
ואת שש היריעות לבד והכפלת את היריעה הששית
אל מול פני האהל: ועשית חמשים לולאת על שפת
היריעה הקצה החברת ושפת היריעה החברת השנית:
וחמשים לולאת תעשה על שפת היריעה אשר
בחברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת
את האהל והיה אחד: והסרן הנעדף ביריעות האהל
חצי היריעה הנעדפת תסרן על אחרי המשכן: ואמה
מזה ואמה מזה בנעדף באורך יריעות האהל יהיה
סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית
מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת
תחשים מלמעלה: ועשית את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד
משלבת אחת לזה אל זה כן תעשה לכל קרשי
המשכן: ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש
לפאת נגבה תימנה: ומאדני כסף תעשה ארבעים
אדן תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפון
עשרים קרש: ואדניהם ארבעים אדן כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: וקרשים
תעשה לשני מקצעות המשכן בירכתים: והיו תאמים
מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת
האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעות יהיו: והיו
שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
ותעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת
למשכן: וחמשה בריחם לקרשי הצלע השנית למשכן
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה:
והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה:
ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב
בתים לבריחם ואת הבריחם תצפה זהב: והקם את
המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית פרכת
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
יעשה אתה כרבים: ונתתה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף:
ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית
לפרכת את ארון העדות והבדיל הפרכת לכם בין
הקדש ובין קדש הקדשים: ונתת את הכפרת על
ארון העדות בקדש הקדשים: ושמת את השלחן
מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע
המשכן תימנה השלחן תשים על צלע צפונה: ועשית
מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם: ועשית לפני המסך חמשה עמודי
שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם חמשה
אדני נחשת: ועשית את המזבח עצי שטים חמש
אמות ארך ומזבח אמות רחב רבוע יהיה המזבח
ושלש אמות קומתו: ועשית קרנתיו על ארבע
פנותיו מן המזבח קרנתיו ועשית לו סבי נחשת:
ועשית סירתיו ליעו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו
לכל כליו תעשה נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת
נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעות נחשת על
ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב המזבח
למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים
לבדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: והובא את
בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח
בשאת אתו: נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה
אתך בהר כן יעשו: ועשית את חצר המשכן לפאת
נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה
ארך לפאה האחת: ועמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף: וכן לפאת
צפון באורך קלעים מאה ארכם ועמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף:
ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם
עשרה ואדניהם עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה: וחמש עשרה אמה קלעים לכתף
עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית
חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה:
ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה: כל עמודי החצר סביב מחשקים
כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ארך החצר מאה
ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר
ואדניהם נחשת: כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו
וכל יתדות החצר נחשת: ואתה תצוה את בני
ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלות נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר
על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני
יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ואתה
הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני
ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד
ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר
מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו
לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד
ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם יקחו את הזהב
ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
השש: ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה חשב: כתפת חברת יהיה לו
אל שני קצותיו חבור: ושני שהם אבני מלואים
ופתחת עליהם מעשה רוקם אבני זהב תעשה אתם:
ושמת את שני האבנים על כתפות האפד אבני זכרון
לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על
שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצות זהב: ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת
ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות: ועשית
חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו:
רבוע יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו:
ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם
פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר
וישפה: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור
הרביעי תרשיש שהם ויספה משבצת זהב תהיינה
במלואתם: והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל
שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו
תהיינה לשנים עשר שבט: ועשית על החשן שרשרת
גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי
טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות
החשן: ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת
אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתים
תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד אל
מול פניו: ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על
שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד
בית: ועשית שתי טבעת זהב ונתתה על שתי כתפות
האפד מלמטה מלפני מול פניו אל עמתו מעל חברת
השנית מעל חשב האפד: וירכסו את החשן מטבעתיו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד
ולא יזח החשן מעל האפד: ונשא אהרן את שמות
בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרון לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן המשפט את
האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני
יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו
לפני יהוה תמיד: ועשית את מעיל האפד כליל
תכלת: ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב
מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על
שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו
סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון
פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: והיה על
אהרן לשרת וישמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה
ובצאתו ולא ימות: וצית ציץ זהב טהור ופתחת עליו
פתוחי חותם קדש ליהוה: ושמת אתו על פתיל
תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה:
והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים
אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה
על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: ושבצת
התשבץ שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם:
ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים
ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת
אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם
וקדשת אתם וכהנו לי: ואתה דבר אל בני ישראל
לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני
וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם:
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות
יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה
ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בינו
ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני
שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:
וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם
על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אהרן אליהם
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם
והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר
באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו
בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכמו
ממחרת ויעלו עולות ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו
לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיתי
את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הנח
לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול:
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח
גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם
בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו
לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
לעמו: וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת
בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתובים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב
אלהים הוא חרות על הלחת: ושמע יהושע את קול
העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה:
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה
וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו
את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל
אשר עשו וישרף באש וטחן עד כלה דק ויזר על פני
המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן
מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה:
ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם
כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם לאשר זהב
לו יתפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה:
וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן
לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר
מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו איש
את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו: ויעשו
בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת
אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי
איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי
ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה
גדולה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד
חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא
העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב:
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך
אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי
אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר
דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על
אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר יהוה
אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית
מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך
מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא
אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך
בדרך: וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא שתו איש עדיו עליו: ויאמר יהוה אל משה אמר
אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה
אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב:
ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק
מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה
יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת
משה יצאו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו
אחרי משה עד בואו האהלה: והיה כבוא משה
האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם
משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו:
ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון
נער לא ימיש מתוך האהל: ויאמר משה אל יהוה
ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא
הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך
בשם ואף מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן
בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן
בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו
והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל
תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני
אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל
העם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה גם
את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן
בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך:
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם
יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר
ארחם: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני
האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על
הצור: והיה בעבר כבודי ושמתיך בנקרת הצור
וסכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית
את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה אל משה פסל
לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת:
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי
שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש
אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל
מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על
פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך:
כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת
אשרתו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי
אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה
לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך
תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה וכל
בכור בניך תפדה ולא יראה פני ריקם: ששת ימים
תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת:
וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
תקופת השנה: שלשת פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון יהוה אלהי ישראל: כי אורש גוים
מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את
ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש
פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא
יליו לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי
על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל:
ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי
הברית עשרת הדברים: וירד משה מהר סיני ושני
לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע
כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני
ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת
אליו: ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל
הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו
כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה
אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו
מסוה: ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את
המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר
יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור
פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו
לדבר אתו: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות
אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה
לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה
יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל
נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות
אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים: שמן
למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את
המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו
את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת
הבדים אתו את הכפרת ואת פרכת המסך: את
השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:
ואת המנורה למאור ואת נרתיה ואת מחתתיה ואת
שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את
קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער
החצר: את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת
מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי

fatto a casa del diauolo per sententia dura
una oltra ho in la bon'hura come ua' lo giudice

MTA AKADÉMIAI KÖNYVTÁR

ואלה הם המשפטים אשר תשים לפניהם׃
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃
אם בגפנו יבא בגפנו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃
אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפנו׃
ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃
והגיש אדניו אל האלהים והגיש אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לא ימשל למכרה בבגדו בה׃
ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃
אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃
ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃
מכה איש ומת מות יומת׃
ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃
וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃
וגם המכה אביו ואמו מות יומת׃
וגנב איש וממכרו ונמצא בידו מות יומת׃
וקלל אביו ואמו מות יומת׃
וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃
אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃
וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃
אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃
וכי יריבן אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃
ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃
ועין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃
כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃
וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃
ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃
וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃
ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃
אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו׃
או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃
אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃
בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃
וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃
או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃
כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃
אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים עליו׃
אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃
אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃
כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃
כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער שלם ישלם את הבערה׃
כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃
אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃
על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו׃
כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם׃
ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃
אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
וכי יזנח איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃
אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות׃
מכשפה לא תחיה׃
כל שכב עם בהמה מות יומת׃
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃
וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃
כל אלמנה ויתום לא תענון׃
אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים׃
אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃
אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃
כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃
מלאתך ומדקרך לא תאחר בכור בניך תתן לי׃
כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃
ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃
לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס׃
לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת׃
ודל לא תהדר בריבו׃
כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו׃
כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב עזב תעזב עמו׃
לא תטה משפט אביונך בריבו׃
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃
ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃
ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃
ושבתת בשביעית ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃
ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃
ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך׃
שלש רגלים תחג לי בשנה׃
את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃
וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה׃
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה׃
לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃
השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃
כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך׃
כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו׃
לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃
ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃
לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃
את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף׃
ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃
מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ׃
ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך׃
לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׃
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש׃
ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק׃
ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו׃
ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃
ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃
וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃
ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח׃
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃
ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה׃
ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃
ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃
ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃
ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃
ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃
ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃
ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר׃
וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃
ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃
ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃
ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃
שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃
ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃
ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃
וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃
ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃
ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃
והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם׃
בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃
ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך׃
ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃
ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת׃
ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃
והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃
ונתת את הכפרת על הארון ומלמעלה אל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך׃
ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל׃
ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורמו קומתו׃
וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃
ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃
לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃
ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃
ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבונה זהב טהור תעשה אתם׃
ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד׃
ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃
ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני׃
שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה׃
ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה׃
כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃
ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה׃
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃
ככר הזהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה׃
וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר׃
והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם׃
ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם׃
חמש היריעות תחברנה יריעה אל יריעה וחמש יריעות תחברנה יריעה אל יריעה׃
ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחבורה וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה מקצה בחברת השנית׃
חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת לעמת אחת׃
וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד׃
ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם׃
ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה עשתי עשרה יריעת מדה אחת׃
וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל׃
ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצונה בחברה וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית׃
ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את האהל והיה אחד׃
והסרת הפרכת על הארון את העדות׃
ושמת את הכפרת על ארון העדות בקדש הקדשים׃
ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה׃
והשלחן תתן על צלע צפונה׃
ועשית לפתח האהל מסך לתכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃
ועשית לפני המסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת׃
ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ורחב חמש אמות המזבח רבוע יהיה ושלש אמות קומתו׃
ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו מן המזבח תהיה קרנתיו ועשית אתו נחשת׃
ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת׃
ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו׃
ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃
ועשית בדים לבדי עצי שטים וצפית אתם נחשת׃
והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו׃
נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו׃
ועשית חצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת׃
ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כספ וחשקיהם כסף׃
וכן לפאת צפונה בארך קלעים מאה ארכם עשרים ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃
ולרחב הים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה׃
ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃
וקלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃
ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃
ולפתח החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃
כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת׃
ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת׃
כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדות החצר נחשת׃
ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃
באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃
ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃
ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃
ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃
והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש׃
ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃
כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו חבור׃
ועבת חשבו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר׃
ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי שבעת אבניהם על שתי כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל׃
ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון׃
ועשית משבצת זהב׃
ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצת׃
ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃
רבוע יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו כפול׃
ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃
והטור השני נפך ספיר וישפה׃
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃
והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה משבצת זהב תהיינה במלואתם׃
והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃
ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃
ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃
ונתתה את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃
ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצת ונתתה על כתפת האפד אל מול פניו׃
ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃
ועשית שתי טבעת זהב ונתתה על שתי כתפת האפד מלמטה מלפני מפתו אל מול חברתו מעל חשב האפד׃
וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃
ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃
ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃
ועשית את מעיל האפד כליל תכלת׃
ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃
ועשו על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב׃
והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃
ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃
ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃
והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על מצחו לרצון להם לפני יהוה׃
ושבצת שש תשבץ מצנפת שש תהיה ואבנט מעשה רקם תעשה׃
ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃
והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי׃
ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו׃
ולבשו אהרן ואת בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃
וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים תמימם׃
ומצות ולחת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשם׃
ושמת אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם׃
ואת אהרן ואת בניו תקרב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃
ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבנט האפד׃
ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת׃
ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו׃
ואת בניו תקרב והלבשת כתנת׃
וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ומשחת להם מגבעות והיתה להם כהנת לחק עולם וקדשת את אהרן ואת בניו׃
והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר׃
ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד׃
ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח׃
ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה׃
ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא׃
ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃
ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב׃
ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו׃
והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה׃
ולקחת את האיל השני ואת שני האילם׃
ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב׃
ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא בגדיו ובניו ובגדי בניו אתו׃
ואת האיל תקח את החלב ואת האליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא׃
וכלת אחת לחם ואשיכת לחם אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה׃
ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה׃
ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה אשה הוא ליהוה׃
ולקחת את החזה מאיל מלואי אהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה׃
והקדשת את החזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו׃
והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה׃
ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם׃
שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש׃
ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש׃
ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד׃
ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם ורים לא יאכל כי קדש הם׃
וכל שאר בבשר המלאים ועד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא׃
וכן תעשה לאהרן ולבניו ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם׃
ופר החטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת את המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו׃
שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃
ואת אשר על המזבח תעשה שני כבשים בני שנה שנים ליום תמיד׃
את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃
ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין היין על הכבש האחד׃
והכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה׃
עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם׃
ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי׃
וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי׃
ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים׃
וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃
ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו׃
אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קומתו ממנו יהיו קרנתיו׃
וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃
ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃
ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃
ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃
והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה׃
ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃
לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃
וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃
זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃
כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃
העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃
ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃
ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים׃
ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם׃
בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים׃
וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃
ועשית אתם שמן משחת קדש רקחת מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה׃
ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת׃
ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת׃
ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו׃
וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש׃
ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי׃
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃
על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃
איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו׃
ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃
ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃
לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת׃
ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך׃
את אהל מועד ואת הארן ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל׃
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרת הטהר ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת׃
ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו׃
ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃
בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃
ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃
וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃
ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃
ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃
ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃
וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק׃
וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃
סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃
ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃
למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃
זכר לאברהם ליצחק וליש

ויקרא יט

ולא תקום על דם רעך אני יהוה׃ לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ וכי יבעל איש את אשה שכבת זרע והיא שפחה נחרפת לאיש ולא נפדתה אם חפות לא נתנה לה ביקרת יהיו לא יומתו כי לא חפשה׃ והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם׃ וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא׃ וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה׃ ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו׃ לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך׃ ושרטת לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃ אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ אל תפנו אל האבות ואל הידעני אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃ מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃ וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה׃ מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבני ישראל ומן הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמו אתו באבן׃ ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי׃ ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא במתתו מזרעו למלך ולא המיתו אתו׃ ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃ ואיש איש כי יתן מומ בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר נתן מום באדם כן ינתן בו׃ ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃ וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה׃ וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה׃ שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר את כרמך ואספת את תבואתה׃ ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃ וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים שנה׃ והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם׃ וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃ יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה׃ כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו׃ וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃ במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך׃ ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח׃ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים׃ וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן׃ והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ כנען לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך׃ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃ ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל׃ וחשב עם קנהו מן השנה שמכר לו עד שנת היובל והיה כסף ממכרו במספר כימי שכיר יהיה עמו׃ עוד רבות בשנים כפיהן מן כסף גאלתו יתן השיבו׃ ואם מעט נשארו בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שניו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃ ואם לא ייגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו׃ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ והשיג לכם דיש את בצר ובצר את זרע וזרע את הענב והמיץ את השבעה וישבתם לבטח בארצכם׃ ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם׃ ואכלתם ישן נושן ומפני חדש תוציאו׃ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולך אתכם קוממיות׃ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה׃ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ומקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רודף אתכם׃ ואם עד אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על חטאתיכם׃ ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׃ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ ואם תלכו עמי קרי ולא אבה לשמע לי ויסרתי עליכם מכה שבעתים לחטאתיכם׃ ושלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם ושממה ארחותיכם׃ ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם׃ והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם בידי אויב׃ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל ואכלו ולא תשבעו׃ ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם׃ ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם׃ ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם׃ והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם חרבה׃ אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ואז תרצה את שבתתיה׃ כל ימי השבתה את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבתם בארצות אויביהם ורדף עלה נדף חרב ונסו כנוס מחרב ונפלו ואין רדף׃ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין לכם תקום׃ ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו׃ אשר יאמרו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי׃ גם אני אלך עמם בקרי והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם׃ וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי ואת חקתי געלה נפשם׃ וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשות ליהוה׃ והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש׃ ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל׃ ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערך הזכר עשרים שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלי כסף׃ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ ואם דל הוא מערכך והעמיד את הכהן והעריך אתו על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן׃ וכי בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה קדש יהיה׃ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש׃ וכי כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃ והעריך הכהן אתה בין טוב בין רע כערכך הכהן כן יהיה׃ ואם גאל יגאלנה ויסף חמשיתו על ערכך׃ ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב בין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום׃ ואם גואל יגאל את ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃ ואם שדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף׃ אם משדה מועד יקדיש ליהוה כערכך יקום׃ ואם אחר השדה יקדיש מגרתו ונשאר לו הכהן את הכסף על פי השנים הנשארות ונחסך לך׃ ואם גאל יגאל את השדה מי שהקדישו אתה ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃ ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד׃ והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃ ובשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ׃ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל׃ אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא׃ ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃ אך כל חרם אשר יחרים איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובבהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה׃ כל חרם מן האדם לא יפדה מות יומת׃ וכל מעשר הארץ מזרע הארץ ליהוה קדש הוא ליהוה׃ ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו׃ וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי קדש יהיה ליהוה׃ לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל׃ אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני׃

במדבר א

במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר׃ שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃ ליהודה נחשון בן עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב בן חלון׃ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן אבידן בן גדעוני׃ לדן אחיעזר בן עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן עכרן׃ לגד אליסף בן דעואל׃ לנפתלי אחירע בן עינן׃ אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויקחו משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים וחמשה אלף וחמש מאות׃ בני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה שמעון חמשים ותשעה אלף ושלש מאות׃ בני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ בני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ בני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יששכר חמשים וארבעה אלף וארבע מאות׃ בני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ בני יוסף בני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף ומאתים׃ בני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃ בני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף ומאתים׃ בני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ בני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף ושש מאות׃ בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו׃ ויהי כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׃ ויהי כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ והלוים למטה אבתם לא התפקד בתוכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ רק את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׃ והפקדת את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת׃ ואיש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם׃ ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים׃ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים מהנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׃ ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׃ את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃ ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃ ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח׃ ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח׃ ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃ ויקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב׃ ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר׃ הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער׃ ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון׃ ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישור בן שדיאור׃ ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל׃ ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור׃ ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעוני׃ ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן׃ ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לחנכה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן׃ זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כסף קערות שנים עשר כסף מזרקים שנים עשר זהב כפות שנים עשר׃ שלשים ומאה הקערה האחת כסף שבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׃ כף זהב מלאה קטרת עשרה זהב הכף האחת בשקל הקדש כל זהב הכפות מאה ועשרים׃ כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת׃ וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים האילים ששים העתדים ששים הכבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃ ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׃

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃ ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃ וירדפו מצרים אחריהם ויסגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן׃ ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה׃ ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר׃ ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם׃ יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׃ ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃ ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו׃ וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים׃ ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים׃ ויסר את אפן וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים׃ וישבו המים ויכסו את הרכבה ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים׃ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

ואם אחד מהם אינו יכול לעמוד בתפלתו עד שיתפלל חבירו
תחילה כל אחד ואחד מהם יתפלל תפלתו ואחר כך יתפלל
חבירו ואם אחד מהם חולה או שהוא בדרך אינו יכול לעמוד
בתפלתו עד שיתפלל חבירו תחילה הרי זה יתפלל תחילה
ואחר כך יתפלל חבירו ואם אחד מהם אנוס ואינו יכול
להתפלל עד שיעבור זמן תפלה הרי זה יתפלל ואחר כך
יתפלל חבירו ואם אחד מהם אנוס ואינו יכול להתפלל
עד שיעבור זמן תפלה הרי זה יתפלל ואחר כך יתפלל
חבירו ואם אחד מהם אנוס ואינו יכול להתפלל עד

ואמנם אין ראוי שיהיה הנמשל כמו המשל בכל
הדברים כי אם בדברים שיתבארו בהם ענין
המבוקש ויתחייב מהם ענין הנמשל ולא בכל
הדברים שבמשל כי יש בהם דברים שאין
להם ענין בנמשל ולא יתחייב מהם ענין
הנמשל כמו שיתבאר בעזרת השם יתברך
בפרק הבא אחר זה בעזרת השם יתברך
ואמנם ראוי שיהיה המשל יותר נודע
מהנמשל כדי שיתבאר הנמשל ויתחייב
ממנו ענין הנמשל ולא יתחייב מהנמשל
ענין המשל כי אם יהיה הנמשל יותר נודע
מהמשל לא יתבאר המשל ולא יתחייב
ממנו ענין הנמשל ואם יהיו שניהם נודעים
בשוה לא יתבאר אחד מהם ולא יתחייב
ממנו ענין חבירו ואם יהיו שניהם נעלמים
לא יתבאר אחד מהם ולא יתחייב ממנו
ענין חבירו ואם יהיה המשל נעלם והנמשל
נודע יתחייב מהנמשל ענין המשל ולא
יתבאר המשל ממנו ואם יהיה המשל נודע
והנמשל נעלם יתבאר הנמשל מהמשל
ולא יתחייב מהנמשל ענין המשל ואם
יהיו שניהם נודעים יתבארו שניהם
ויתחייב מכל אחד מהם ענין חבירו
ואם יהיו שניהם נעלמים לא יתבארו
שניהם ולא יתחייב מכל אחד מהם ענין
חבירו ואם יהיה המשל נודע והנמשל
נעלם יתבאר הנמשל מהמשל ולא
יתחייב מהנמשל ענין המשל ואם
יהיה הנמשל נודע והמשל נעלם
יתחייב מהנמשל ענין המשל ולא
יתבאר המשל ממנו ואם יהיו שניהם
נודעים יתבארו שניהם ויתחייב מכל
אחד מהם ענין חבירו ואם יהיו שניהם
נעלמים לא יתבארו שניהם ולא יתחייב
מכל אחד מהם ענין חבירו

מלת
ואמנם אין ראוי שיהיה הנמשל כמו המשל בכל
הדברים כי אם בדברים שיתבארו בהם ענין
המבוקש ויתחייב מהם ענין הנמשל ולא בכל
הדברים שבמשל כי יש בהם דברים שאין
להם ענין בנמשל ולא יתחייב מהם ענין
הנמשל כמו שיתבאר בעזרת השם יתברך
בפרק הבא אחר זה בעזרת השם יתברך
ואמנם ראוי שיהיה המשל יותר נודע
מהנמשל כדי שיתבאר הנמשל ויתחייב
ממנו ענין הנמשל ולא יתחייב מהנמשל
ענין המשל כי אם יהיה הנמשל יותר נודע
מהמשל לא יתבאר המשל ולא יתחייב
ממנו ענין הנמשל ואם יהיו שניהם נודעים
בשוה לא יתבאר אחד מהם ולא יתחייב
ממנו ענין חבירו ואם יהיו שניהם נעלמים
לא יתבארו שניהם ולא יתחייב מכל אחד
מהם ענין חבירו ואם יהיה המשל נעלם
והנמשל נודע יתחייב מהנמשל ענין המשל
ולא יתבאר המשל ממנו ואם יהיה המשל
נודע והנמשל נעלם יתבאר הנמשל מהמשל
ולא יתחייב מהנמשל ענין המשל ואם
יהיו שניהם נודעים יתבארו שניהם
ויתחייב מכל אחד מהם ענין חבירו
ואם יהיו שניהם נעלמים לא יתבארו
שניהם ולא יתחייב מכל אחד מהם ענין
חבירו

שלא
יבוא
לידי
ספק
ולא
יהא
ספק
מצוי
לא
ולא
לעולם
ולא
כלל
ולא
למי
שלא
יהא
לו
להניח
לא
ולא
לעולם
ולא
כלל
ולא
לקבל
ולא
לעולם
ולא
כלל

שלא
יבוא
לידי
ספק
ולא
יהא
ספק
מצוי
לא
ולא
לעולם
ולא
כלל
ולא
למי
שלא
יהא
לו
להניח
לא
ולא
לעולם
ולא
כלל
ולא
לקבל
ולא
לעולם
ולא
כלל

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו אחים
ואחיות יתנו לה מנכסיו כפי מה שיתנו
לאחיותיו ואם אין לו אחים ואחיות
יתנו לה מנכסי אבי

הגיון
מרובע
מלבני
מרובע
מלבני
מרובע
מלבני

ואם תרצה לעשות קמיע לשלום בין איש לאשתו
או בין חבר לחבר או בין אוהב לאוהב או בין
שכן לשכן או בין שר לשר או בין מלך למלך
או בין עיר לעיר או בין מדינה למדינה או בין
ישראל לעמים או בין עמים לעמים כתוב שם
זה בקמיע ותלה אותו בבית אשר תרצה שלום
ישרה בו ואין שם רע ולא מקרה רעה ולא
מחלוקת ולא מריבה ולא קנאה ולא שנאה ולא
תחרות ולא שום דבר רע ולא יבוא שם לעולם
ואם תרצה לעשות קמיע לאהבה כתוב שם זה
בקמיע ותלה אותו בבית אשר תרצה שלום
ישרה בו ואין שם רע ולא מקרה רעה ולא
מחלוקת ולא מריבה ולא קנאה ולא שנאה ולא
תחרות ולא שום דבר רע ולא יבוא שם לעולם
ואם תרצה לעשות קמיע לשלום בין איש לאשתו
או בין חבר לחבר או בין אוהב לאוהב או בין
שכן לשכן או בין שר לשר או בין מלך למלך
או בין עיר לעיר או בין מדינה למדינה או בין
ישראל לעמים או בין עמים לעמים כתוב שם
זה בקמיע ותלה אותו בבית אשר תרצה שלום
ישרה בו ואין שם רע ולא מקרה רעה ולא
מחלוקת ולא מריבה ולא קנאה ולא שנאה ולא
תחרות ולא שום דבר רע ולא יבוא שם לעולם

ואם תרצה לעשות קמיע לשלום בין איש לאשתו
או בין חבר לחבר או בין אוהב לאוהב או בין
שכן לשכן או בין שר לשר או בין מלך למלך
או בין עיר לעיר או בין מדינה למדינה או בין
ישראל לעמים או בין עמים לעמים כתוב שם
זה בקמיע ותלה אותו בבית אשר תרצה שלום
ישרה בו ואין שם רע ולא מקרה רעה ולא
מחלוקת ולא מריבה ולא קנאה ולא שנאה ולא
תחרות ולא שום דבר רע ולא יבוא שם לעולם
ואם תרצה לעשות קמיע לאהבה כתוב שם זה
בקמיע ותלה אותו בבית אשר תרצה שלום
ישרה בו ואין שם רע ולא מקרה רעה ולא
מחלוקת ולא מריבה ולא קנאה ולא שנאה ולא
תחרות ולא שום דבר רע ולא יבוא שם לעולם
ואם תרצה לעשות קמיע לשלום בין איש לאשתו
או בין חבר לחבר או בין אוהב לאוהב או בין
שכן לשכן או בין שר לשר או בין מלך למלך
או בין עיר לעיר או בין מדינה למדינה או בין
ישראל לעמים או בין עמים לעמים כתוב שם
זה בקמיע ותלה אותו בבית אשר תרצה שלום
ישרה בו ואין שם רע ולא מקרה רעה ולא
מחלוקת ולא מריבה ולא קנאה ולא שנאה ולא
תחרות ולא שום דבר רע ולא יבוא שם לעולם

לעי ובמדבר ויתעלל בהם ויעלם ויעלם ויעלם
ויעלם ויעלם ויעל

לילה ויום. ואם יעלה מזל אחד לבדו ויהיה
בתוך ט' מעלות לפני השמש או אחריו
ויהיה מזל ההוא בבית ההוא בעצמו
שהיה בו בלידה. הנה זה יורה על
שהאדם ההוא יהיה לו אחים ואחיות
כמספר הכוכבים שהיו בבית ההוא
בעת לידתו. ואם היו בבית ההוא
כוכבים מהם שהם מזל אחד ומהם
שהם מזל אחר. הנה יורה על
שיהיו לו אחים ואחיות מזל אחד
ומזל אחר כמספר הכוכבים
שהיו בבית ההוא בעת לידתו.

פרק יב.

בבית האחים.

בבית האחים יורה על
מה שיהיה לאדם
מן האחים.

כבית
אחד מהם שהוא מזל אחד
ואם יהיה מזל אחד
בבית האחים לבדו
ויהיה מרוחק מן השמש
ט' מעלות לפני השמש או
אחריו ויהיה בבית ההוא
בעצמו שהיה בו בלידה
הנה זה יורה על שיהיה
לאדם ההוא אח אחד
בלבד. ואם היו בבית
האחים כוכבים
מזל אחד
כמספר הכוכבים
שהיו בבית ההוא
בעת לידתו
לעולם
שיהיו לו אחים
ואחיות כמספר
הכוכבים ההם
בעצמם.

כיון

ואם לא יהיה לו מה יתן ונמכר בגנבתו
ואם אין לו לשלם ונמכר בגנבתו: אם
מן הבהמה החיה בין שור בין חמור
בין שה חיים בידו שנים יתן כפל
גנבתו: כי יבער איש שדה או כרם
ושלח את בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם:
כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש
או הקמה או השדה כליה ישלם
הבוער את הבערה: כי יתן איש
אל רעהו כסף או כלים לשמר
ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב
ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל הבית אל האלהים אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר
כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר
שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה
לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור
או שור או שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה אין ראה:
שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף
יביאהו עד הטרפה לא ישלם:
וכי יזרע איש שדה או כרם ושלח
את בעירה ורעה בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם: אם
פתה יפתה איש על בתולה אשר
לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה: אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת:
מכשפה לא תחיה: כל שכב עם
בהמה מות יומת: הזבח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו: וגר לא
תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם
בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום
לא תענון: אם ענה תענה אתו כי
אם צעק יצעק אלי שמע אשמע
צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים: אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה
לא תשימון עליו נשך: אם חבל
תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו: כי היא כסותה לבדה
היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה
כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא
תאר: זבחך ומלאתך לא תאחר
בכור בניך תתן לי: כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם
אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי
קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה
לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:
לא תשא שמע שוא אל תשת ידך
עם רשע להיות עד חמס: לא
תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה
על ריב לנטת אחרי רבים להטת:
ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע
שור איבך או חמרו תעה השב
תשיב לו: כי תראה חמור שנאך
רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו
עזב תעזב עמו: לא תטה משפט
אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק
רשע: ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את
נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים: ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה: ושבת
השביעית תשבת ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתרם תאכל חיתו
השדה כן תעשה לכרמך לזיתך:
ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך
וחמרך וינפש בן אמתך והגר:
ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא
יעלה על פיך: שלש רגלים תחג
לי בשנה: את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר
צויתיך למועד חדש האביב כי בו
יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם:
וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע
בשדה וחג האסיף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה:
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון יהוה: לא תזבח על
חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי
עד בקר: ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח
מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך
אל המקום אשר הכנתי: השמר
מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי
לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו:
כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל האמרי והחתי
והפרזי והכנעני החוי והיבוסי
והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבתיהם: ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך
והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה
משכלה ועקרה בארצך את מספר
ימיך אמלא: את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר
תבוא בהם אל ואתן את כל אויביך
אליך עורף: ושלחתי את הצרעה
לפניך וגרשה את החוי את הכנעני
ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו
מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדה:
מעט מעט אגרשנו מלפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ:
ושתי את גבולך מים סוף ועד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן
בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו
מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם
ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו
אתי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
לך למוקש: כי אנכי יהוה אל קנא
שם קנא הוא: פן תכרת ברית
ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך
ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו
את בניך אחרי אלהיהם: אלהי
מסכה לא תעשה לך: את חג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל
מצות אשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים: כל פטר רחם לי וכל
מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר
חמור תפדה בשה וכל בכור בניך
תפדה: ולא יראו פני ריקם:
ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחריש ובקציר תשבת:
וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה:
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון יהוה אלהי ישראל:
כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את
גבולך ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה: לא תזבח על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח
חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: ויאמר יהוה אל
משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתי
אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם
עם יהוה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים: וירד משה מהר
סיני ושני לחת העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי
קרן עור פניו בדברו אתו: וירא
אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת
אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו
אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
וידבר משה אליהם: ואחרי כן
נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את
כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני:
ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסיר את המסוה עד
צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה: וראו בני ישראל
את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו
עד בואו לדבר אתו: ויקהל משה
את כל עדת בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה
לעשת אתם: ששת ימים תעשה
מלאכת וביום השביעי יהיה לכם
קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה
בו מלאכה יומת: לא תבערו אש
בכל מושבתיכם ביום השבת:
וידבר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים
ועצי שטים: שמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
אבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה:
את המשכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמדיו ואת אדניו: את הארון
ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת
המסך: את השלחן ואת בדיו ואת
כל כליו ואת לחם הפנים: ואת
מנורת המאור ואת כליה ואת
נרתיה ואת שמן המאור: ואת
מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח המשכן: את
מזבח העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את
הכיור ואת כנו: את קלעי החצר
את עמדיו ואת אדניו ואת מסך
לשער החצר: את יתדת המשכן
ואת יתדת החצר ואת מיתרתם:
את בגדי השרד לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני
ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש
אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת
אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי
הקדש: והאנשים על הנשים באו
כל נדיב לב הביאו חח ונזם טבעת
וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר
הניף תנופת זהב ליהוה: וכל איש
אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועורת
אילם מאדמים ועורת תחשים כל
נדיב כסף תרומה הביא את תרומת
יהוה נחשת וכל איש אשר נמצא
אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה
הביא: וכל אשה חכמת לב בידיה
טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת
הארגמן את תולעת השני ואת השש:
וכל הנשים אשר נשא לבן בחכמה
טוו את העזים: והנשאם הביאו את
אבני השהם ואת אבני המלואים
לאפד ולחשן: ואת הבשם ואת
השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות ביד משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה
אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
ולחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת: ולהורת נתן
בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן: מלא אתם חכמת לב
לעשות את כל מלאכת חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת
השני ובשש וארג עשי כל מלאכה
וחשבי מחשבת: ובצלאל ואהליאב
ואיש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות
את כל מלאכת עבדת הקדש לכל
אשר צוה יהוה: ויקרא משה אל
בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל איש אשר נשא לבו אל
הקרב אל המלאכה לעשתה: ויקחו
את כל התרומה אשר הביאו בני
ישראל אל מלאכת עבדת הקדש
לעשת אתה והם הביאו אליו עוד
נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל
החכמים העשים את כל מלאכת
הקדש איש איש ממלאכתו אשר
הם עשים: ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר צוה יהוה לעשת
אתה: ויצו משה ויעבירו קול
במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו
עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא: והמלאכה היתה דים
לכל המלאכה לעשת אתה והותר:
ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה
את המשכן עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם: אורך
היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב היריעה האחת ארבע
באמה מדה אחת ליריעות חמש
יריעת חברת אחת אל אחת ויעש
חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת ועשה חמשים
לולאת בשפת היריעה אשר מחברת
השנית מקבלת הלולאת אחת אל
אחת: ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אשה אל אחתה
בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת עשה אתם: אורך
היריעה האחת שלשים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמה מדה
אחת לאחת עשתי עשרה יריעת:
ויחבר את חמש היריעת לבד ואת
שש היריעת לבד ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה הקצה
באחברת ועשה חמשים לולאת על
שפת היריעה אשר מחברת השנית:
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את
האהל להיות אחד: ויעש מכסה
לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה
עורת תחשים מלמעלה: ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
עשר באמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד
שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת
כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש
את הקרשים למשכן עשרים קרש
לפאת נגבה תימנה: ואת ארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש
שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית
לפאת צפון עשרים קרש: ואת
ארבעים אדניהם כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחד: ולירכתי המשכן ים
עשה ששה קרשים: ושני קרשים
עשה למקצעת המשכן בירכתים:
והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו
תמים על ראשו אל הטבעת האחת
כן עשה לשניהם למשכן שמנה
קרשים ואדניהם כסף שש עשרה
אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחד: ויעש בריחם עצי
שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן לירכתים ים:
ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך
הקרשים מבריח אל הקצה: ואת
הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם
עשה זהב בתים לבריחם וצפה את
הבריחם זהב: ויקם את המשכן
כמשפטו אשר הראה יהוה את משה
כן עשה: ויעש את הפרכת תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר
כרבים מעשה חשב עשה אתה:
ויתן לה על ארבעה עמדי שטים
צפים זהב וויהם זהב ויצק להם
ארבעה אדני כסף: ויעש מסך
לפתח האהל שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני מעשה רקם:
וחמשה עמדיהם ווייהם ויצף ראשיהם
וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם
נחשת: ויעש את ארון עצי שטים
אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב
טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר
זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת
זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על
צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים
ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת הארון לשאת את
הארון: ויעש כפרת זהב טהור
אמתים ארכה ואמה וחצי רחבה:
ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה
אתם מן שני קצות הכפרת: כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשה את הכרבים
על שני קצותיו: ויהי הכרבים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת היו פני הכרבים:
ויעש את השלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו:
ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר
זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח
סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב:
ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן
הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו: לעמת המסגרת
היו הטבעת בתים לבדים לשאת את
השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב ונשא בהם את
השלחן: ויעש את כליו אשר על
שלחנו את קעריתיו ואת כפתיו
ואת מנקיתיו ואת קשותיו אשר
יסך בהן זהב טהור: ויעש על
השלחן לחם פנים לפני תמיד:
ויעש את המנורה זהב טהור מקשה
עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה היו: ושש
קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנורה מצדה האחד ושלשה קני
מנורה מצדה השני: שלשה גביעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים
היוצאים מן המנורה: ובמנורה
ארבעה גביעים משקדים כפתריה
ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היוצאים
ממנורה: כפתריהם וקניהם ממנה
היו כלה מקשה אחת זהב טהור:
ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב
עשה אתה ואת כל כלי המנורה:
ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים
אמה ארכו ואמה רחבו רבוע והמתים
קומתו וממנו קרנתיו: ויצף אתו
זהב טהור את גגו ואת קירתיו
סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב
סביב: ושתי טבעת זהב עשה לו
מתחת לזרו על שתי צלעתיו על
שתי יריכתיו לבתים לבדים לשאת
אתו בהם: ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב: ויתן את
המזבח לפני הפרכת אשר על ארון
העדת לפני הכפרת אשר על העדת
אשר אועד לך שמה: ויקטר עליו
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטיר קטרת
תמיד לפני יהוה לדרתיכם: לא
תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת
הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:
ויעש את כיור נחשת וכנו נחשת
לרחצה ונתן אתו בין אהל מועד
ובין המזבח ונתת שמה מים:
ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם
ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד
ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם
אל המזבח לשרת להקטיר אשה
ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא
ימתו והיתה להם חקת עולם לו
ולזרעו לדרתם: ויעש את שמן
המשחת קדש ואת קטרת סמים
מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה:
ויאמר יהוה אל משה קח לך בשמים
נטף ושחלת וחלבנה בשמים ולבנה
זכה סמים בד בבד יהיה: ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רוקח
ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה
הדק ונתתה ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם: והקטרת
אשר תעשה במשקלתה לא תעשו
לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש
אשר יעשה כמוה להריח בה וכרת
מעמיו: ויאמר יהוה אל משה ראה
קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה: וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת:
ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן: חכם לב נתתי
בכל חכמי לב ועשו את כל אשר
צויתיך: את אהל מועד ואת הארן
ואת הכפרת אשר עליו ואת כל
כלי האהל: ואת השלחן ואת כליו
ואת המנרת הטהרה ואת כליה ואת
מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה
ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו:
ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים לקדש ככל אשר צויתיך
יעשו: ויאמר יהוה אל משה לאמר
אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא
ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי
אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את
השבת כי קדש הוא לכם מחלליה
מות יומת כי כל העשה בה מלאכה
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה:
ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת מות
יומת: ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את השבת לדרתם
ברית עולם: בינו ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה
ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני
לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים: וירא העם כי בשש משה
לרדת מן ההר ויקהל העם על
אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו:
ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב
אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם
והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את
נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו
אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו
בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן
מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג
ליהוה מחר: וישכמו ממחרת
ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם
לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר
יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ מצרים: סרו
מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו
לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה
אל משה ראיתי את העם הזה והנה
עם קשה ערף הוא: ועתה הניחה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אתך לגוי גדול: ויחל משה את פני
יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה:
למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם
מעל פני האדמה שוב מחרון אפך
והנחם על הרעה לעמך: זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה
על הרעה אשר דבר לעשות לעמו:
וישב משה וירד מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני
עבריהם מזה ומזה הם כתובים:
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת:
וישמע יהושע את קול העם ברעו
ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה:
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין
קול ענות חלושה קול ענות אנכי
שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה
וירא את העגל ומחלת ויחר אף
משה וישלך מידו את הלחת וישבר
אתם תחת ההר: ויקח את העגל
אשר עשו וישרף באש ויטחן עד
אשר דק ויזר על פני המים וישק
את בני ישראל: ויאמר משה אל
אהרן מה עשה לך העם הזה כי
הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר
אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת
את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו:
ואמר אלהם למי זהב התפרקו
ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל
הזה: וירא משה את העם כי פרע
הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם:
ויעמד משה בשער המחנה ויאמר
מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני
לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושובו משער לשער
במחנה והרגו איש את אחיו ואיש
את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו
בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפים איש:
ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם
היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר
משה אל העם אתם חטאתם חטאה
גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי
אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה
אל יהוה ויאמר אנא חטא העם
הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי
זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם
אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא
לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה
את העם אל אשר דברתי לך הנה
מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה
את העם על אשר עשו את העגל
אשר עשה אהרן: וידבר יהוה אל
משה לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה:
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את
הכנעני האמרי והחתי והפרזי
החוי והיבוסי: אל ארץ זבת חלב
ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם
קשה ערף אתה פן אכלך בדרך:
וישמעו העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו:
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני
ישראל אתם עם קשה ערף רגע
אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה
הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים
מהר חורב: ומשה יקח את האהל
ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד והיה
כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד
אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת
משה יצאו כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והביטו אחרי משה עד
בואו האהלה: והיה כבוא משה
האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח
האהל ודבר עם משה: וראה כל
העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשתחוו איש
פתח אהלו: ודבר יהוה אל משה
פנים אל פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך
האהל: ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אלי העל את העם הזה
ואתה לא הודעתני את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם
וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם
נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא
את דרכך ואדעך למען אמצא חן
בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה:
ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר
אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו
מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי
חן בעיני אנכי ועמך הלוא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה
אל משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את
כבדך: ויאמר אני אעביר כל טובי
על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
וחנתי את אשר אחן ורחמתי את
אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת
את פני כי לא יראני האדם וחי:
ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת
על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך
בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד
עברי: והסרתי את כפי וראית את
אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה
אל משה פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת
הראשנים אשר שברת: והיה נכון
לבקר ועלית בבקר אל הר סיני
ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש
לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן והבקר אל
ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל
שני לחת אבנים כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת
אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר
יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד
עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים: וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא
מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא
אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו
בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל
העם אשר אתה בקרבו את מעשה
יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה
עמך: שמר לך את אשר אנכי
מצוך היום הנני גרש מפניך את
האמרי והכנעני והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
עליה פן יהיה למוקש בקרבך:
כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת אשריו תכרתון: כי לא
תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו
אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו
לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו:
ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות
אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי
אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך:
את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתיך למועד
חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים: כל פטר רחם לי וכל
מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר
חמור תפדה בשה וכל בכור בניך
תפדה: ולא יראו פני ריקם:
ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחריש ובקציר תשבת:
וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה:
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון יהוה אלהי ישראל:
כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את
גבולך ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה: לא תזבח על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח
חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: ויאמר יהוה אל
משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתי
אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם
עם יהוה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים: וירד משה מהר
סיני ושני לחת העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי
קרן עור פניו בדברו אתו: וירא
אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת
אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו
אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
וידבר משה אליהם: ואחרי כן
נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את
כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני:
ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסיר את המסוה עד
צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה: וראו בני ישראל
את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו
עד בואו לדבר אתו: ויקהל משה
את כל עדת בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה
לעשת אתם: ששת ימים תעשה
מלאכת וביום השביעי יהיה לכם
קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה
בו מלאכה יומת: לא תבערו אש
בכל מושבתיכם ביום השבת:
וידבר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים
ועצי שטים: שמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
אבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה:
את המשכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמדיו ואת אדניו: את הארון
ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת
המסך: את השלחן ואת בדיו ואת
כל כליו ואת לחם הפנים: ואת
מנורת המאור ואת כליה ואת
נרתיה ואת שמן המאור: ואת
מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח המשכן: את
מזבח העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את
הכיור ואת כנו: את קלעי החצר
את עמדיו ואת אדניו ואת מסך
לשער החצר: את יתדת המשכן
ואת יתדת החצר ואת מיתרתם:
את בגדי השרד לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני
ישראל מלפני משה

ובשעת הדחק יכול לומר אף בלשון הקדש
ואין צריך לומר בלשון אשכנז ואפילו
בלשון אחר שאינו מבין אלא שיכוין
בלבו לשבח ולהודות ולהלל ולבקש
רחמים ולהתפלל ולהתחנן לפני המקום
ברוך הוא ולשפוך שיחו לפניו על כל
צרכיו ועל כל מה שהוא צריך לו
ואפילו אם אינו יכול לכוין בלבו
אלא בדבר אחד מן הדברים האלו
כגון שאינו יכול לכוין בלבו אלא
בדבר הבקשה שיבקש רחמים
ויתחנן לפני המקום ברוך הוא
שיכוין בלבו בדבר הבקשה
ואם אינו יכול לכוין בלבו
אלא בדבר ההודאה שיכוין
בלבו בדבר ההודאה
ואם אינו יכול לכוין
בלבו אלא בדבר
השבח שיכוין
בלבו בדבר
השבח

ואם אינו יכול לכוין בלבו אלא
בדבר אחד מן הדברים האלו
כגון שאינו יכול לכוין בלבו אלא
בדבר הבקשה שיבקש רחמים
ויתחנן לפני המקום ברוך הוא
שיכוין בלבו בדבר הבקשה
ואם אינו יכול לכוין בלבו
אלא בדבר ההודאה שיכוין
בלבו בדבר ההודאה
ואם אינו יכול לכוין
בלבו אלא בדבר
השבח שיכוין
בלבו בדבר
השבח

לוחם אחת. ויהי מיום שלחו את הארון בבית
עבדם, ויהי
המספר ימים ויהי עשרים שנה וישב כל בית
ישראל אחרי ה׳ ויאמר שמואל אל כל בית
ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל ה׳
הסירו את אלהי הנכר מתוככם ואת העשתרות
והכינו לבבכם אל ה׳ ועבדוהו לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים ויסירו בני ישראל את הבעלים
ואת העשתרות ויעבדו את ה׳ לבדו ויאמר
שמואל כנסו את כל ישראל מצפתה ואתפלל
בעדכם אל ה׳ ויקבצו מצפתה וישאבו מים
וישפכו לפני ה׳ ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם
חטאנו לה׳ ויהי בני ישראל במצפתה וישמעו
פלשתים כי התקבצו בני ישראל במצפתה
ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני
ישראל ויראו מפני פלשתים ויאמרו אל שמואל
אל תחרש מאתנו מזעק אל ה׳ אלהינו ויושיענו
מיד פלשתים ויקח שמואל טלה חלב אחד
ויעלה עולה כליל לה׳ ויזעק שמואל אל ה׳
בעד ישראל ויענהו ה׳ ויהי שמואל מעלה
העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל
וירעם ה׳ בקול גדול ביום ההוא על פלשתים
ויהמם ויגפו לפני ישראל ויצאו אנשי ישראל
ממצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת
לבית כר ויקח שמואל אבן אחת וישם בין
המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר
ויאמר עד הנה עזרנו ה׳ ויכנעו פלשתים ולא
יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד ה׳ על
פלשתים כל ימי שמואל ותשבנה הערים אשר
לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מאת עקרון
ועד גת ואת גבולם הציל ישראל מיד פלשתים
ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי ויהי שמואל
שופט את ישראל כל ימי חייו וילך מדי שנה
בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את
ישראל בכל המקומות האלה ותשובתו הרמתה
כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם
מזבח לה׳ ויהי כאשר זקן שמואל וישם את
בניו שופטים לישראל ויהי שם בנו הבכור יואל
ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע ולא
הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו
שחד ויטו משפט ויקבצו כל זקני ישראל
ויבאו אל שמואל הרמתה ויאמרו אליו הנה אתה
זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו
מלך לשפטנו ככל הגוים ויתע הדבר בעיני
שמואל בתת אמרם תנה לנו מלך לשפטנו
ויתפלל שמואל אל ה׳ ויאמר ה׳ אל שמואל
שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא
אותך מאסו כי אתי מאסו מלך עליהם ויאמר
שמואל אל העם אתם אמרתם אלי תנה לנו מלך
לשפטנו ועתה שמעו בקולם אך העד תעיד בם
והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליכם
ויאמר את בניכם יקח וישם לו במרכבתו
ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו ולשום לו שרי
אלפים ושרי חמשים ולחרוש חרישו ולקצר
קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו ואת
בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות ואת
שדותיכם וכרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתנם
לעבדיו ולזרעיו וזרעכם יעשר בכרמיכם ונתן
לסריסיו ולעבדיו ואת עבדיכם ואת שפחותיכם
ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה
במלאכתו ומצאנכם יעשר ואתם תהיו לו
לעבדים והזעקתם ביום ההוא מפני מלכיכם
אשר בחרתם לכם ולא יענה ה׳ אתכם ביום
ההוא ויאבו העם לשמוע בקול שמואל ויאמרו
לא כי מלך יהיה עלינו והיינו גם אנחנו ככל
הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפניו ונלחם את
מלחמותינו וישמע שמואל את כל דברי העם
וידברם באזני ה׳ ויאמר ה׳ אל שמואל שמע
בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל
אנשי ישראל לכו איש לעירו ויהי איש מבנימין
ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן
אפיח איש מבנימין גבור חיל ויהי לו בן ושמו
שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב
ממנו משכם ומעלה ויהי אתנות לקיש אבי שאול
נאבדות ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך
את אחד הנערים וקום לך בקש את האתנות
ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלישה ולא
מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ
ימינים ולא מצאו ויעברו בארץ צוף ולא מצאו
ויהי כבאם בארץ צוף ושאול אמר אל הנער
אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן
האתנות ודאג לנו ויאמר אליו הנה נא איש
אלהים בעיר הזאת ונכבד כל אשר ידבר בוא
יבוא עתה נלכה שמה אולי יגיד לנו על דרכנו
אשר אנחנו הולכים עליה ויאמר שאול אל
הנער אשר עמו והנה נלך מה נביא לאיש כי
הלחם אזל מכלינו ואין תרומה להביא לאיש
האלהים מה יש אתנו ויסף הנער לענות את
שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף
ונתתי לאיש האלהים ויגד לנו את דרכנו
ללכת לפנים בראשונה לכו ונלכה אל הרואה כי
לנביא היום יקרא לפנים לרואה ויאמר שאול
אל נערו טוב דברך לכה נלך ויבאו אל העיר
אשר שם האיש האלהים ויהם עלים בעלות
המעלה ומצאו נערות יוצאות לשאוב מים
ויאמרו אליהן הרואה בזה ותענינה אותם
ותאמרנה הוא לפניכם מהר עתה כי היום בא
לעיר כי זבח יש היום לעם בבמה כבואכם
העיר כזה תמצאון אותו בטרם יעלה הבמתה
לאכל כי לא יאכל העם עד בואו כי הוא יברך
הזבח אחר כן יאכלו הקרואים ועתה עלו כי
כזה תמצאון אותו ויעלו העירה המה באים
בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות
הבמתה ה׳ גלה את אזן שמואל יום לפני בוא
שאול לאמר כעת מחר אשלח אליך איש מארץ
בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי
באה צעקתו אלי ויהי בבוא שמואל את שאול
וה׳ ענהו הנני האיש אשר דברתי אליך זה יעצר
בעמי ויגש שאול אל שמואל בשער ויאמר הגד
נא לי אי זה בית הרואה ויען שמואל את שאול
ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמה כי תאכלו
עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך
אגיד לך ולאתנות האבדות לך שלשת הימים
אל תשם לבך אליהן כי נמצאו ולמי כל חמדת
ישראל הלא לך ולכל בית אביך ויען שאול
ויאמר הלא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצעירה מכל משפחות שבט בנימין
ולמה דברת אלי כדבר הזה ויקח שמואל את
שאול ואת נערו ויבאם לשכתה ויתן להם מקום
בראש הקרואים אשר כשלשים איש ויאמר
שמואל אל הטבח תן את המנה אשר נתתי לך
אשר אמרתי אליך שים אתה עמך ויעל הטבח
את השוק ואת אשר עליו וישם לפני שאול
ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד
שמור לך כי הקראתי לעם ויאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא וירדו מן הבמה העירה
וידבר עם שאול על הגג וישכב ויעל שמואל
אל גג הבית ויקם בעלות השחר ויקרא שמואל
אל שאול על הגג לאמר קום ואשלחך ויקם
שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה ושמואל
אמר אל שאול אמור לנער ויעבר לפנינו ויעבר
ואתה עמד היום ואשמיעך דבר אלהים ויקח
שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישק לו
ויאמר הלא משחך ה׳ על נחלתו לנגיד ואתה
תעצר בעם ה׳ והושעתה אותם מיד אויביהם
סביב וזה לך האות כי משחך ה׳ על נחלתו
לנגיד כלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים
עם קבר רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש
אביך דבר האתנות ודואג לכם לאמר מה אעשה
לבני ועברת משם והלאה ובאת עד אלון תבור
ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים
בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא
שלשה כברות לחם ואחד נשא נבל יין ושאלו
לשלום לך ונתנו לך שתי לחמים ולקחת מידם
ואחרי כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי
פלשתים והיה כבואך שם העיר ופגעת חבורת
נביאים יורדים מן הבמה ולפניהם נבל ותף וחלל
וכנור והמה מתנבאים ותצלח עליך רוח ה׳
והתנבאת עמהם והפכת לאיש אחר והיה כי
תבואינה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים
עמך ועברת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך
להעלות עלות ולזבח זבחי שלמים שבעת ימים
תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר
תעשה והיה כאשר הפך שכמו ללכת מעם
שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל
האתות האלה ביום ההוא ויבא שמה הגבעתה
והנה חבורת נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח
אלהים ויתנבא בתוכם ויהי כל יודעיו מתמול
שלשום וירא את הנביאים מתנבאים ויאמר העם
איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול
בנביאים ויען אחד משם ויאמר ומי אביהם על
כן היה למשל הגם שאול בנביאים ויכל מהתנבא
ויבא הבמתה ויאמר אליו שאול ואל דודו אנה
הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין
ונבוא אל שמואל ויאמר הגידה נא לי מה אמר
לכם שמואל ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו
כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד
לו אשר אמר שמואל ויקרא שמואל העם אל ה׳
המצפתה ויאמר אל בני ישראל כה אמר ה׳
אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים
ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם ואתם היום מאסתם את אלהיכם
אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם
ותאמרו אליו כי מלך תשים עלינו ועתה
התיצבו לפני ה׳ לשבטיכם ולאלפיכם ויגש
שמואל את כל שבטי ישראל ויתפש שבט בנימין
ויגש שבט בנימין למשפחותיו ותתפש משפחת
המטרי ויגש משפחת המטרי לגברים ויתפש שאול
בן קיש ויבקשהו ולא נמצא ויאמרו עוד לה׳
הנמצא עוד הנה הוא נחבא אל הכלים ויאמר
ה׳ הן נחבא אל הכלים ויאמר שאול אל ה׳
ויאמר ה׳ אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם
מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש
לעירו ויהי איש מבנימין ושמו קיש בן אביאל
בן צרור בן בכורת בן אפיח איש מבנימין גבור
חיל ויהי לו בן ושמו שאול בחור וטוב ואין
איש מבני ישראל טוב ממנו משכם ומעלה ויהי
אתנות לקיש אבי שאול נאבדות ויאמר קיש אל
שאול בנו קח נא אתך את אחד הנערים וקום
לך בקש את האתנות ויעבר בהר אפרים ויעבר
בארץ שלישה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים
ואין ויעבר בארץ ימינים ולא מצאו ויעברו בארץ
צוף ולא מצאו ויהי כבאם בארץ צוף ושאול
אמר אל הנער אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל
אבי מן האתנות ודאג לנו ויאמר אליו הנה נא
איש אלהים בעיר הזאת ונכבד כל אשר ידבר
בוא יבוא עתה נלכה שמה אולי יגיד לנו על
דרכנו אשר אנחנו הולכים עליה ויאמר שאול
אל הנער אשר עמו והנה נלך מה נביא לאיש כי
הלחם אזל מכלינו ואין תרומה להביא לאיש
האלהים מה יש אתנו ויסף הנער לענות את
שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף
ונתתי לאיש האלהים ויגד לנו את דרכנו
ללכת לפנים בראשונה לכו ונלכה אל הרואה כי
לנביא היום יקרא לפנים לרואה ויאמר שאול
אל נערו טוב דברך לכה נלך ויבאו אל העיר
אשר שם האיש האלהים ויהם עלים בעלות
המעלה ומצאו נערות יוצאות לשאוב מים
ויאמרו אליהן הרואה בזה ותענינה אותם
ותאמרנה הוא לפניכם מהר עתה כי היום בא
לעיר כי זבח יש היום לעם בבמה כבואכם
העיר כזה תמצאון אותו בטרם יעלה הבמתה
לאכל כי לא יאכל העם עד בואו כי הוא יברך
הזבח אחר כן יאכלו הקרואים ועתה עלו כי
כזה תמצאון אותו ויעלו העירה המה באים
בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות
הבמתה ה׳ גלה את אזן שמואל יום לפני בוא
שאול לאמר כעת מחר אשלח אליך איש מארץ
בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי
באה צעקתו אלי ויהי בבוא שמואל את שאול
וה׳ ענהו הנני האיש אשר דברתי אליך זה יעצר
בעמי ויגש שאול אל שמואל בשער ויאמר הגד
נא לי אי זה בית הרואה ויען שמואל את שאול
ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמה כי תאכלו
עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך
אגיד לך ולאתנות האבדות לך שלשת הימים
אל תשם לבך אליהן כי נמצאו ולמי כל חמדת
ישראל הלא לך ולכל בית אביך ויען שאול
ויאמר הלא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצעירה מכל משפחות שבט בנימין
ולמה דברת אלי כדבר הזה ויקח שמואל את
שאול ואת נערו ויבאם לשכתה ויתן להם מקום
בראש הקרואים אשר כשלשים איש ויאמר
שמואל אל הטבח תן את המנה אשר נתתי לך
אשר אמרתי אליך שים אתה עמך ויעל הטבח
את השוק ואת אשר עליו וישם לפני שאול
ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד
שמור לך כי הקראתי לעם ויאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא וירדו מן הבמה העירה
וידבר עם שאול על הגג וישכב ויעל שמואל
אל גג הבית ויקם בעלות השחר ויקרא שמואל
אל שאול על הגג לאמר קום ואשלחך ויקם
שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה ושמואל
אמר אל שאול אמור לנער ויעבר לפנינו ויעבר
ואתה עמד היום ואשמיעך דבר אלהים ויקח
שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישק לו
ויאמר הלא משחך ה׳ על נחלתו לנגיד ואתה
תעצר בעם ה׳ והושעתה אותם מיד אויביהם
סביב וזה לך האות כי משחך ה׳ על נחלתו
לנגיד כלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים
עם קבר רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש
אביך דבר האתנות ודואג לכם לאמר מה אעשה
לבני ועברת משם והלאה ובאת עד אלון תבור
ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים
בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא
שלשה כברות לחם ואחד נשא נבל יין ושאלו
לשלום לך ונתנו לך שתי לחמים ולקחת מידם
ואחרי כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי
פלשתים והיה כבואך שם העיר ופגעת חבורת
נביאים יורדים מן הבמה ולפניהם נבל ותף וחלל
וכנור והמה מתנבאים ותצלח עליך רוח ה׳
והתנבאת עמהם והפכת לאיש אחר והיה כי
תבואינה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים
עמך ועברת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך
להעלות עלות ולזבח זבחי שלמים שבעת ימים
תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר
תעשה והיה כאשר הפך שכמו ללכת מעם
שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל
האתות האלה ביום ההוא ויבא שמה הגבעתה
והנה חבורת נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח
אלהים ויתנבא בתוכם ויהי כל יודעיו מתמול
שלשום וירא את הנביאים מתנבאים ויאמר העם
איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול
בנביאים ויען אחד משם ויאמר ומי אביהם על
כן היה למשל הגם שאול בנביאים ויכל מהתנבא
ויבא הבמתה ויאמר אליו שאול ואל דודו אנה
הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין

ואמר לו אלהי אברהם אביך אל תירא כי עמך אנכי
ואברכך והרבה את זרעך בעבור אברהם עבדי
ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי׳ ויט שם אהלו
ויכרו שם עבדי יצחק באר ויאמר אליהם יי׳ אלהי
אברהם אביכם אל תירא כי אתך אנכי ואברכך
והרבה את זרעכם בעבור אברהם עבדי ויבן שם
מזבח ויקרא בשם יי׳ ויט שם אהלו ויכרו שם
עבדי יצחק באר ויאמר אליהם יי׳ אלהי אברהם
אביכם אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרבה
את זרעכם בעבור אברהם עבדי ויבן שם מזבח
ויקרא בשם יי׳ ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
יצחק באר ויאמר אליהם יי׳ אלהי אברהם אביכם
אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרבה את זרעכם
בעבור אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם
יי׳ ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר
ויאמר אליהם יי׳ אלהי אברהם אביכם אל תירא
כי אתך אנכי ואברכך והרבה את זרעכם בעבור
אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי׳
ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ויאמר
אליהם יי׳ אלהי אברהם אביכם אל תירא כי אתך
אנכי ואברכך והרבה את זרעכם בעבור אברהם
עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי׳ ויט שם
אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ויאמר אליהם
יי׳ אלהי אברהם אביכם אל תירא כי אתך אנכי
ואברכך והרבה את זרעכם בעבור אברהם עבדי
ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי׳ ויט שם אהלו
ויכרו שם עבדי יצחק באר ויאמר אליהם יי׳

אלא מעתה הא דתניא ר' אומר וכו' מי אמרינן
הכי והתניא ר' אומר וכו' ת"ש
בגמ' ת"ש דתניא ר' אומר וכו' ת"ש
ר' אומר וכו' ת"ש דתניא ר' אומר וכו'

ואמרתי אליה אחרי עשותה את כל הזנות האלה אליי תשוב ולא שבה ותראה בוגדת יהודה אחותה׃ וראיתי כי על כל אשר נאפו משובבת ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתותיה אליה ולא יראה בוגדת יהודה אחותה גם היא׃ והיה מקול זנותה הארץ תחניף ותנאף את האבן ואת העץ׃ וגם בכל זאת לא שבה אליי בגדה יהודה אחותה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה׃ ויאמר יהוה אליי צדקה נפשה משובבת ישראל ממני הרשיעה בוגדת יהודה׃ ותלך גם היא ותזן מעם רעותה ותנאף את האבן ואת העץ

BIBLIOTECA NACIONAL DE MADRID

"ואמרו לו ה' את כל אשר דברת אעשה לך
כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם. ויאמר הראני
נא את כבודך. ויאמר אני אעביר כל טובי
על פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחנותי
את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם
לכן אמר לא תוכל לראת את פני כי לא
יראני האדם וחי. ויאמר ה' הנה מקום
אתי ונצבת על הצור והיה בעבור כבודי
אשימך בנקרת הצור וסכותי כפי עליך
עד עברי. והסרתי את כפי וראית את
אחרי ופני לא יראו. ויאמר ה' אל משה
פסל לך שני לחת אבנים כראשונים
וכתבתי על הלחת את הדברים אשר
היו על הלחת הראשונים אשר שברת.
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר
סיני ונצבת לי שם על ראש ההר. ואיש
לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל
ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל נכח
ההר ההוא. ויפסל שני לחת אבנים
כראשונים וישכם משה בבקר ויעל אל
הר סיני כאשר צוה ה' אתו ויקח בידו
שני לחת אבנים. וירד ה' בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם ה'. ויעבר ה' על
פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת. נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה
פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים. וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו. ויאמר אם נא
מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה
נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה
בקרבו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר
אני עשה עמך. שמר לך את אשר אנכי
מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי
והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי.
השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך. כי את מזבחתם תתצון ואת
מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון.
כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא
שמו אל קנא הוא. פן תכרת ברית ליושב
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחו. ולקחת מבנתיו
לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו
את בניך אחרי אלהיהם. אלהי מסכה לא
תעשה לך. את חג המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד
חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים. כל פטר רחם לי וכל מקנך
תזכר פטר שור ושה. ושבת ביום השביעי
תשבת בחריש ובקציר תשבת. וחג שבעות
תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
תקופת השנה. שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני האדון ה' אלהי ישראל.
כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את
גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך
לראות את פני ה' אלהיך שלש פעמים
בשנה. לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא
ילין לבקר זבח חג הפסח. ראשית בכורי
אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו. ויאמר ה' אל משה כתב
לך את הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל.
ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב
על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים. וירד משה מהר סיני ושני לחת
העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה
לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו.
וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו.
ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן
וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם.
ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את
כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני. ויכל
משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה.
ובבא משה לפני ה' לדבר אתו יסיר את
המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני
ישראל את אשר יצוה. וראו בני ישראל
את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו
לדבר אתו. ויקהל משה את כל עדת בני
ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר
צוה ה' לעשות אתם. ששת ימים תעשה
מלאכת וביום השביעי יהיה לכם קדש
שבת שבתון לה' כל העשה בו מלאכה
יומת. לא תבערו אש בכל מושבתיכם
ביום השבת. דבר משה אל כל עדת בני
ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה'
לאמר. קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב
לבו יביאה את תרומת ה' זהב וכסף
ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים. ועורות אילם מאדמים
ועורות תחשים ועצי שטים. שמן למאור
בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים.
אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן.
וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל
אשר צוה ה'. את המשכן את אהלו ואת
מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמודיו ואת אדניו. את הארון ואת
הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך.
את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת
לחם הפנים. ואת המנורה לקח ואת
כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור. ואת
מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח
הבית. את מזבח העולה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור
ואת כנו. את קלעי החצר ואת עמודיו
ואת אדניו ואת מסך שער החצר. את
יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת
מיתריהם. את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן. ויצאו כל עדת בני ישראל
מלפני משה. ויבאו כל איש אשר נשאו
לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו את תרומת
ה' למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש. והאנשים על הנשים באו
כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת
וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף
תנופת זהב לה'. וכל אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים
כל נדיב לב הביא תרומת כסף ונחשת
הביא תרומת ה' וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל מלאכת העבדה. וכל
אשה חכמת לב בידיה טוו וכל הנשים
אשר נשא לבן בחכמה טוו את העזים.
והנשאם הביאו את אבני השהם ואת
אבני המלואים לאפד ולחשן. ואת הבשם
ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים. כל איש ואשה אשר נדב לבם
להביא לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות
ביד משה הביאו בני ישראל נדבה לה'.
ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה'
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה. לחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת. ולהורת נתן בלבו הוא
ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. מלא
אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת
השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת. ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש
חכם לב אשר נתן ה' חכמה בהם ותבונה
לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת
הקדש ככל אשר צוה ה'. ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן ה' חכמה בלבו כל
איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה
לעשתה. ויקחו את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת
הקדש לעשתה והם הביאו אליו עוד
נדבה בבקר בבקר. ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש איש
מעל מלאכתו אשר הם עשים. ויאמרו
אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי
העבדה למלאכה אשר צוה ה' לעשות
אתה. ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא.
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשות אתה והותר. ויעש כל חכם לב
בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעות
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם. אורך
היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה
אחת ליריעות. ויחבר את חמש היריעות
אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת
אל אחת. ויעש לולאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה בחברת וכן עשה
בשפת היריעה הקצנה במחברת השנית.
חמשים לולאת עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת
אחת אל אחת. ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים
והיה המשכן אחד. ויעש יריעות עזים
אהל על המשכן עשתי עשרה יריעות
עשה אתם. אורך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה
מדה אחת לעשתי עשרה יריעות. ויחבר
את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות
לבד וכפל את היריעה הששית אל מול
פני האהל. ויעש חמשים לולאת על שפת
היריעה הקצנה במחברת ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה השנית במחברת
השנית. ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר
את האהל להיות אחד. ויעש מכסה לאהל
עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים
מלמעלה. ויעש את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים. עשר אמות אורך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד.
שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל
אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. ויעש
את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת
נגבה תימנה. וארבעים אדני כסף עשה
תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. ולצלע
השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש
וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
האחד. ולירכתי המשכן ימה עשה ששה
קרשים. ושני קרשים עשה למקצעת
המשכן בירכתים. והיו תאמים מלמטה
ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת
האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני
יהיו. והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף
שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד.
ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחת. וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. ויעש
את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים
מקצה אל קצה. ואת הבריחם צפה זהב
ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם
וצפה את הבריחם זהב. ויקם את המשכן
כמשפטו אשר הראה ה' את משה כן עשה.
ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה.
ואת עמודיה ארבעה עשה שטים וצפה
אתם זהב וויהקתם זהב ויצק להם ארבע
אדני כסף. ויעש מסך לפתח האהל שש
משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה
רקם. וחמשה עמודיהם ווויהקתם ויצף
ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם
נחשת. ויעש את ארון עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קומתו. ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ
ויעש לו זר זהב סביב. ויצק לו ארבע
טבעת זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית. ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם
זהב. ויבא את הבדים בטבעת על צלעות
הארון לשאת את הארון. ויעש כפרת זהב
טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה. ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה
אתם מן שני קצות הכפרת. כרוב אחד
מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן
הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו.
ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל
אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים. ויתן
את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון
נתן את העדת אשר אתן אליך. ויעש את
השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קומתו. ויצף אתו זהב
טהור ויעש לו זר זהב סביב. ויעש לו
מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן
את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו. לעמת המסגרת היו הטבעת בתים
לבדים לשאת את השלחן. ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם זהב ונשא בהם את
השלחן. ויעש את כליו אשר עליו ואת
קשותיו ואת מנקיותיו ואת מכסיו אשר
יסך בהם זהב טהור. ויעש על השלחן
לחם פנים לפני תמיד. ויעש את המנורה
זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו.
ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה
מצדה השני. שלשה גביעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היוצאים מן המנורה.
ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה
ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היוצאים מן המנורה. כפתריהם וקניהם
ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור.
ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור. ככר זהב עשה אתה ואת כל
כליה. ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים
אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי
אמות קומתו ממנו היו קרנתיו. ויצף
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב
ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב.
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על
שתי צלעתיו על שתי יריכתיו יעשה על
שני צדיו ויהיו בתים לבדים לשאת אתו
בהם. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף
אתם זהב. ויתן את מזבח הקטרת על
הארון אשר על עדת לפני הכפרת אשר
על העדת אשר אתן אליך. ויקטר עליו
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו
את הנרות יקטרנה. ובהעלת אהרן את
הנרות בין הערבים יקטרנה קטרת תמיד
לפני ה' לדרתיכם. לא תעלו עליו קטרת
זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו.
וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם
חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא לה'. ויעש
את כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתן
אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים. ורחצו אהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם. בבאם אל אהל מועד
ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל
המזבח לשרת להקטיר אשה לה'. ורחצו
ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
חקת עולם לו ולזרעו לדרתם. ויעש את
שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים
מעשה רקח. ויעש את שמן המשחה קדש
ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח
כאשר צוה ה' את משה. ויאמר ה' אל
משה קח לך בשמים נטף ושחלת וחלבנה
בשמים ולבונה זכה בד בבד יהיה. ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור
קדש. ודקת ממנה הדק ונתתה ממנה
לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך
שמה קדש קדשים תהיה לכם. והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם
קדש תהיה לך לה'. איש אשר יעשה כמוה
להריח בה וכרת מעמיו. ויאמר ה' אל
משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה. ואמלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
מלאכה. ולחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת. ואני
הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך
למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
ועשו את כל אשר צויתיך. את אהל מועד
ואת הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו
ואת כל כלי האהל. ואת השלחן ואת כליו
ואת המנורה הטהורה ואת כליה ואת
מזבח הקטרת. ואת מזבח העולה ואת כל
כליו ואת הכיור ואת כנו. ואת בגדי
השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן. ואת שמן המשחה ואת
קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך
יעשו. ויאמר ה' אל משה לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם
לדרתיכם לדעת כי אני ה' מקדשכם.
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם
מחלליה מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה.
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון קדש לה' כל העשה מלאכה
ביום השבת מות יומת. ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את השבת לדרתם
ברית עולם. בינו ובין בני ישראל אות
הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה' את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש. ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו
בהר סיני שני לחת העדת לחת אבנים
כתבים באצבע אלהים. וירא העם כי
בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על
אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה
לו. ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב
אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו
אלי. ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב
אשר באזניהם ויביאו אל אהרן. ויקח
מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים. וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג לה' מחר.
וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק.
וידבר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ מצרים. סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל
מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים.
ויאמר ה' אל משה ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא. ועתה הנחה לי
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי
גדול. ויחל משה את פני ה' אלהיו
ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד
חזקה. למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל
פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך. זכר לאברהם ליצחק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם. וינחם ה' על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו. וישב משה וירד מן
ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים
משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים.
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת.
וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר
אל משה קול מלחמה במחנה. ויאמר לא
קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע. ויהי כאשר קרב
אל המחנה וירא את העגל ומחלת וישלך
מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר.
ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש
ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל. ויאמר משה אל
אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת
עליו חטאה גדלה. ויאמר אהרן אל יחר
אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא.
ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו.
ואמר לו למי זהב התפרקו ויתנו לי
ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. וירא
משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה
אהרן לשמצה בקמיהם. ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו
כל בני לוי. ויאמר להם כה אמר ה'
אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו
עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו
איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את
קרובו. ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
מן העם ביום ההוא כשלשת אלפים איש.
ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש
בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה.
ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל ה'
אולי אכפרה בעד חטאתכם. וישב משה
אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
גדלה ויעשו להם אלהי זהב. ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך
אשר כתבת. ויאמר ה' אל משה מי אשר
חטא לי אמחנו מספרי. ועתה לך נחה את
העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
חטאתם. ויגף ה' את העם על אשר עשו
את העגל אשר עשה אהרן. וידבר ה' אל
משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית
מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק ולישראל לאמר לזרעך
אתננה. ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את
הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי
והיבוסי. אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא
אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן
אכלך בדרך. וישמע העם את הדבר הרע
הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו.
ויאמר ה' אל משה אמר אל בני ישראל
אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה
בקרבך וכלתיך ועתה הורד עדיך מעליך
ואדעה מה אעשה לך. ויתנצלו בני
ישראל את עדים מהר חורב. ומשה יקח
את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק
מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל
מבקש ה' יצא אל אהל מועד אשר מחוץ
למחנה. והיה כצאת משה האהלה יקומו
כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו
אחרי משה עד בואו האהלה. והיה כבוא
משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח
האהל ודבר עם משה. וראה כל העם את
עמוד הענן עמד פתח האהל וקמו והשתחוו
איש פתח אהלו. ודבר ה' אל משה פנים
אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב
אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער
לא ימיש מתוך האהל. ויאמר משה אל ה'
ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה
ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי
ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן
בעיני. ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך
הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא
חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה.
ויאמר פני ילכו והנחתי לך. ויאמר אליו
אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה.
ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך
אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני
ועמך מכל העם אשר על פני האדמה.
ויאמר ה' אל משה גם את הדבר הזה
אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיניך
ואדעך בשם. ויאמר הראני נא את כבודך.
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם ה' לפניך וחנותי את אשר
אחון ורחמתי את אשר ארחם. ויאמר לא
תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם
וחי. ויאמר ה' הנה מקום אתי ונצבת על
הצור והיה בעבור כבודי אשימך בנקרת
הצור וסכותי כפי עליך עד עברי.
והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני
לא יראו.

ויש לחשוב כמה מיני הפלגה יש בין מיני
האדם ובהמה ובין מיני בהמה לחיה ועוף
ובין מיני עוף למיני דגים ובין מיני דגים
למיני שרצים ובין מיני שרצים לחיה ועוף
ובין מיני חיה ועוף למיני אדם ובין מיני
אדם למיני אדם ובין מיני אדם למיני מלאכים
ובין מיני מלאכים למיני מלאכים ובין מיני
מלאכים לבורא ית"ש ובין בורא ית"ש
לכל הנמצאים ובין כל הנמצאים לבורא ית"ש
ובין כל הנמצאים לכל הנמצאים ובין כל
הנמצאים לעצמם ובין כל הנמצאים לזולתם
ובין זולתם לכל הנמצאים ובין זולתם
לעצמם ובין זולתם לזולתם ובין עצמם
לעצמם ובין עצמם לזולתם ובין עצמם
לכל הנמצאים ובין עצמם לבורא ית"ש
ובין בורא ית"ש לעצמו ובין בורא ית"ש
לזולתו ובין זולתו לבורא ית"ש ובין
זולתו לזולתו ובין זולתו לעצמו ובין
עצמו לזולתו ובין עצמו לעצמו ובין
עצמו לכל הנמצאים ובין כל הנמצאים
לעצמם ובין כל הנמצאים לזולתם ובין
זולתם לכל הנמצאים ובין זולתם לעצמם
ובין זולתם לזולתם ובין עצמם לעצמם
ובין עצמם לזולתם ובין עצמם לכל
הנמצאים ובין כל הנמצאים

ומה שאמרת שהוא מדבר בדברים שאינם מתקבלים
אצל השומעים, אין זה ראיה שלא יהיה נביא,
שהרי ישעיה ויחזקאל ודניאל ועמוס ומיכה
ויונה ושאר נביאים, כולם דברו דברים
שאינם מתקבלים אצל השומעים, ואעפ"כ
נתקבלו אצל כל ישראל ונכתבו בספרי הקודש
ונתקיימו לדורות.

לוכוח ואם תאמר, הרי כתוב בתורה (דברים יח, כב)
"אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא יהיה הדבר
ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו ה'
בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו",
ואיך אפשר לומר שנביא יהיה מדבר
דברים שאינם מתקבלים אצל השומעים,
הרי בודאי יבוא הדבר ולא יתקבל אצל
השומעים, ואיך יהיה נביא אמת?

תשובה אמנם כן הוא, שאם יבוא הדבר ולא יתקבל
אצל השומעים, אין זה נביא אמת, אבל
אם הדבר שהנביא מדבר הוא דבר
שאינו מתקבל אצל השומעים, אין זה
ראיה שלא יהיה נביא אמת, שהרי
ישעיה ויחזקאל ודניאל ועמוס ומיכה
ויונה ושאר נביאים, כולם דברו דברים
שאינם מתקבלים אצל השומעים, ואעפ"כ
נתקבלו אצל כל ישראל ונכתבו בספרי הקודש
ונתקיימו לדורות.

לוכוח ואם תאמר, הרי כתוב בתורה (דברים יח, כב)
"אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא יהיה הדבר
ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו ה'
בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו",
ואיך אפשר לומר שנביא יהיה מדבר
דברים שאינם מתקבלים אצל השומעים,
הרי בודאי יבוא הדבר ולא יתקבל אצל
השומעים, ואיך יהיה נביא אמת?

תשובה אמנם כן הוא, שאם יבוא הדבר ולא יתקבל
אצל השומעים, אין זה נביא אמת, אבל
אם הדבר שהנביא מדבר הוא דבר
שאינו מתקבל אצל השומעים, אין זה
ראיה שלא יהיה נביא אמת, שהרי

ומה שאמרת שהוא מדבר בדברים שאינם מתקבלים
אצל השומעים, אין זה ראיה שלא יהיה נביא,
שהרי ישעיה ויחזקאל ודניאל ועמוס ומיכה
ויונה ושאר נביאים, כולם דברו דברים
שאינם מתקבלים אצל השומעים, ואעפ"כ
נתקבלו אצל כל ישראל ונכתבו בספרי הקודש
ונתקיימו לדורות.

לוכוח ואם תאמר, הרי כתוב בתורה (דברים יח, כב)
"אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא יהיה הדבר
ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו ה'
בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו",
ואיך אפשר לומר שנביא יהיה מדבר
דברים שאינם מתקבלים אצל השומעים,
הרי בודאי יבוא הדבר ולא יתקבל אצל
השומעים, ואיך יהיה נביא אמת?

תשובה אמנם כן הוא, שאם יבוא הדבר ולא יתקבל
אצל השומעים, אין זה נביא אמת, אבל
אם הדבר שהנביא מדבר הוא דבר
שאינו מתקבל אצל השומעים, אין זה
ראיה שלא יהיה נביא אמת, שהרי

ומכוון אחת את השם ע"ב פעמים ע"ב כנגד ע"ב
על הדרך הזה את מי תדמיון אל ומה דמות
תערכו לו, ואחר כך יתחיל לכוון בשם ס"ג
פעמים ס"ג כנגד ס"ג הנזכרים למעלה ואחר
כך יכוון בשם מ"ה ס"ג פעמים כנגד ס"ג
הנזכרים למעלה ואחר כך יכוון בשם ב"ן
ס"ג פעמים כנגד ס"ג הנזכרים למעלה ואחר
כך יכוון בשם ב"ן מ"ה פעמים כנגד ס"ג
הנזכרים למעלה ואחר כך יכוון בשם ב"ן
ב"ן פעמים כנגד ס"ג הנזכרים למעלה ואחר
כך יכוון בשם ב"ן ב"ן פעמים כנגד מ"ה
הנזכרים למעלה ואחר כך יכוון בשם ב"ן
ב"ן פעמים כנגד ב"ן הנזכרים למעלה ואחר
כך יכוון בשם ב"ן ב"ן פעמים כנגד ב"ן

ואמר לו אם אתה מוחל לי אני אלך ואם לאו אינני הולך
ממנו עד שיהרגני ואמר לו הרי מחלתי לך ואמר לו
הרי אני הולך ואמר לו אם כן אתה מוחל לי שלא
אלך ואמר לו הרי אני מוחל לך ואמר לו אם כן
אתה מוחל לי שלא אלך ואמר לו הרי אני מוחל
לך ואמר לו אם כן אתה מוחל לי שלא אלך
ואמר לו הרי אני מוחל לך ואמר לו אם כן
אתה מוחל לי שלא אלך ואמר לו הרי אני
מוחל לך ואמר לו אם כן אתה מוחל לי
שלא אלך ואמר לו הרי אני מוחל לך
ואמר לו אם כן אתה מוחל לי שלא
אלך ואמר לו הרי אני מוחל לך
ואמר לו אם כן אתה מוחל לי
שלא אלך ואמר לו הרי
אני מוחל לך

ואמר לו אם כן אתה מוחל לי שלא אלך ואמר לו
הרי אני מוחל לך ואמר לו אם כן אתה מוחל לי
שלא אלך ואמר לו הרי אני מוחל לך ואמר לו
אם כן אתה מוחל לי שלא אלך ואמר לו הרי
אני מוחל לך ואמר לו אם כן אתה מוחל לי
שלא אלך ואמר לו הרי אני מוחל לך
ואמר לו אם כן אתה מוחל לי שלא
אלך ואמר לו הרי אני מוחל לך
ואמר לו אם כן אתה מוחל לי
שלא אלך ואמר לו הרי
אני מוחל לך

ואמרו לו אדוני המלך אתה יודע את כל אשר
עשה לנו אבינו כי הוא יודע את כל אשר
עשה לנו אבינו כי הוא יודע את כל אשר
עשה לנו אבינו כי הוא

ואמרתי אל אדוני אולי לא ילד האשה ואמר אליו
אדוני הנה עתה האשה אשר ילדה לאדוני בנים
ובנות הלא היא אשתו ואת הנער הזה אשר
נתן לה אלהים בשדה אחרי כן א

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא ולא יזכה לחיי העולם הבא
ולא יזכה לשום מדרגה בגן עדן ולא יזכה לשום מדרגה בגיהנם
ולא יזכה לשום מדרגה בעולם הבא ולא יזכה לשום מדרגה בעולם
הבא ולא יזכה לשום מדרגה בעולם הבא ולא יזכה לשום מדרגה
בעולם הבא ולא יזכה לשום מדרגה בעולם הבא ולא יזכה לשום
מדרגה בעולם הבא ולא יזכה לשום מדרגה בעולם הבא ולא יזכה
לשום מדרגה בעולם הבא ולא יזכה לשום מדרגה בעולם הבא

ואם לא יוכל לשלם ישלם לו בעבדתו עד השנה השביעית ויצא לחפשי בלא כסף׃ ואם בעל אשתו יצא עמה אם בעל גופה הוא יצא עמה׃ ואם אדוניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה יהיו לאדוניה והוא יצא בגפו׃ ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ והגיש אדוניו אל האלהים והגיש אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדוניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ ואל אמתו יעשה כמשפט העבדים׃ כי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ מכה איש ומת מות יומת׃ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ ומכה אביו ואמו מות יומת׃ וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ או בן יגח או בת כמשפט הזה יעשה לו׃ אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבעיר את הבערה ישלם׃ כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברים אשר שניהם יבא אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו׃ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם׃ ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃ וכי יזד איש על רעהו ורבץ עליו ומת או נשבר אין בעליו עמו שלם ישלם׃ אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו׃ וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ מכשפה לא תחיה׃ כל שכב עם בהמה מות יומת׃ זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ כל אלמנה ויתום לא תענון׃ אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים׃ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃ כי היא כסתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃ אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ בכור בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃ ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃ לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס׃ לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת׃ ודל לא תהדר בריבו׃ כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיב לו׃ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ לא תטה משפט אביונך בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר׃ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך׃ שלש רגלים תחג לי בשנה׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃ וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה׃ לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃ השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃ כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך׃ כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו׃ לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃ ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃ את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף׃ ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃ לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃ מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ׃ ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך׃ לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש׃ ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק׃ ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו׃ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃ ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃ ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ וצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם׃ בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃ ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד מן הקצה מזה ומן הקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ ונתתה את הכפרת על הארון ומן הארון תתן את העדות אשר אשים אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל׃ ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתתה את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת תהיינה הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן לבנה זהב טהור תעשה אתם׃ ושלחן על מזבח הקטרת עצי שטים תעשה אתו׃ ועשית את בדיו עצי שטים וצפית אתם זהב׃ ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה׃ ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃ ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה׃ ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה׃ ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר הזהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה׃ וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר׃ והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם׃ ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם׃ חמש היריעת תחברנה אשה אל אחתה וחמש יריעת יחברנה אשה אל אחתה׃ ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצנית בחברת השנית׃ חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד׃ ויריעת העזים אשר יעשה אהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשינה׃ ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה עשתי עשרה יריעת מדה אחת׃ וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל׃ ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקיצנית בחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית׃ ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את האהל והיה אחד׃ והנודף

ובא ציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי׳ וזאת בריתי אותם אמר יי׳ רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי פי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי׳ מעתה
ועד עולם׃ ישעיה נט׳ כ׳ כא׳

ואתה בן אדם קח לך לבנה אחת ושים אותה לפניך ותצר עליה עיר את ירושלים
ונתת עליה דיק וסללת עליה מצור ונתת עליה מחנות ושים עליה כרים סביב׃ ואתה
קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינות את פניך אליה
והיתה נצורה ואת צרתה אותה אות לבית ישראל׃ יחזקאל ד׳ א׳ ב׳ ג׳

ואתה בן אדם קח לך לבנה אחת ושים אותה לפניך ותצר עליה עיר את ירושלים
ונתת עליה דיק וסללת עליה מצור ונתת עליה מחנות ושים עליה כרים סביב׃ ואתה
קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינות את פניך אליה
והיתה נצורה ואת צרתה אותה אות לבית ישראל׃ יחזקאל ד׳ א׳ ב׳ ג׳

ואם בשלח אחריו ולא הגיעו עד שבאו
לעיר אחרת הרי אלו נשבעין שלא
הגיעו לעיר שבקשו ואם הגיעו
לעיר שבקשו ולא מצאו אלא
אחד מהן הרי זה נשבע ונוטל
את שלו ואם לאו אינו נוטל
אלא כנגד מה שנשבעו שניהם
ואם נמצא אחד מהן חייב
לשלם את הכל ואם נמצאו
שניהם פטורין ואם נמצא
אחד מהן חייב לשלם את
הכל ואם נמצאו שניהם
פטורין ואם נמצא אחד
מהן חייב לשלם את הכל
ואם נמצאו שניהם פטורין

אלא דבר שהוא בעין שיכול לחזור לבעלים כגון
שטרות
ומטלטלין שאין להם סימן ואין יכולין לחזור לבעלים
כגון פירות ומעות שנתערבו זה בזה ואין יכולין
להכיר ביניהם אין צריכין לומר בפני מי נתחייב
לו ולא בפני כמה נתחייב לו ולא מתי נתחייב לו
ולא מתי נתערבו זה בזה ולא מתי נתפרע ממנו
ולא מתי נתפרע מקצתו ולא מתי נתחייב לו
מקצתו ולא מתי נתערבו מקצתו זה בזה ולא
מתי נתפרע מקצתו מקצתו ולא מתי נתחייב לו
מקצתו מקצתו ולא מתי נתערבו מקצתו מקצתו
זה בזה ולא מתי נתפרע מקצתו מקצתו מקצתו
ולא מתי נתחייב לו מקצתו מקצתו מקצתו ולא
מתי נתערבו מקצתו מקצתו מקצתו זה בזה ולא
מתי נתפרע מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו ולא
מתי נתחייב לו מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו
ולא מתי נתערבו מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו
זה בזה ולא מתי נתפרע מקצתו מקצתו מקצתו
מקצתו ולא מתי נתחייב לו מקצתו מקצתו
מקצתו מקצתו ולא מתי נתערבו מקצתו מקצתו
מקצתו מקצתו זה בזה ולא מתי נתפרע מקצתו
מקצתו מקצתו מקצתו ולא מתי נתחייב לו
מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו ולא מתי נתערבו
מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו זה בזה ולא מתי
נתפרע מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו ולא מתי
נתחייב לו מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו ולא
מתי נתערבו מקצתו מקצתו מקצתו מקצתו זה

ואם יש לו בנים ובנות, הבנים יורשים את הנכסים ולא הבנות, כמו שכתוב בתורה: "ואם לא יהיה לאיש בנים ונתן את נחלתו לבנותיו". ואם אין לו בנים, הבנות יורשות את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ונתן את נחלתו לבנותיו". ואם אין לו בנים ובנות, האחים יורשים את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ונתן את נחלתו לאחיו". ואם אין לו בנים ובנות ואחים, הדודים יורשים את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ואחים ונתן את נחלתו לדודיו". ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים, הקרובים יורשים את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים ונתן את נחלתו לקרוביו". ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים וקרובים, הנכסים הולכים לאוצר המלך, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים וקרובים ונתן את נחלתו לאוצר המלך".

ואם יש לו בנים ובנות, הבנים יורשים את הנכסים ולא הבנות, כמו שכתוב בתורה: "ואם לא יהיה לאיש בנים ונתן את נחלתו לבנותיו". ואם אין לו בנים, הבנות יורשות את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ונתן את נחלתו לבנותיו". ואם אין לו בנים ובנות, האחים יורשים את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ונתן את נחלתו לאחיו". ואם אין לו בנים ובנות ואחים, הדודים יורשים את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ואחים ונתן את נחלתו לדודיו". ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים, הקרובים יורשים את הנכסים, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים ונתן את נחלתו לקרוביו". ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים וקרובים, הנכסים הולכים לאוצר המלך, כמו שכתוב בתורה: "ואם אין לו בנים ובנות ואחים ודודים וקרובים ונתן את נחלתו לאוצר המלך".

הלכות מקוואות פרק ה

משנה: מקוה שחסר ארבעים סאה ונמלא מים שאובין או שנמלא מים שאובין ונתמעטו ונשתיירו בו ארבעים סאה מים שאובין ומים שאובין שנתערבו במים שאובין הרי אלו פסולין. ואם נמלא מים שאובין ונתמעטו ונשתיירו בו ארבעים סאה מים שאובין ומים שאובין שנתערבו במים שאובין הרי אלו כשרין. מקוה שנ

ואחרי כן יבא אל הכהן ונתן הכהן
את המנחה ואת הלבונה ואת הקטרת
ויקמוץ הכהן מלא קומצו מסלת המנחה
ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן
את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח
ליהוה והנותר ממנה לאהרן ולבניו
קדש קדשים מאשי יהוה כל השיר
אשר תקריבו ליהוה המנחה לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו
אתם ליהוה והם לא יעלו על המזבח
לריח ניחוח וכל קרבן מנחתך במלח
תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך
מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח
וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב
קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת
בכוריך ושמת עליה שמן ונתתה עליה
לבונה מנחה היא והקטיר הכהן את
אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה
אשה ליהוה ואם זבח שלמים אם מזבח
הוא מקריבו אם זכר אם נקבה תמים
יקריבנו לפני יהוה וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על
המזבח סביב והקריב מזבח השלמים
אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי
הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה והקטיר אתם הכהן המזבחה
לחם אשה ליהוה חלב כשב תמים
יקריבנו לפני יהוה וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד
וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח
סביב והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה
חלבו האליה תמימה לעמת עצה יסירנה
והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה והקטיר אתם הכהן המזבחה
לחם אשה לריח ניחוח כל חלב לה'
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל חלב וכל דם לא תאכלו ודבר אל
בני ישראל לאמר הנפש אשר תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ועשה מאחת מהנה אם הכהן המשיח
יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה
לחטאת והביא את הפר אל פתח אהל
מועד לפני יהוה וסמך את ידו על
ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה
ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא
אתו אל אהל מועד והטבל הכהן את
אצבעו מן הדם והזה מן הדם שבע
פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש
ומן הדם יתן הכהן על קרנות המזבח
קטרת אשר לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח
העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל
חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה
ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת
כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן
וסלח להם ונשא הפר אל מחוץ למחנה
ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון
חטאת הקהל הוא ואשר יחטא נשיא
ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו
אשר לא תעשינה בשגגה ואשם והקריב
שעיר עזים זכר תמים והסמיך את ידו
על ראש השעיר ושחט אתו במקום
אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
הוא ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנות המזבח העלה ואת כל
דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים
וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו
ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה
והוא עד או ראתה או ידעה אם לא
יגיד ונשא עונו או נפש כי תגע בכל
טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא
ונעלם ממנו והוא טמא ואשם או כי
יגע בטמאת אדם לכל טומאתו אשר
יטמא בה ונעלם ממנו ושמע ואשם או
נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע
או להיטיב לכל אשר יבטא האדם
בשבעה ונעלם ממנו ושמע ואשם
והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה
אשר חטא עליה והביא את אשמו
ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה
מן הצאן כשבה או שעירת עזים
והביא את אשמו ליהוה על חטאתו
אשר חטא שתי תורים או שני בני
יונה והביא את אשמו אשר חטא
אחד לחטאת ואת השני יעשה עולה
והביא את אשמו אשר חטא עליה
עשרון סלת לחטאת לא ישים עליה
שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת
הוא והביא אתה אל הכהן וקמץ הכהן
את מלא קמצו מן הסלת את אזכרתה
והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת
הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא מאחת מאלה והיתה לכהן כמנחה
ונפש כי תמעל מעל ושגגה בטעות
בני ישראל בקדשי יהוה והביא את
אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן
בערכך כסף בשקלי קדש לאשם הוא
אשם הוא אשם אשר חטא לנפש ואת
אשר חטא מן הקדש ישלם וחמשתיו
יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר
עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי
תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם
ונשא עונו ואיל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן והביא הכהן
את האשם ויכפר עליו הכהן על שגגתו
אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו
אשם הוא אשם אשר חטא ליהוה
ונפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה
וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד
או בגזל או עשק את עמיתו או מצא
אבדה והכחיש בה ונשבע על שקר על
אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן
והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה
אשר גזל או את העשק אשר עשק או
את הפקדון אשר הפקד אתו או את
האבדה אשר מצא או מכל אשר ישבע
עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו
יסף עליו לאשר הוא לו יתן ביום
אשמתו ואת אשמו יביא ליהוה איל
תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן
וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו
על אחת מכל אשמתו אשר יעשה
לאשמה וידבר יהוה אל משה לאמר
צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת
תורת העלה הוא העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו והרים הכהן בגדו
בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים
את הדשן אשר תאכל האש את העלה
על המזבח ושמו אצל המזבח ופשט
את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא
את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור שפך הדשן אשה תוקד על
המזבח לא תכבה ובער עליה הכהן
עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה וזאת תורת
המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה
אל פני המזבח והרים ממנה בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה
אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח
ניחוחה אזכרתה ליהוה והנותרת ממנה
יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל מועד יאכלוה לא
תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
קדש קדשים היא כחטאת וכאשם
כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק
עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר
יגע בהם יקדש ויהי דם על בגד אשר
יזה עליו תכבס במקום קדש ובכלי
חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי
נחשת בושל ומרק ושטף במים וכל
זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים
הוא וכל חטאת אשר יובא מדמה
לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא
במקום אשר תשחט העלה תשחט
האשם את דמו יזרק על המזבח סביב
ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה וקטר הכהן אתם
המזבחה אשה ליהוה אשם הוא כל
זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל
קדש קדשים הוא כחטאת כאשם תורה
אחת להם הכהן המכפר בו לו יהיה
ואת עור הפר הנשרף ואת כל בשרו
על ראשו ועל כרעיו ועל קרבו ופרשו
ואת כל הפר יוציא אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן
יישרף וכל עדת בני ישראל יעשו
ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת
מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשמו והודיעו החטאת אשר חטאו
עליה והקריבו הקהל פר בן בקר
לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
הפר ושחט את הפר לפני יהוה והביא
הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד
והטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה
שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת
הקדש ומן הדם יתן הכהן על קרנות
המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה ועשה לפר כאשר עשה לפר
החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם
הכהן וסלח להם ונשא הפר אל מחוץ
למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא ואשר יחטא
נשיא ועשה אחת מכל מצות יהוה
אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם
והקריב שעיר עזים זכר תמים והסמיך
את ידו על ראש השעיר ושחט אתו
במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה
חטאת הוא ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה
ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח
ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב
זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו ואם נפש אחת תחטא
בשגגה בעשתה אחת מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ואשם או הודע
אליה חטאתה אשר חטאת עליה
והביאה שעירת עזים תמימה נקבה
והביא את חטאתו אשר חטא תחת
חטאתו על ראש החטאת ושחט את
החטאת במקום העלה ולקח הכהן
מדמה באצבעו ונתן על קרנות המזבח
העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד
המזבח ואת כל חלבה יסיר כחלב
הסר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר חטא וסלח לו
ואם כשה יביא חטאתו נקבה תמימה
יביאנה והסמיך את ידו על ראש
החטאת ושחט אתה לחטאת במקום
אשר ישחט את העלה ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות
המזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל
יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר כחלב
כשה הזבח השלמים והקטיר הכהן
אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר
עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה וסלח לו ונפש כי תחטא
ושמעה קול אלה והוא עד או ראתה
או ידעה אם לא יגיד ונשא עונו או
נפש כי תגע בכל טמא או בנבלת חיה
טמאה או בנבלת בהמה טמאה או
בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא
טמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם
לכל טומאתו אשר יטמא בה ונעלם
ממנו ושמע ואשם או נפש כי תשבע
לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל
אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו
ושמע ואשם והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא
את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
והביא את אשמו ליהוה על חטאתו
אשר חטא שתי תורים או שני בני
יונה והביא את אשמו אשר חטא
אחד לחטאת ואת השני יעשה עולה
והביא את אשמו אשר חטא עליה
עשרון סלת לחטאת לא ישים עליה
שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת
הוא והביא אתה אל הכהן וקמץ הכהן
את מלא קמצו מן הסלת את אזכרתה
והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת
הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא מאחת מאלה והיתה לכהן כמנחה

ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה ואין לו בנים
אלא בנות הרי הבנות יורשות את הכל ואין לבנות
אלא מזונות בלבד ואם מתו הבנות הרי הכל חוזר
לבעל ואם יש לו בנים ובנות ואין לו אשה הרי
הבנים יורשים את הכל ואין לבנות אלא מזונות
בלבד ואם מתו הבנים הרי הכל חוזר לבנות ואם
יש לו בנים ובנות ואשה הרי הבנים יורשים את
הכל ואין לבנות אלא מזונות בלבד ואם מתו
הבנים הרי הכל חוזר לאשה ואם יש לו אשה
ואין לו בנים ובנות הרי האשה יורשת את הכל
ואין לבעל אלא מזונות בלבד ואם מתה האשה
הרי הכל חוזר לבעל ואם יש לו אשה ובנים
ובנות הרי הבנים יורשים את הכל ואין לאשה
ולבנות אלא מזונות בלבד ואם מתו הבנים הרי
הכל חוזר לאשה ואם יש לו אשה ובנים ובנות
הרי הבנים יורשים את הכל ואין לאשה ולבנות
אלא מזונות בלבד ואם מתו הבנים הרי הכל חוזר
לבנות ואם יש לו אשה ובנים ובנות הרי הבנים
יורשים את הכל ואין לאשה ולבנות אלא מזונות
בלבד ואם מתו הבנים הרי הכל חוזר לאשה ואם
יש לו אשה ובנים ובנות הרי הבנים יורשים את
הכל ואין לאשה ולבנות אלא מזונות בלבד ואם
מתו הבנים הרי הכל חוזר לבנות ואם יש לו אשה
ובנים ובנות הרי הבנים יורשים את הכל ואין
לאשה ולבנות אלא מזונות בלבד ואם מתו הבנים
הרי הכל חוזר לאשה ואם יש לו אשה ובנים
ובנות הרי הבנים יורשים את הכל ואין לאשה
ולבנות אלא מזונות בלבד ואם מתו הבנים הרי
הכל חוזר לבנות ואם יש לו אשה ובנים ובנות
הרי הבנים יורשים את הכל ואין לאשה ולבנות
אלא מזונות בלבד ואם מתו הבנים הרי הכל חוזר
לאשה ואם יש לו אשה ובנים ובנות הרי הבנים
יורשים את הכל ואין לאשה ולבנות אלא מזונות
בלבד ואם מתו הבנים הרי הכל חוזר לבנות ואם
יש לו אשה ובנים ובנות הרי הבנים יורשים את
הכל ואין לאשה ולבנות אלא מזונות בלבד ואם
מתו הבנים הרי הכל חוזר לאשה ואם יש לו אשה
ובנים ובנות הרי הבנים יורשים את הכל ואין
לאשה ולבנות אלא מזונות בלבד ואם מתו הבנים
הרי הכל חוזר לבנות

לוציוס ומה הוא הדבר שאתה מבקש ממני?

אנטוניוס שתשלח לי את הכתבים שהיו בידי אבי, שאני צריך להם לעניין מסוים.

לוציוס אני אשלח לך אותם, אבל אני מבקש ממך שתחזיר לי אותם בקרוב, כי אני צריך להם לעניין חשוב.

אנטוניוס אני אחזיר לך אותם תוך שלושה ימים, כי אני יודע שאתה צריך להם.

לוציוס אני מודה לך מאוד, אנטוניוס, על עזרתך.

אנטוניוס אין על מה להודות, לוציוס, כי אני חייב לך טובה גדולה.

לוציוס ומה הוא הדבר שאתה חייב לי עליו?

אנטוניוס אני חייב לך על כך שהצלת את חיי כאשר הייתי בסכנת מוות.

לוציוס אני לא זוכר שהצלתי את חייך, אנטוניוס, אבל אני שמח שאתה חושב כך.

אנטוניוס אני חושב כך כי אני יודע שהצלת את חיי, ואני לא אשכח את זה לעולם.

לוציוס אני שמח שאתה לא שוכח את זה, אנטוניוס, כי אני צריך את עזרתך בעניין חשוב.

אנטוניוס אני אעזור לך בכל מה שאני יכול, לוציוס, כי אני חייב לך טובה גדולה.

על. ואולם יבין את מיעוט הנמשלים ברבוי הנמשל
מהם ומה הוא הנמשל הנה הוא מה שאמר
כי אמת ד׳ נתנה שהוא בא׳ בב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ י׳
ואולם אמרה שהוא נמשל אל הנמשלים
הנמשלים אל הנמשל ואל הנ

ואם לא יוכל לו לשלם ונמכר בגנבתו ימכר בן חורין
ויעבוד בעד גנבתו ואם נמצא בידו הגנבה חיה
או בהמה או חמור עד שה חי שנים ישלם:

ואם יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה:

אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים:
אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין
לו ונמכר בגנבתו:

אם המצא תמצא בידו מן השור עד החמור עד
השה חיים שנים ישלם:

כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה
ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם:

כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
השדה הבערה ישלם המבעיר את הבערה:

כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים:

אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:

על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על
שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
האלהים אשר ירשיענו יכפל לרעהו:

כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל
בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה:

שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם:

ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו:

אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם:

כי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה
מהר ימהרנה לו לאשה:

אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות:

מכשפה לא תחיה:

כל שוכב עם בהמה מות יומת:

הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו:

וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ
מצרים:

כל אלמנה ויתום לא תענון:

אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע
אשמע צעקתו:

והיתה אפי וחרה והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם
אלמנות ובניכם יתומים:

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו
כנשה לא תשימון עליו נשך:

אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו
לו:

כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה
ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר:

בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת
ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי:

ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשליכון אתו:

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות
עד חמס:

לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב
לנטת אחרי רבים להטת:

ודל לא תהדר בריבו:

כי תפגע שור איבך או חמורו תעה השב תשיב לו:

כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב לו עזב תעזב עמו:

לא תטה משפט אביונך בריבו:

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע:

ושוחד לא תקח כי השוחד יעור פקחים ויסלף דברי
צדיקים:

וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים:

ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:

ושבת ביום השביעי למען ינוח שורך וחמורך
ויפש בן אמתך והגר:

ובשנה השביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני
עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך
לזיתך:

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן אמתך והגר:

ושמרתם את כל אשר אמרתי אליכם ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך:

שלש רגלים תחג לי בשנה:

את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר
צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם:

וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג
האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה:

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון
יהוה:

לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד
בקר:

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו:

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך
אל המקום אשר הכנתי:

השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו:

כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר
ואיבתי את איביך וצרתי את צריך:

כי אלך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי
והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו:

לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם:

ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת
מימיך והסרתי מחלה מקרבך:

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך
אמלא:

את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר
תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף:

ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את
הכנעני ואת החתי מלפניך:

לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדה:

מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ:

ושתי את ים סוף עד ים פלשתים ומדבר עד הנהר
כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך:

לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:

לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את
אלהיהם והיה לך למוקש:

ומסכת אלהי מסכה לא תעשה לך:

את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר
צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת
ממצרים:

כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה:

ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל
בכור אדם בבניך תפדה:

ולא יראו פני ריקם:

ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש
ובקציר תשבת:

וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
תקופת השנה:

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון
יהוה אלהי ישראל:

כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד
איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה:

לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג
הפסח:

ראשית בכורי אדמתך תביא בבית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו:

ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים:

ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי
הברית עשרת הדברים:

ויהי כרדתו מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו:

וירא אהרן וכל בני ישראל אל משה והנה קרן עור
פניו וייראו מגשת אליו:

ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים
בעדה וידבר משה אליהם:

ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר
דבר יהוה אתו בהר סיני:

ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה:

ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה
עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה:

וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם
אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם:

ששת ימים תעשה מלאכת וביום השביעי יהיה לכם
קדש שבת שבתון ליהוה כל העושה בו מלאכה
יומת:

לא תבערו אש בכל מושבתיכם ביום השבת:

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר:

קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את
תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:

ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:

ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים:

שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:

אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן:

וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה:

את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת
קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו:

את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת
המסך:

את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:

ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור:

ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת
קטרת הסמים ואת מסך פתח לפתח המשכן:

את מזבח העולה ואת מכבר הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו:

את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך
שער החצר:

את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתריהם:

את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן:

ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה:

ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש:

והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף
תנופת זהב ליהוה:

וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים הביאו:

כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה
וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת
הביאו:

וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש:

וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים:

והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים
לאפד ולחשן:

ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים:

כל איש ואשה אשר הביא לב אתם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה:

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:

וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה:

ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:

ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת:

ולהורות נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה
דן:

מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש
וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבות:

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל
מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:

ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו
לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה:

ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני
ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו
אליו עוד נדבה בבקר בבקר:

ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים אתה:

ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי
העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה:

ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל
יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא:

והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה
והותר:

ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם:

אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות
חמש חברת יריעות אחת אל אחת:

ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מקצה
בחברת ועשה חמשים לולאת בשפת היריעה הקצה
השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת:

ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל
אחת בקרסים והיה המשכן אחד:

ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת עשה אתם:

אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעת עשתי עשרה:

ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד
ויכפל את היריעה השתי עשרה על פני האהל:

ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצה
בחברת ועשה חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה
השנית בחברת השנית:

ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות
אחד:

ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת
תחשים מלמעלה:

ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:

עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
האחד:

שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה
לכל קרשי המשכן:

ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה
תימנה:

ואת מכסה הקרשים לפאת צפון עשרים קרש:

ואת אדניהם ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש השני:

ולצלע המשכן הפאת ימה עשה ששה קרשים:

ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים:

והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני הפנות:

והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדנים כסף
שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
השני:

ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת:

וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה:

ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מקצה
אל קצה:

ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים
לבריחם וצפה את הבריחם זהב:

ויעש את הפרכת עזי שטים ארבעה עמדים:

ויצף אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבע אדני כסף:

ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש מעשה רקם:

וחמשה עמדיהם וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב
וחמשה אדניהם נחשת:

ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו:

ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב
סביב:

ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית:

ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב:

ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את
הארון:

ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה:

ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות
הכפרת:

כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן
הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו:

והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני
הכרבים:

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו
ואמה קומתו:

ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב:

ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב:

ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע
הפאת אשר לארבע רגליו:

לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את
השלחן:

ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת בהם
את השלחן:

ויעש את כליו אשר עליו ואת קשותיו ואת מנקיותיו
ואת מכסיותיו אשר יסך בהם זהב טהור:

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו:

ששה קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה
האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני:

שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היוצאים מן המנורה:

ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה:

וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היוצאים מן המנורה:

כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה זקוק אחד זהב טהור
עשה אתה ואת נרתיה ואת מלקחיה:

ואת כליה ככר זהב טהור עשה אתה:

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו רבוע והמתים קומתו ומקרניו ממנו היו:

ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת
מקרניו ויעש לו זר זהב סביב:

ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו
על שתי צדיו יעש לבתים לבדים לשאת אתו בהם:

ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב:

ויעש את שמן המשחה הקדש ואת קטרת סמים טהור
מעשה רקח:

ויעש את מזבח העולה עצי שטים חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קומתו:

ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף
אתו נחשת:

ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת
המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה
נחשת:

ויעש לו מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו:

ויצק ארבע טבעת על ארבע קצות המכבר הנחשת
בתים לבדים:

ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת:

ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו
בהם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן עשו:

ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד:

ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש
משזר מאה באמה:

עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם
עמודים וחשקיהם כסף:

ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם עמודים וחשקיהם כסף:

ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה וויהם עמודים וחשקיהם כסף:

ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה:

קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה
ואדניהם שלשה:

ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש
עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה:

וכל קלעים החצר סביב שש משזר:

והאדנים לעמודים נחשת וויהם העמודים וחשקיהם
כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל
עמודי החצר:

ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר עשרים אמה ורחב בקומה חמש אמות
לעמת קלעי החצר:

ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף
וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף:

כל יתדת המשכן ושל החצר סביב נחשת:

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי
משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן:

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה:

ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם
בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש:

כל הזהב העשוי לכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה
תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל
הקדש:

וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל במשקל הקדש:

בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר
על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות
אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:

ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני
הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן:

והכסף מאלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה וויהם
לעמודים וצפה ראשיהם וחשקם:

ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים ומאתים שקל:

ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח:

ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל
יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב:

את הבגדים לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן:

ויעשו את בגדי השרד לשרת בקדש ואת הבגדים
הקדש אשר לאהרן עשו את בגדי לבשו לאהרן ולבני
אהרן לכהן:

ויעשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר:

ויקעו את פחי הזהב וכתת פתילם לחוט לעשות בתוך
התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך
השש מעשה חשב:

כתפת עשו לו חברת על שני קצותיו חבר:

ואבני שהם מסבות משבצות זהב פתוחי פתוחי חותם
על שמות בני ישראל:

ויתן אתם על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה:

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד עשה זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:

רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו
כפול:

ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד:

והטור השני נפך ספיר וישפה הטור השלישי לשם
שבו ואחלמה הטור הרביעי תרשיש שהם ומלואים
משבצות זהב במלואתם:

והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם
פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט:

ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור:

ויעשו שתי משבצות זהב ושני טבעת זהב ויתן את
שתי הטבעת על שני קצות החשן:

ויתנו את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת על קצות
החשן:

ואת שתי קצות שתי העבתים נתנו על שתי המשבצות
ויתנו על כתפות האפד אל מול פניו:

ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד בית:

ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שתי כתפות האפד
למטה מלפנים אל מול פניו אל עבר מחברתו מעל
חשב האפד:

ויחברו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל
תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל
האפד:

ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:

ופי המעיל בתוכו כפי תחרא לפיו שפה סביב לא יקרע:

ועשו על שולי המעיל רמנים תכלת וארגמן ותולעת
שני משזר סביב לשוליו:

ופעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים
על שולי המעיל סביב לתוך הרמנים:

פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב
לשרת כאשר צוה יהוה את משה:

ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו:

ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי
בד שש משזר:

ואבנט שש משזר ורקמה תכלת וארגמן ותולעת שני
מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה:

ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה:

וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה:

ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו
קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו:

ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה עורת
התחשים ואת פרכת המסך:

את הארון ואת בדיו ואת הכפרת:

את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים:

את המנורה הטהרה את נרתיה נרות המערכת ואת כל
כליה ואת השמן למאור:

ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל:

את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו:

את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך
לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי
עבדת המשכן לאהל מועד:

את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן:

ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את
כל העבדה:

וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר
צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה:

ויהי ביום הקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו
ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשח אתם
ויקדש אתם:

ויקרב את בניו וילבשם כתנת:

וימשח את אהרן ואת בניו ויקדש אתם לכהן לי:

ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה:

ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך
שער החצר:

ויעל משה את המשכן ואת המזבח ויתן את אדני
החצר על הקלעים ואת שער החצר ויכל משה את
המלאכה:

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן:

ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן
וכבוד יהוה מלא את המשכן:

ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
מסעיהם:

ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו:

כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו
לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר:

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב
מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם:

אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח
אהל מועד לרצנו לפני יהוה:

וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו:

ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן
הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב
אשר פתח אהל מועד:

והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה:

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על
האש:

וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת
הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח:

וקרבו ורחצו בני אהרן הכהנים את הקרב ואת הכרעים
וקטר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח
ליהוה:

ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה
זכר תמים יקריבנו:

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן
אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח:

והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל
והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:

ואם מן העוף עולה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או
מן בני היונה את קרבנו:

והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה
ונמצה דמו על קיר המזבח:

ונתק את מוראתו בנוצתה והשליך אצל המזבח קדמה
אל מקום הדשן:

ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה
על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחח
ליהוה:

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה:

והביא אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתו ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה
המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:

והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה:

וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן:

ואם מנחה על המרחשת קרבנך סלת חלה בלולה
בשמן מצות תהיה:

פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא:

ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה:

והבאת את המנחה אשר יעשה אלה ליהוה והקריב
אל הכהן והגיש אל המזבח:

והרים הכהן מן המנחה אזכרתה והקטיר המזבחה אשה
ריח ניחח ליהוה:

והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה:

כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל
שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:

קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא
יעלו לריח ניחח:

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית
אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח:

וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש
כרמל תקריב את מנחת בכוריך:

ונתתה עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה הוא:

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל
לבונתה אשה ליהוה:

ואם זבח שלמים קרבנו אם מזבח הוא מקריב אתו אם
זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה:

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל
מועד וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב:

והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את חלבו האליה
תמימה לעמת השדרה יסירנה ואת החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:

והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים
אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה:

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה
תמים יקריבנו:

אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני
יהוה:

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל
מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:

והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את חלבו האליה
תמימה לעמת השדרה יסירנה ואת החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:

והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחח כל חלב
ליהוה:

חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם
לא תאכלו:

ונפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ועשה מאחת מהנה:

אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת:

והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך
את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה:

ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל
מועד:

וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים
לפני יהוה את פני פרכת הקדש:

ומן הדם יתן על קרנת מזבח קטרת סמים לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד
מזבח העולה אשר פתח אהל מועד:

ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה
על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:

כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על
מזבח העולה:

ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו
וקרבו ופרשו:

והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה
אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך
הדשן ישרף:

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל
ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו:

והודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר
בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:

וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה
ושחט את הפר לפני יהוה:

והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד:

וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרכת:

ומן הדם יתן על הקרנת אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העולה אשר
פתח אהל מועד:

ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה:

ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר
עליהם הכהן וניסלח להם:

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו
אשר לא תעשינה בשגגה ואשם:

או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו
שעיר עזים זכר תמים:

וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר
ישחט את העולה לפני יהוה חטאת הוא:

ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העולה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העולה:

ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זב

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות מלאכה
בשבת עשה מלאכתך בחול ואל תהי
צריך לבריות ואל תהי מבזה את עצמך
לבריות ואל תהי מבזה את עצמך
לבריות שכל המבזה את עצמו לבריות
אין רוח חכמים נוחה הימנו ואל תהי
רודף אחר הכבוד ואל תעשה כבוד
לעצמך כדרך שאין אתה עושה כבוד
לחבירך כך אין הקב"ה עושה כבוד
לעצמו שנאמר ה' מלך גאות לבש
לבש ה' עוז התאזר וגו' ואל תהי
מתאוה לדבר שאינו שלך שכל המתאוה
לדבר שאינו שלו אין מתאוה אלא
לדבר שאין לו שנאמר לא תחמוד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא
ואל תהי מתאוה לדבר שאינו שלך
שכל המתאוה לדבר שאינו שלו אין
מתאוה אלא לדבר שאין לו שנאמר
לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך
הוא ואל תהי מתאוה לדבר שאינו
שלך שכל המתאוה לדבר שאינו שלו
אין מתאוה אלא לדבר שאין לו
שנאמר לא תחמוד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
ה' אלהיך הוא ואל תהי מתאוה
לדבר שאינו שלך שכל המתאוה
לדבר שאינו שלו אין מתאוה אלא
לדבר שאין לו שנאמר לא תחמוד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא
ואל תהי מתאוה לדבר שאינו שלך
שכל המתאוה לדבר שאינו שלו אין
מתאוה אלא לדבר שאין לו שנאמר
לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך
הוא ואל תהי מתאוה לדבר שאינו
שלך שכל המתאוה לדבר שאינו שלו
אין מתאוה אלא לדבר שאין לו
שנאמר לא תחמוד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
ה' אלהיך הוא ואל תהי מתאוה
לדבר שאינו שלך שכל המתאוה
לדבר שאינו שלו אין מתאוה אלא
לדבר שאין לו שנאמר לא תחמוד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא
ואל תהי מתאוה לדבר שאינו שלך
שכל המתאוה לדבר שאינו שלו אין
מתאוה אלא לדבר שאין לו שנאמר
לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך
הוא ואל תהי מתאוה לדבר שאינו
שלך שכל המתאוה לדבר שאינו שלו
אין מתאוה אלא לדבר שאין לו
שנאמר לא תחמוד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
ה' אלהיך הוא ואל תהי מתאוה
לדבר שאינו שלך שכל המתאוה
לדבר שאינו שלו אין מתאוה אלא
לדבר שאין לו שנאמר לא תחמוד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת ה' אלהיך הוא

פה אבטוב תמרוקי הנשים

כאשר אמרו חז"ל כל המוסיף גורע
וכל הגורע מוסיף. ומה יש בשם
הזה שיהיה בו כל זה. אלא ודאי
שהוא שם המורה על הדבר הנמצא
בכל אחד ואחד מן הנמצאים
ומשלו משל לאדם שיש לו שני
בנים ואחד מהם הוא חכם ואחד
מהם הוא שוטה. ואמר החכם
לאביו אבי אבי אני רואה שאתה
מרבה בכבוד אחי השוטה ואני
חכם ואתה מזלזל בי. אמר לו
בני אני מכבד את אחיך השוטה
לפי שאין לו אב אבל אתה יש
לך אב. ומשל אחר לאדם שיש
לו שני עבדים ואחד מהם הוא
חכם ואחד מהם הוא שוטה.
ואמר העבד החכם לרבו אדוני
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
עבדך השוטה ואני חכם ואתה
מזלזל בי. אמר לו עבדי אני
מכבד את עבדי השוטה לפי
שאין לו רב אבל אתה יש לך
רב. כך הקב"ה אומר לישראל
בני אני רואה שאתה מרבה
בכבוד אומות העולם שהם
עובדי עבודה זרה ואתה מזלזל
בי. אמר לו אבי אני מכבד את
אומות העולם לפי שאין להם
חלק לעולם הבא אבל אתה יש
לך חלק לעולם הבא. ומשל
אחר לאדם שיש לו שני בתים
אחד מלא תבן ואחד מלא
חטים. ואמר הבית שהוא מלא
תבן לבית שהוא מלא חטים
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
בית שהוא מלא חטים ואני
מלא תבן ואתה מזלזל בי.
אמר לו בית שהוא מלא תבן
אני מכבד את בית שהוא מלא
חטים לפי שאין לו בעל הבית
אבל אתה יש לך בעל הבית.
כך הקב"ה אומר לישראל בני
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
אומות העולם שהם עובדי
עבודה זרה ואתה מזלזל בי.
אמר לו אבי אני מכבד את
אומות העולם לפי שאין להם
חלק לעולם הבא אבל אתה יש
לך חלק לעולם הבא. ומשל
אחר לאדם שיש לו שני בתים
אחד מלא תבן ואחד מלא
חטים. ואמר הבית שהוא מלא
תבן לבית שהוא מלא חטים
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
בית שהוא מלא חטים ואני
מלא תבן ואתה מזלזל בי.
אמר לו בית שהוא מלא תבן
אני מכבד את בית שהוא מלא
חטים לפי שאין לו בעל הבית
אבל אתה יש לך בעל הבית.
כך הקב"ה אומר לישראל בני
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
אומות העולם שהם עובדי
עבודה זרה ואתה מזלזל בי.
אמר לו אבי אני מכבד את
אומות העולם לפי שאין להם
חלק לעולם הבא אבל אתה יש
לך חלק לעולם הבא. ומשל
אחר לאדם שיש לו שני בתים
אחד מלא תבן ואחד מלא
חטים. ואמר הבית שהוא מלא
תבן לבית שהוא מלא חטים
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
בית שהוא מלא חטים ואני
מלא תבן ואתה מזלזל בי.
אמר לו בית שהוא מלא תבן
אני מכבד את בית שהוא מלא
חטים לפי שאין לו בעל הבית
אבל אתה יש לך בעל הבית.
כך הקב"ה אומר לישראל בני
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
אומות העולם שהם עובדי
עבודה זרה ואתה מזלזל בי.
אמר לו אבי אני מכבד את
אומות העולם לפי שאין להם
חלק לעולם הבא אבל אתה יש
לך חלק לעולם הבא. ומשל
אחר לאדם שיש לו שני בתים
אחד מלא תבן ואחד מלא
חטים. ואמר הבית שהוא מלא
תבן לבית שהוא מלא חטים
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
בית שהוא מלא חטים ואני
מלא תבן ואתה מזלזל בי.
אמר לו בית שהוא מלא תבן
אני מכבד את בית שהוא מלא
חטים לפי שאין לו בעל הבית
אבל אתה יש לך בעל הבית.
כך הקב"ה אומר לישראל בני
אני רואה שאתה מרבה בכבוד
אומות העולם שהם עובדי
עבודה זרה ואתה מזלזל בי.
אמר לו אבי אני מכבד את
אומות העולם לפי שאין להם
חלק לעולם הבא אבל אתה יש
לך חלק לעולם הבא.

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וגו' ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. ולמה לא אמר לו מתחלה לך לארץ פלונית ואראנה לך, אלא הלך לך ואראך, כדי שיהא נותן שכר לכל דבר ודבר שעושה עמו. ועוד, שאילו אמר לו מתחלה לך לארץ פלונית ואראנה לך, היה אומר אלך ואשוב משם לבית אבי ולמולדתי, ואחר כך אראה אם ארץ טובה היא אם לאו. ועכשיו שאמר לו לך מארצך ומבית אביך ומולדתך, ברח מכל אלו ונתן עיניו בו, שאם לא יהא ארץ טובה לא יחזור לאחוריו. ומה ראה אברהם שנתאוה לילך לשם? ראה שם ארץ נקיה ויפה ורחבה ומשובחת, ולפיכך נתאוה לילך לשם. ועוד, שראה שם מקום עבודה שהיתה מכוונת כנגד השמש

ואחרי זה אמר לו אלישע אל תשב בביתך ואל תצא
ואל תראה פני איש ואל תדבר עמו ולא תשב בביתך
ואל תלך בדרך ולא תראה פני איש ואל תדבר עמו
כי ראה ראה אלישע שהוא מתנהג בדרך הצדיקים
ומתנהג בדרך הרשעים ולא היה רוצה שיראה פניו
ולא שידבר עמו כי אם שיהיה מתנהג בדרך הצדיקים
ולא

ולפי שהיה מתחלת הבריאה בחכמה ובבינה ובדעת
לפיכך נקראו ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב
לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד ולפי שהיה
ראשית הבריאה בחכמה ובבינה ובדעת לפיכך
נקראו ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל

אלישיב ... ואם אין לו בן אלא בת ... ואם אין לו בת אלא בן ... ואם אין לו בן ולא בת ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן ...

... ואם אין לו בן ולא בת ולא בן בן ולא בת בן ולא בן בן בן ולא בת בן בן ולא בן בן בן בן ולא בת בן בן בן ולא בן בן בן בן בן ולא בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן

ב. ויש לומר דהא נמי קים ליה דבתר רובא אזלינן
לעולם אימא לך דמחזקינן ליה, ומסתמא מחזקינן
ליה בשעת מיתה
ג. ואי תימא תיפוק ליה דמסתמא בשעת מיתה
הוה בריא שפיר דהא לא מחזקינן ליה אלא
בשעת מיתה ולא בשעת נתינה אלמא
אלימותא דמסתמא לא קים ליה
דמסתמא בשעת מיתה הוה בריא שפיר
אלא בשעת נתינה דלא קים ליה
דמסתמא הוה בריא שפיר
אלמא אלימותא דמסתמא
לא עדיפא,
דמסתמא בשעת מיתה הוה בריא שפיר
ולא בשעת נתינה,
ואפילו הכי מחזקינן ליה בשעת מיתה
ומסתמא בשעת נתינה
ולא בשעת מיתה
אלמא
מחזקינן ליה בשעת מיתה
ומסתמא בשעת נתינה
ולא בשעת נתינ

ואם אתה מוצא בדבר מחלוקת בין שני אנשים
ומריבה ביניהם, ואתה רואה שהדין עמו של אחד
מהם, אבל אינך יודע אם הוא צודק בדבר או לא,
ואתה מתלבט בדבר ואינך יודע מה לעשות,
אל תתייאש ואל תתרחק מהם, אלא עמוד בדבר
ונסה לברר את האמת בדבר, ואל תפסיק עד
שתדע את האמת בדבר. ואם אתה רואה שהדין
עמו של אחד מהם, אבל אינך יודע אם הוא צודק
בדבר או לא, אל תתייאש ואל תתרחק מהם,
אלא עמוד בדבר ונסה לברר את האמת בדבר,
ואל תפסיק עד שתדע את האמת בדבר.

לוגמא ואם אתה מוצא בדבר מחלוקת בין שני אנשים
ומריבה ביניהם, ואתה רואה שהדין עמו של אחד
מהם, אבל אינך יודע אם הוא צודק בדבר או לא,
ואתה מתלבט בדבר ואינך יודע מה לעשות,
אל תתייאש ואל תתרחק מהם, אלא עמוד בדבר
ונסה לברר את האמת בדבר, ואל תפסיק עד
שתדע את האמת בדבר. ואם אתה רואה שהדין
עמו של אחד מהם, אבל אינך יודע אם הוא צודק
בדבר או לא, אל תתייאש ואל תתרחק מהם,
אלא עמוד בדבר ונסה לברר את האמת בדבר,
ואל תפסיק עד שתדע את האמת בדבר.

לוגמא

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו'.
ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו'. אמרו רבותינו
לך לך לשבחך שאני מוליכך לארץ טובה ומגדלך לגוי גדול
ומברכך בשם טוב שלא יהא כן בבני בניו של נמרוד
שיאמרו בואו ונבנה לנו מגדל ונעשה לנו שם. ומה
ראה אבינו לדור בחרן ולא בארץ ישראל אלא משל
למה הדבר דומה לאדם שהיה מהלך במדבר ומצא
אשכולות ענבים והיה לוחץ אותן ושותה מהן ואומר
כשם שמצאתי אשכולות ענבים במדבר כך אמצא
ענבים בכל מקום. כך אמר אבינו כשם שמצאתי
ישראל במדבר כך אמצא ישראל בכל מקום. ומה
ראה לדור בחרן ולא בשאר מקומות אלא משל
למה הדבר דומה לאדם שהיה מהלך במדבר ומצא
אשכולות ענבים והיה לוחץ אותן ושותה מהן ואומר
כשם שמצאתי אשכולות ענבים במדבר כך אמצא
ענבים בכל מקום. כך אמר אבינו כשם שמצאתי
ישראל במדבר כך אמצא ישראל בכל מקום. ומה
ראה לדור בחרן ולא בשאר מקומות אלא משל
למה הדבר דומה לאדם שהיה מהלך במדבר ומצא
אשכולות ענבים והיה לוחץ אותן ושותה מהן ואומר
כשם שמצאתי אשכולות ענבים במדבר כך אמצא
ענבים בכל מקום. כך אמר אבינו כשם שמצאתי
ישראל במדבר כך אמצא ישראל בכל מקום. ומה

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו'.
ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו'. אמרו רבותינו
לך לך לשבחך שאני מוליכך לארץ טובה ומגדלך לגוי גדול
ומברכך בשם טוב שלא יהא כן בבני בניו של נמרוד
שיאמרו בואו ונבנה לנו מגדל ונעשה לנו שם. ומה
ראה אבינו לדור בחרן ולא בארץ ישראל אלא משל
למה הדבר דומה לאדם שהיה מהלך במדבר ומצא
אשכולות ענבים והיה לוחץ אותן ושותה מהן ואומר
כשם שמצאתי אשכולות ענבים במדבר כך אמצא
ענבים בכל מקום. כך אמר אבינו כשם שמצאתי
ישראל במדבר כך אמצא ישראל בכל מקום. ומה
ראה לדור בחרן ולא בשאר מקומות אלא משל
למה הדבר דומה לאדם שהיה מהלך במדבר ומצא
אשכולות ענבים והיה לוחץ אותן ושותה מהן ואומר
כשם שמצאתי אשכולות ענבים במדבר כך אמצא
ענבים בכל מקום. כך אמר אבינו כשם שמצאתי
ישראל במדבר כך אמצא ישראל בכל מקום. ומה

ואם כבש הקרב קרבנו לזבח שלמים לה׳ זכר תמים יקריבנו׃
ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן
את הדם על המזבח סביב׃ והקריב מזבח השלמים אשה לה׳
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירו אתו בני
אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה
ריח ניחח לה׳ כל חלב לה׳׃ חקת עולם לדרתיכם בכל
משבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו׃ ס וידבר ה׳ אל משה
לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה
מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ אם
הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר
חטא פר בן בקר תמים לה׳ לחטאת׃ והביא את הפר אל
פתח אהל מועד לפני ה׳ וסמך את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני ה׳׃ ולקח הכהן המשיח מדם הפר
והביא אתו אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם
והזה משבע פעמים לפני ה׳ את פני פרכת הקדש׃ ומן
הדם יתן על קרנת מזבח הקטרת בשמים לפני ה׳ אשר
באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה
אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת ירים
ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ כאשר
הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
ופרשו׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום
טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך
הדשן יישרף׃ כל עדת בני ישראל תעשה ונעלם דבר
מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה
ואשמו׃ והודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל
פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד׃ וסמכו
זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה׳ ושחט את
הפר לפני ה׳׃ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים
לפני ה׳ את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על קרנת אשר
לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים
ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר
החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם׃
הוא חטאת העדה׃ ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר
מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה
ואשמו׃ או הודעה אליהם החטאת אשר חטאו עליה
והקריבו הקהל פר בן בקר אחד לחטאת והביאו לפני
אהל מועד׃ וסמכו זקני כל העדה את ידיהם על ראש
הפר ושחט את הפר לפני ה׳׃ והביא הכהן המשיח מדם
הפר אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה
שבע פעמים לפני ה׳ את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על
קרנת אשר לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק
אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו
ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר
החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם׃
השבעי הוא׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ
בעשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשמה׃
או הודעה אליו חטאתו אשר חטא בה והביא קרבנו שעיר
עזים נקבה תמימה על חטאתו אשר חטא׃ וסמך את ידו
על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה׃ ולקח
הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל
דמה יצק אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר
חלב מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה לריח
ניחח לה׳ וכפר עליו הכהן וניסלח לו׃ ואם כשה יביא
קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את
העלה׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ ואת כל
חלבה יסיר כאשר יוסר חלב השה מעל זבח השלמים
והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא וניסלח לו׃ ס ואם את השה לא יביא
לכשבה קרבנו לחטאת נקבה תביא שתי תורים או שני
בני יונה לה׳ אשר חטא אחד לחטאת ואת השני לעלה׃
והביא את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את ראשה מעורפה
ולא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר
בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ ואת השני יעשה
עלה כמשפט וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ ס ואם לא
תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא את
קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת הוא׃ והביאה
אל הכהן והקמיץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה והקטיר
המזבחה על אשי ה׳ חטאת הוא׃ וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן
כמנחה׃ ס ונפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי ה׳ והביא
את אשמו לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים
בשקל הקדש לאשם׃ את אשר חטא מן הקדש ישלם
וחמשתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו
באיל האשם וניסלח לו׃ ונפש כי תחטא ועשתה אחת
מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא
עונה׃ ואת האיל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן
והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע
וניסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם לה׳׃ ס וידבר ה׳ אל
משה לאמר׃ ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונה׃ או נפש אשר
תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה
טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃
או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו אשר יטמא בה
ונעלם ממנו וידע ואשם׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
ממנו וידע ואשם לאחת מאלה׃ והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ והביא את אשמו לה׳
על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת
עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ ואם לא תגיע
ידו לשה וחבא את אשמו אשר חטא שתי תורים או שני
בני יונה לה׳ אחד לחטאת והשני לעלה׃ והביא אתם אל
הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את ראשה
מעורפה ולא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח
והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ ואת
השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ ס
ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא
את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא
ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת הוא׃
והביאה אל הכהן והקמיץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה
והקטיר המזבחה על אשי ה׳ חטאת הוא׃ וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה
לכהן כמנחה׃ ס וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ נפש כי תמעל
מעל ושגגה מעם הארץ בשגגה בקדשי ה׳ והביא אשמו
לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש
לאשם׃ את אשר חטא מן הקדש ישלם וחמשתו יסף עליו
ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם וניסלח לו׃
ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא
תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונה׃ ואת האיל תמים מן
הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו
אשר שגג והוא לא ידע וניסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם
לה׳׃ ס וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ ונפש כי תחטא ושמעה
קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא
עונה׃ או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה
או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
והוא טמא ואשם׃ או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו
אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם׃ או נפש כי תשבע
לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם
בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה׃ והיה כי
יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ והביא את
אשמו לה׳ על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או
שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ ואם לא
תשיג ידו לשה וחבא את אשמו אשר חטא שתי תורים או
שני בני יונה לה׳ אחד לחטאת והשני לעלה׃ והביא אתם
אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את
ראשה מעורפה ולא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃
ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן
כמנחה׃ ס ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת
לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי
חטאת הוא׃ והביאה אל הכהן והקמיץ הכהן מלא קמצו
את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי ה׳ חטאת הוא׃
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה
וניסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ ס וידבר ה׳ אל משה
לאמר׃ נפש כי תמעל מעל ושגגה מעם הארץ בשגגה
בקדשי ה׳ והביא אשמו לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך
כסף שקלים בשקל הקדש לאשם׃ את אשר חטא מן הקדש
ישלם וחמשתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר
עליו באיל האשם וניסלח לו׃ ונפש כי תחטא ועשתה
אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם
ונשא עונה׃ ואת האיל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל
הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע
וניסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם לה׳׃ ס וידבר ה׳ אל
משה לאמר׃ ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונה׃ או נפש אשר
תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה
טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃
או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו אשר יטמא בה
ונעלם ממנו וידע ואשם׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם
ממנו וידע ואשם לאחת מאלה׃ והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ והביא את אשמו לה׳
על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת
עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ ואם לא תשיג

ביצד הלוקח פלת מן חבי יין ומצאן חמוצין כולן. אם
מצא ברובן חומץ אינו לוקח כלום. ואם מצא ברובן
יין לוקח את הכל. ואם מצא במחצה על מחצה
לוקח את המחצה ומחזיר את המחצה. ואם
מצא בשלשה מהן חומץ אינו לוקח כלום.
ואם מצא בשנים מהן חומץ לוקח את
השלישי. ואם מצא בשלשתן חומץ
לוקח את הכל. ואם מצא בכולן
חומץ אינו לוקח כלום.

המוכר פרה לחבירו ומצא בה
עובר. אם יש לו דמים
לגדלו חייב. ואם
לאו פטור.

המוכר פרה לחבירו ומצא בה עובר
ר' מאיר אומר יש לו דמים לגדלו חייב
ר' יוסי אומר אין לו דמים לגדלו פטור
אמר ר' יוסי מעשה בשני בני אדם
שבאו לפני חכמים בכפר עכו
ופסקו שאין לו דמים לגדלו
אמרו לו אם כן למה
אמרו לו
שלא

יהיו מוכרין לו יין ומים ושמרים
ושאינו יכול לקנות בלא
שמרים לא יקנה
ואם
קנה
אינו
קנוי
ואם
שתה
חייב
לשלם
דמיו
ואם
נתערב
יין
שלו
ביין
של
חבירו
אם
יש
יין
של
חבירו
יותר
על
שלו
אינו
לוקח
כלום
ואם
יש
יין
שלו
יותר
על
של
חבירו
לוקח
את
הכל
ואם
נתערב
יין
שלו
ביין
של
חבירו
ואין
יודעין
כמה
יין
של
זה
וכמה
יין
של
זה
אין
לוקח
כלום
ואם
נתערב
יין
שלו
ביין
של
חבירו
ואין
יודעין
כמה
יין
של
זה
וכמה
יין
של
זה
אין
לוקח
כלום
ואם
נתערב
יין
שלו
ביין
של
חבירו
ואין
יודעין
כמה
יין
של
זה
וכמה
יין
של
זה
אין
לוקח
כלום

ואחר שיתפלל יקח ספר תורה ויאחזנו בידו
השמאלית ויכרוך הכתב שבו ויחבקנו
ויאחזנו בזרועו הימנית ויגביהנו מעט
ויאמר לפני כל העם ואחר כך יקראנו
ויאמר ראו כתב אשר ישים משה לפני
בני ישראל ויקרא בו ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
הטובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת
יי הבוחר בתורת משה עבדו ובנביאי
האמת וצדק ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי נותן התורה ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי נותן התורה ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי נותן התורה ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה

ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי נותן התורה ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי נותן התורה ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי נותן התורה ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ויקרא בספר התורה ויאמר ברוך אתה
יי נותן התורה ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם
נטע בתוכנו ויקרא בספר התורה
ויאמר ברוך אתה יי נותן התורה

ואמרו לו אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליו ישראל
איש לאהליו. ראה עתה ביתך דוד וילך העם איש לאהליו ישראל
ויהי כשמוע כל איש ישראל את המלך כי לא שמע להם המלך
ויענו העם את המלך לאמר מה חלק לנו בדוד ולא נחלה לנו בבן
ישי איש לאהליו ישראל ויהי כבוא רחבעם ירושלים ויקהל את
כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמונים אלף בחור עשי
מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם
בן שלמה ויהי דבר ה' אל שמעיה איש האלהים לאמר אמר אל
רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ואל
יתר העם לאמר כה אמר ה' לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם
בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו
את דבר ה' וישבו ללכת כדבר ה' ויהי ירבעם בנה את שכם
בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל ויאמר ירבעם
בלבבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית ה' בירושלים ושב לב העם הזה אל אדניהם
אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה
ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות
ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים ויתן
את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן ויהי הדבר הזה לחטאה
וילכו העם לפני האחד עד דן ויעש בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא היו מבני לוי ויעל על המזבח אשר עשה
בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא
מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר והנה איש
אלהים בא מיהודה בדבר ה' אל בית אל וירבעם עמד על המזבח
להקטיר ויקרא על המזבח בדבר ה' ויאמר מזבח מזבח כה אמר
ה' הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני
הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך ויתן ביום
ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר ה' הנה המזבח נקרע
ונשפך הדשן אשר על המזבח ויהי כשמע המלך את דבר איש
האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו
מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא
יכל להשיבה אליו ויתן המזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח
כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר ה' ויען המלך ויאמר אל
איש האלהים חלה נא את פני ה' אלהיך והתפלל בעדי ותשב
ידי אלי ויחל איש האלהים את פני ה' ותשב יד המלך אליו
ויהי כבתחלה ויאמר המלך אל איש האלהים בא אתי הביתה
וסעדה ואתנה לך מתנה ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן
לי חצי ביתך לא אבא עמך ולא אוכל לחם ולא אשתה מים
במקום הזה כי כן צוה אלי בדבר ה' לאמר לא תאכל לחם ולא
תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת בה ויהי הוא הלך
בדרך אחרת ולא שב בדרך אשר בא בבית אל ואיש נביא זקן
ישב בבית אל ויבא בניו ויספרו לו את כל המעשה אשר עשה
איש האלהים ביום ההוא את הדברים אשר דבר אל המלך
ויספרו להם אביהם ויאמר להם איזה דרך הלך ויראו בניו את
הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה ויאמר אל בניו
חבשו לי את החמור ויחבשו לו את החמור וירכב עליו וילך
אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה
איש האלהים אשר בא מיהודה ויאמר אני ויאמר אליו לך עמי
הבית וסעד לחם ויאמר לא אוכל לשוב עמך ולבא אתך ולא
אוכל לאכל לחם ולשתות אתך מים במקום הזה כי נאמר אלי
בדבר ה' לא תאכל לחם ולא תשתה מים שם לא תשוב ללכת
בדרך אשר הלכת בה ויאמר אליו גם אני נביא כמוך ומלאך
דבר אלי בדבר ה' לאמר השיבהו אתך ויאכל לחם ויבא ביתו
וישתה מים ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר ה' אל הנביא
אשר השיבו ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה
אמר ה' יען כי מריתה את פי ה' ולא שמרת את המצוה אשר
צוך ה' אלהיך ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר אמר
אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר
אבתיך ויהי אחרי אכלו לחמו ואחרי שתותו ויחבש לו את
החמור לנביא אשר השיב ויצא וימצאהו אריה בדרך ויהי נבלתו
מושלכת בבגד והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה
והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה מושלכת בדרך והאריה
עמד אצל הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן יושב בה
וישמע הנביא אשר השיבו מדרך וישב ויאמר איש האלהים הוא
אשר מרה את פי ה' ויתנהו ה' לאריה וישברהו ויהרגהו כדבר
ה' אשר דבר אליו ויאמר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור
ויחבשו ויבא וימצא את נבלתו מושלכת בדרך והחמור והאריה
עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא טרף את
החמור על כן הלך הנביא הזקן ויבא העיר להספד ולקבר אותו
ויניח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי ויאמר אל בניו
לאמר בקברי אותי קברו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי
כעצמותיו כי הקרא יקרא בדבר ה' אשר בבית אל ועל כל בתי
במות אשר בערי שמרון לא יהיה רק הדבר הזה אשר דבר
בשמעיה הנביא לאמר ואחרי הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו
הרעה ויעש שוב מקצות העם כהני במות מי שרצה ימלא את
ידו ויהי לכהני במות והיה הדבר הזה לחטאת לבית ירבעם
להכרית ולכלות מעל פני האדמה

ואמרו לו אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליו
ישראל איש לאהליו. ראה עתה ביתך דוד וילך העם איש
לאהליו ישראל ויהי כשמוע כל איש ישראל את המלך כי לא
שמע להם המלך ויענו העם את המלך לאמר מה חלק לנו בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל ויהי כבוא רחבעם
ירושלים ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה
ושמונים אלף בחור עשי מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב
את הממלכה לרחבעם בן שלמה ויהי דבר ה' אל שמעיה איש
האלהים לאמר אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל
בית יהודה ובנימין ואל יתר העם לאמר כה אמר ה' לא תעלו
ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי
נהיתה הדבר הזה וישמעו את דבר ה' וישבו ללכת כדבר ה'
ויהי ירבעם בנה את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם
ויבן את פנואל ויאמר ירבעם בלבבו עתה תשוב הממלכה לבית
דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ה' בירושלים ושב
לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו
אל רחבעם מלך יהודה ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר
אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים ויתן את האחד בבית אל ואת האחד נתן
בדן ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני האחד עד דן
ויעש בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני
לוי ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום
בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבו ויעש חג לבני ישראל
ויעל על המזבח להקטיר והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר
ה' אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר ויקרא על
המזבח בדבר ה' ויאמר מזבח מזבח כה אמר ה' הנה בן נולד
לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים
עליך ועצמות אדם ישרפו עליך ויתן ביום ההוא מופת לאמר זה
המופת אשר דבר ה' הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר על
המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר ה' ויען המלך
ויאמר אל איש האלהים חלה נא את פני ה' אלהיך והתפלל
בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני ה' ותשב יד
המלך אליו כבתחלה ויאמר המלך אל איש האלהים בא אתי
הביתה וסעדה ואתנה לך מתנה ויאמר איש האלהים אל המלך
אם תתן לי חצי ביתך לא אבא עמך ולא אוכל לחם ולא אשתה
מים במקום הזה כי כן צוה אלי בדבר ה' לאמר לא תאכל לחם
ולא תשתה מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה ויהי הוא
הלך בדרך אחרת ולא שב בדרך אשר בא בבית אל ואיש נביא
זקן ישב בבית אל ויבא בניו ויספרו לו את כל המעשה אשר
עשה איש האלהים ביום ההוא את הדברים אשר דבר אל המלך
ויספרו להם אביהם ויאמר להם איזה דרך הלך ויראו בניו את
הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה ויאמר אל בניו
חבשו לי את החמור ויחבשו לו את החמור וירכב עליו וילך
אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה
איש האלהים אשר בא מיהודה ויאמר אני ויאמר אליו לך עמי
הבית וסעד לחם ויאמר לא אוכל לשוב עמך ולבא אתך ולא
אוכל לאכל לחם ולשתות אתך מים במקום הזה כי נאמר אלי
בדבר ה' לא תאכל לחם ולא תשתה מים שם לא תשוב ללכת
בדרך אשר הלכת בה ויאמר אליו גם אני נביא כמוך ומלאך
דבר אלי בדבר ה' לאמר השיבהו אתך ויאכל לחם ויבא ביתו
וישתה מים ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר ה' אל הנביא
אשר השיבו ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה
אמר ה' יען כי מריתה את פי ה' ולא שמרת את המצוה אשר
צוך ה' אלהיך ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר אמר
אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר
אבתיך ויהי אחרי אכלו לחמו ואחרי שתותו ויחבש לו את
החמור לנביא אשר השיב ויצא וימצאהו אריה בדרך ויהי נבלתו
מושלכת בבגד והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה
והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה מושלכת בדרך והאריה
עמד אצל הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן יושב בה
וישמע הנביא אשר השיבו מדרך וישב ויאמר איש האלהים הוא
אשר מרה את פי ה' ויתנהו ה' לאריה וישברהו ויהרגהו כדבר
ה' אשר דבר אליו ויאמר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור
ויחבשו ויבא וימצא את נבלתו מושלכת בדרך והחמור והאריה
עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא טרף את
החמור על כן הלך הנביא הזקן ויבא העיר להספד ולקבר אותו
ויניח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי ויאמר אל בניו
לאמר בקברי אותי קברו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי
כעצמותיו כי הקרא יקרא בדבר ה' אשר בבית אל ועל כל בתי
במות אשר בערי שמרון לא יהיה רק הדבר הזה אשר דבר
בשמעיה הנביא לאמר ואחרי הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו
הרעה ויעש שוב מקצות העם כהני במות מי שרצה ימלא את
ידו ויהי לכהני במות והיה הדבר הזה לחטאת לבית ירבעם
להכרית ולכלות מעל פני האדמה

ومن ذلك ما حكي عن بعض الأعراب أنه قال لرجل: ما اسمك؟ فقال: اسمي كذا وكذا. فقال: ما كنيتك؟ فقال: لا كنية لي. فقال: ما لقبك؟ فقال: لا لقب لي. فقال: ما حرفتك؟ فقال: لا حرفة لي. فقال: ما أنت إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا اسم لي ولا كنية ولا لقب ولا حرفة

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أب لي ولا أم ولا ولد ولا عقب

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أرض لي ولا سماء ولا ماء ولا تراب

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أكل لي ولا شرب ولا نوم ولا يقظة

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أعرف شيئاً ولا أعرف أحداً ولا أعرف نفسي

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أعرف شيئاً ولا أعرف أحداً ولا أعرف نفسي

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أعرف شيئاً ولا أعرف أحداً ولا أعرف نفسي

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أعرف شيئاً ولا أعرف أحداً ولا أعرف نفسي

فقال: ما أظنك إلا كما قال الشاعر:

أنا الذي لا أعرف شيئاً ولا أعرف أحداً ولا أعرف نفسي

ואת הנשמה לשמור ולהשיב לה כאשר נתנה לו ולא יוכל לשמור
נשמתו ולא להשיבה כאשר נתנה לו ולא יוכל לעמוד לפני המלך
ולא לשאת פני איש ולא לקחת שוחד כי אלהיך הוא אלהי האלהים
ואדוני האדונים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים
ולא יקח שוחד ועושה משפט יתום ואלמנה ואוהב גר לתת לו לחם
ושמלה ואתה אהבת את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים ואת
ה׳ אלהיך תירא אותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע ואתה
ישראל שמע ה׳ אלהינו ה׳ אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך
וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע ה׳ לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ
ואתה ישראל שמע ה׳ אלהינו ה׳ אחד ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע ה׳ לאבותיכם לתת להם כימי השמים על
הארץ ואתה ישראל שמע ה׳ אלהינו ה׳ אחד ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום
על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות
בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבותיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ ואתה ישראל שמע ה׳ אלהינו ה׳ אחד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואהבת את ה׳ אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו
לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבותיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ ואתה ישראל שמע ה׳ אלהינו
ה׳ אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואהבת את ה׳
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות
על ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
ה׳ לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ ואתה ישראל
שמע ה׳ אלהינו ה׳ אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך
ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך
וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על

שתיה
אכילה
הליכה
ראיה
שמיעה
הרגשה

שמע קולו
ויבא משה
ויבאם
ויעל קרח
ויבא אשר
ויבאו אשר אתם הרגת
50 —
קרח
ויבאם
ויבא
ויבאו
ויבא קרח
ויבא אשר
ויבא קרח
ויבא אשר
ויבא קרח
ויבא אשר

[illegible]

[illegible] — אל

[illegible]

[illegible] — לה

[illegible]

[illegible] — לא

[illegible]

[illegible] — ד

[illegible]

[illegible] — ה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — ו

[illegible]

[illegible]

[illegible] — ז

[illegible]

[illegible]

[illegible] — ח

[illegible]

[illegible]

[illegible] — ט

[illegible]

[illegible]

[illegible] — י

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אחרונה כי אמנם [illegible] עד שהגיעו

שם — [illegible]

[illegible]

[illegible]

אמר — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

ד"ר — ד"ר

ד"ר — ד"ר

ד"ר — ד"ר

אם אבוא אליכם בשמחה ובשלום, אשמיע לכם
שמחתי שבאתי בשלום ובשמחה, ואשמיע לכם
בשורה טובה אם אחיכם ורעיתי ואחותי ואלופי
בריאים ושלמים. ואם לאו, אשמיע לכם בשורה
רעה שהם חולים ומוכים ומיוסרים.

כבר — האחים שבאו מהמושב
הגיעה שמועה טובה
כבר — הרי הם כאן בשלום
בריאים ושלמים

כבר — הגיעו אל המקום
הגיעו בשלום
כבר — הגיעו בשלום
הגיעו אל המקום
הגיעו אל המקום
הגיעו בשלום
הגיעו בשלום
הגיעו אל המקום
כבר — הגיעו אל המקום
הגיעו בשלום

ואם אתה מבקש לדעת מי הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
הוא ראשון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
הוא אחרון לכל מה שהוא מספר
ואם אתה מבקש לדעת מי הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר
הוא אמצעי לכל מה שהוא מספר

ממש בעזרת השם יתברך

בס"ד

ספר מלאכת המשכן

פרשת ויקהל

פרק א

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי' לעשות אתם.

א — ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי' לעשות אתם. ששה עשר יום אחר יום הכפורים שהוא יום שני לחדש תשרי שנה ראשונה לצאתם מארץ מצרים. ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי' לעשות אתם. ששה עשר יום אחר יום הכפורים שהוא יום שני לחדש תשרי שנה ראשונה לצאתם מארץ מצרים.

ב — ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לי"י כל העושה בו מלאכה יומת.

ג — לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת.

ד — זה הדבר אשר צוה יי' לאמר. קחו מאתכם תרומה לי"י כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי' זהב וכסף ונחשת.

ה — ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים.

ו — ועורות אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים.

ז — ואבני שהם ואבני מלואים לאפוד ולחשן.

ח — וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה יי'.

ט — את משכנו ואת אהלו ואת מכסהו ואת בריחו ואת קרשיו את בריחו ואת עמודיו ואת אדניו.

י — ואת הארון ואת בדיו ואת הכפורת ואת פרוכת הסך.

יא — את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים.

יב — ואת המנורה ואת כליה ואת נרותיה ואת שמן המאור.

יג — ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים.

יד — ואת מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העולה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כיורו ואת כנו.

טו — ואת קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת מסך לשער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם.

טז — את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן.

יז — ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה.

יח — ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יי' למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש.

יט — והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליי'.

כ — וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילים מאדמים וערת תחשים הביאו.

כא — כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יי' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו.

כב — וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש ויעשו כל נשים חכמת לב בשערה טוו את העזים.

כג — והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפוד ולחשן.

כד — ואת הזהב ואת הכסף ואת הנחשת הביא תרומת יי' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו.

כה — וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש.

כו — וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים.

כז — והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפוד ולחשן.

כח — ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים.

כט — כל איש ואשה אשר הדיבם לבם להביא למלאכה אשר צוה יי' לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליי'.

ל — ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה.

לא — וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה.

לב — ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת.

לג — ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת.

לד — ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן.

לה — מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש ואורג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבות.

פרק ב

ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בהם ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי'.

א — ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו איש לקרבה אל המלאכה לעשתה.

ב — ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר.

ג — ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים.

ד — ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי' לעשות אתה.

ה — ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא.

ו — והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר.

ז — ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בהם ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי'.

ח — ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו איש לקרבה אל המלאכה לעשתה.

ט — ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר.

י — ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים.

יא — ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי' לעשות אתה.

יב — ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא.

יג — והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר.

יד — ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בהם ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי'.

טו — ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו איש לקרבה אל המלאכה לעשתה.

טז — ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר.

יז — ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים.

יח — ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי' לעשות אתה.

יט — ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא.

כ — והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר.

כא — ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בהם ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי'.

כב — ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו איש לקרבה אל המלאכה לעשתה.

כג — ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר.

כד — ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים.

כה — ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי' לעשות אתה.

כו — ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא.

כז — והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר.

כח — ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בהם ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי'.

כט — ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו איש לקרבה אל המלאכה לעשתה.

ל — ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר.

לא — ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים.

לב — ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יי' לעשות אתה.

לג — ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא.

לד — והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר.

לה — ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי' חכמה בהם ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי'.

ז. ראשית כמה שנאמרו
בתחלת
ספר
ויקרא
ואחרי
שנתבאר
שיש
בקרבנות
חובה
ונדבה
ראוי
שנתבונן
בהבדל
שיש
ביניהם
ומה
הוא
הטעם
שנתחייב
זה
ונתנדב
זה
ואחר
שנתבונן
בזה
נתבונן
בהבדל
שיש
בין
הקרבנות
שהם
חובה
ובין
הקרבנות
שהם
נדבה
ואחר
שנתבונן
בזה
נתבונן
בהבדל
שיש
בין
הקרבנות
שהם
נדבה
ובין
הקרבנות
שהם
נדבה
ואחר
שנתבונן
בזה
נתבונן
בהבדל
שיש
בין
הקרבנות
שהם
נדבה
ובין
הקרבנות
שהם
נדבה

ח. ראשית כמה שנאמרו
בתחלת
ספר
ויקרא
ואחרי
שנתבאר
שיש
בקרבנות
חובה
ונדבה
ראוי
שנתבונן
בהבדל
שיש
ביניהם
ומה
הוא
הטעם
שנתחייב
זה
ונתנדב
זה
ואחר
שנתבונן
בזה
נתבונן
בהבדל
שיש
בין
הקרבנות
שהם
חובה
ובין
הקרבנות
שהם
נדבה
ואחר
שנתבונן
בזה
נתבונן
בהבדל
שיש
בין
הקרבנות
שהם
נדבה
ובין
הקרבנות
שהם
נדבה

ובכל פרשה ופרשה
כתוב ושם אחרת בראשית כתוב
תחלת
ושאינה פתוחה כראוי
סתם
השביעי ד' ושמרתם את חקותי
ואת משפטי
אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם
ואהבת לרעך כמוך
אני ה'
ואהבת את ה' אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך
והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך
היום
על לבבך
ושננתם לבניך
ודברת בם
בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך
ובשכבך
ובקומך
וקשרתם לאות על ידך
והיו לטטפות בין עיניך
וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך
למען ירבו ימיכם
וימי בניכם
על האדמה
אשר נשבע ה' לאבותיכם
לתת להם
כימי השמים על הארץ
נתן תורה למשה
מורשה
קהלת יעקב
ויהי בישורון מלך
בהתאסף ראשי עם
יחד שבטי ישראל
יחי ראובן ואל ימות
ויהי מספרו
מנין אנשים
ולזבולן אמר
שמח זבולן בצאתיך
ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר
ולנפתלי שבע רצון
ולגד אמר
ברוך מרחיב גד
ולדן אמר
דן גור אריה
ולבנימין אמר
ידיד ה' ישכון לבטח
ולאפרים ולמנשה
ולבני יוסף
ולזבולן ולנפתלי
ולגד ולאשר
ולדן ולבנימין
ולכל ישראל
ויכתוב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי
ויצו אותם לאמר
מקץ שבע שנים
בעצרת
בחג הסכות
בבוא כל ישראל
לראות את פני ה'
אלהיך במקום אשר יבחר
תקרא את התורה הזאת
נגד כל ישראל
באזניהם
הקהל את העם
האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך
למען ישמעו
וילמדו ליראה את ה'
אלהיכם
ושמרו לעשות
את כל דברי התורה הזאת
ובניהם אשר לא ידעו
ישמעו ולמדו ליראה
את ה' אלהיכם
כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה
ועתה כתבו לכם את השירה הזאת
ולמדה את בני ישראל
שימה בפיהם
למען תהיה לי השירה הזאת
לעד בבני ישראל
כי לא תשכח מפי זרעו
כי יודע אני את יצרו
אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו
אל הארץ אשר נשבעתי
ואכלו ושבעו ודשנו
ופנו אל אלהים אחרים
ועבדום
והכעיסו אותי
והפר את בריתי
והיה כי תמצאנה אותו
רעות וצרות
ענתה השירה הזאת
לפניו לעד
כי לא תשכח מפי זרעו
כי ידעתי את יצרו
אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו
אל הארץ אשר נשבעתי
ויכתוב משה את השירה הזאת
ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל
שימה בפיהם
למען תהיה לי השירה הזאת
לעד בבני ישראל
כי אל רחום וחנון הוא
ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה
ונקה
פקד עון אבות על בנים
ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים
ויעבר ה' על פניו ויקרא
ה' ה' אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה
ונקה
ויאמר הנה אנכי כרת ברית
נגד כל עמך
אעשה נפלאות
אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים
וראה כל העם
אשר אתה בקרבו
את מעשה ה'
כי נורא הוא
אשר אני עשה עמך
שמור לך את אשר אנכי מצוך
היום
הנני גרש מפניך
את האמרי והכנעני
והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי
השמר לך
פן תכרת ברית
ליושב הארץ
והיה כי יבאך
אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה
ונתץ את מזבחתם
ושברת את מצבתם
וגדעת את אשריהם
כי לא תשתחוה
לאל אחר
כי ה' קנא שמו
אל קנא הוא
פן תכרת ברית
ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת
מזבחו
ולקחת מבנתיו
לבניך
וזנו בנתיו
אחרי אלהיהם
והזנו את בניך
אחרי אלהיהם
מסכה לא תעשה לך
את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות
אשר צויתיך
לעת חדש האביב
כי בחדש האביב
יצאת ממצרים
כל בכור לי
וכל מקנך תזכר
בכור שור ושה
הבכור בשור תפדה בשה
ופטר חמור תפדה בשה
וכל בכור אדם בבניך תפדה
ולא יראו פני ריקם
שבעת ימים תעבד
וביום השביעי תשבת
בחריש ובקציר תשבת
ושבועות תעשה לך
בכורי קציר חטים
וחג האסיף
תקופת השנה
שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך
את פני האדון ה' אלהי ישראל
כי אורישׁ גוים מפניך
והרחבתי את גבולך
ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות
את פני ה' אלהיך
שלש פעמים בשנה
לא תזבח על חמץ
דם זבחי
ולא ילין לבקר
זבח חג הפסח
ראשית בכורי אדמתך
תביא בית ה' אלהיך
לא תבשל גדי
בחלב אמו
ויאמר ה' אל משה
כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה
כרתי אתך ברית
ואת ישראל
ויהי שם עם ה' ארבעים יום
ולחם לא אכל
ומים לא שתה
ויכתב על הלחת
את דברי הברית
עשרת הדברים
וירד משה מהר סיני
ושני לחת העדת
בידו
ברדתו מן ההר
ומשה לא ידע
כי קרן עור פניו
בדברו אתו
וירא אהרן
ואת כל בני ישראל
את משה
והנה קרן עור פניו
ויראו מגשת אליו
ויקרא אליהם משה
וישבו אליו אהרן
וכל הנשיאים בעדה
וידבר משה אליהם
ואחרי כן
נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר
דבר ה' אתו בהר סיני
ויתן אליהם
ויכל משה מדבר אתם
ויתן על פניו מסוה
ובבא משה לפני ה'
לדבר אתו
יסיר את המסוה
עד צאתו
ויצא
ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה
וראו בני ישראל
את פני משה
כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה
על פניו
עד בואו לדבר אתו
ויקהל משה
את כל עדת בני ישראל
אלה הדברים
אשר צוה ה'
לעשות אתם
ששת ימים תעשה מלאכה
ויום השביעי
יהיה לכם קדש
שבת שבתון לה'
כל העושה בו מלאכה
יומת
לא תבערו אש
בכל מושבתיכם
ביום השבת
ויאמר משה
אל כל עדת בני ישראל
זה הדבר
אשר צוה ה' לאמר
קחו מאתכם תרומה
לה'
כל נדיב לבו
יביאו את תרומת ה'
זהב וכסף ונחשת
ותכלת וארגמן
ותולעת שני
ושש ועזים
ועורות אילם מאדמים
ועורות תחשים
ועצי שטים
שמן למאור
בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים
אבני שהם
ואבני מלואים
לאפוד ולחשן
וכל חכם לב בכם
יבואו ויעשו
את כל אשר צוה ה'
את המשכן
את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו
את בריחו
את עמודיו ואת אדניו
את הארון
ואת בדיו
את הכפרת
ואת פרכת המסך
את השלחן
ואת בדיו
ואת כליו
ואת לחם הפנים
ואת מנורת המאור
ואת כליה
ואת נרתיה
ואת שמן המאור
ואת מזבח הקטרת
ואת בדיו
ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל
את מזבח העולה
ואת מכבר הנחשת
ואת בדיו
ואת כיורו
ואת כניו
ואת מסך שער החצר
את עמדיו
ואת אדניו
ואת מסך שער החצר
את יתדת המשכן
ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם
את בגדי השרד
לשרת בקדש
את בגדי הקדש
לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו
לכהן
ויצא כל עדת בני ישראל
מלפני משה
ויבואו כל איש
אשר נשאו לבו
וכל אשר נדבה רוחו
אתו
הביאו את קרבן ה'
למלאכת עבדת
ואת הבגדים
ויבואו האנשים
על הנשים
כל נדיב לב
הביאו חח ונזם
וטבעת וכומז
כל כלי זהב
וכל איש אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן
ותולעת שני
ושש ועזים
ועורות אילם מאדמים
וערת תחשים
כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת ה'
וכל איש אשר נמצא אתו
עצי שטים
לכל מלאכת העבדה
ויבואו הנשיאים
את אבני השהם
ואת אבני המלואים
לאפוד ולחשן
ואת הסמים
ואת השמן
למאור
ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים
כל איש ואשה
אשר נדב לבם
להביא למלאכה
אשר צוה ה'
ביד משה
עשו בני ישראל
כל הצבא
ויעש בצלאל
את הקרשים
לצלע המשכן
עשרה באמה
ויעש את הקרשים
למשכן
עשרים קרש
לפאת נגבה
ויעש את עשרים הקרשים
ואת ארבעים אדניהם
ויעש לקרשים
לפאת צפון
עשרים קרש
ואת ארבעים אדניהם
ולירכתי המשכן
ויעש את הקרשים
ואת אדניהם
ויעש את הקרשים
לשני מקצעות
ויעש את הקרשים
ויהיו תאמים
ויעש את הקרשים
ויהיו תאמים
ויעש את הקרשים
ויהיו תאמים

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

ולא יוכל לעמוד מפני בני
בעלי חיים בעלי
שרי העם את העם
העם
מי יתן ויהי לנו
יעלה ויבוא אל
יבקש את פני
יבקש מים
יעבור על פני
יעבור את הירדן
יעבור לפני העם
יעבור לפני העם
יעבור לפני העם

ומאלה אשר לפניהם לפי ערך הראשי
ולפי ערך הראשי אשר לפניהם
ולפי ערך הראשי אשר לפניהם
ולפי ערך הראשי אשר לפניהם

ספר בראשית

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וגו׳ ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה׃ ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃ ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ ז וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ יג אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ טו וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ יז ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ יט למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃ יג ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ ג וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ ד אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ ה וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ו ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ז ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ח ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ ט הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ י וישא לוט את עיניו וירא את כל כבר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ יא ויבחר לו לוט את כל כבר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ יב אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכבר ויאהל עד סדם׃ יג ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ יד ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ טו כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ טז ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ יז קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ יח ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃ יד ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ ב עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ ג כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ ד שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ה ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ו ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ ז וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ח ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ ט את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ י ועמק השדים באר באר בקמר ויפלו שמה מלך סדם ומלך עמרה ויברחו ההרה׃ יא ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ יב ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃ יג ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ יד וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ טו ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ טז וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ יז ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ יח ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ יט ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ כ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר מכל׃ כא ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ כב וישא אברם את ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ כג אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ כד בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃ טו אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ב ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ג ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ה ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ ו והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ז ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ח ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ט ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃ י ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ואת הציפור לא בתר׃ יא וירד העיט על הפגרים ויבתר אברם אתם׃ יב ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ יג ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ יד וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ טו ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ טז ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ יז ויהי השמש באה והיתה ערפלה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ יח ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ יט את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ כא ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃ טז ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ב ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאמר אברם לקול שרי׃ ג ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה׃ ד ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ה ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יפט יהוה בינותי וביניך׃ ו ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ ז וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ח ויאמר הגר שפחת שרי אשת אברם אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ט ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ י ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ יא ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ יב והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ יג ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ יד על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ טו ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ טז ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃ יז ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ יח ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אתך במאד מאד׃ יט ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ כ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ כא ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ כב והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ כג והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ כד ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ כה ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ כו זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ כז ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ כח ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הוא׃ כט המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ ל וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ לא ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ לב וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ לג ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ לד ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ לה ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ לו ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ לז ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ לח ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ לט ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ מ ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים בהמלו את בשר ערלתו׃ מא וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ מב ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ מג וכל אנשי ביתו ילידי בית וקנין כסף מאת בן נכר אשר לא מזרעו נמלו אתו׃ יח וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ ב וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ג ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ ד יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ ה ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ ו וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ז ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ ח ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ט ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ י ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ יא ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃ יב ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ יג ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ יד היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ טו ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ טז ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ יז ויהוה אמר האכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ יח ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ יט כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ כ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה חטאתם כי כבדה מאד׃ כא ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ כב ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ כג ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ כד אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה׃ כה חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ כו ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ כז ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ כח אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ כט ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ ל ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ לא ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ לב ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ לג וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃ יט ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט יושב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ ב ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ ג ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ ד טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ ה ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ ו ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו׃ ז ויאמר אל נא אחי תרעו׃ ח הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתם אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ ט ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ י וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ יא ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח׃ יב ויאמרו האנשים אל לוט עד מי פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ יג כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ יד ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ טו וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ טז ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ יז ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ יח ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ יט הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ כ הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ כא ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ כב מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ כג השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ כד ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃ כה ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמחת האדמה׃ כו ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ כז וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה׃ כח וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ כט ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ ל ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ לא ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ לב לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ לג ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃ לד ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ לה ותשקין גם בלילה הוא את אבינו יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ לו ותהרין שתי בנות לוט מאביהן׃ לז ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום׃ לח והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃ כ ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃ ב ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה׃ ג ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעולת בעל׃ ד ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג׃ ה הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ ו ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטא לי על כן לא נתתיך לנגע אליה׃ ז ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃ ח וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃ ט ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃ י ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃ יא ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ יב ואמנה גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ יג והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי הוא אחי׃ יד ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ טו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ טז ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת׃ יז ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו׃ יח כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃ כא ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ ב ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ ג ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ ד וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ ה ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ ו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ ז ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ ח ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ ט ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ י ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ יא וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ יב ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ יג וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ יד וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה וילך ותתע במדבר באר שבע׃ טו ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים׃ טז ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קולה ותבך׃ יז וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃ יח קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ יט ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת ותשק את הנער׃ כ ויהי אלהים את הנער וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ כא וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ כב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ כד ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ כה והוכח אברהם את אבימלך על אודת באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ כו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ כח ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃ כט ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃ ל ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ לא על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ לב ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ לג ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ לד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃ כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ ב ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ ג וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ י וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ יב ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ יג וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ טו ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ טז ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ יז כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ יח והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ יט וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחד אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ כא את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ כב ואת כשד וחזו ופלדש וידלף ובתואל׃ כג ובתואל ילד את רבקה שמנה בנות מלכה ילדה לנחור אחי אברהם׃ כד ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃ כג ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ ב וידבר אברהם אל בני חת לאמר׃ ג גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מלפני׃ ד ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ ה שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃ ו ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ ז וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ח ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ ט ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ י לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ יא וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ יב וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ יג ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ יד אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ טו וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃ טז ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו והכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב׃ יז לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ יח ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ יט והשדה והמערה אשר בו נקנו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃ כ ויהי אברהם זקן בא בימים וברך יהוה את אברהם בכל׃ כא ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ כב ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ כג כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ כד ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ כה ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ כו יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ כז ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃ כח וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ כט ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃ ל ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃ לא הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ לב והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ לג והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ לד והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ לה וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ לו ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ לז ותכל מהשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב ע

שיעלה על הדעת בשעה שהוא עומד בבית
הכנסת שמא עליו הוא אומר כי

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ꝛ

ꝛ

ثمانية وثمانون ألفا ومائة وثمانية وثمانون ألفا و

ut de ipsa dicatur. Et ideo dicit
Ecce mater tua. Et ex hoc
accipimus documentum quod
filii debent matres honorare
et diligere

לשון שמיעה לשון מיעוט לשון בל תאמין
בל תאמין בל תאמין בל תאמין בל תאמין
בל תאמין בל תאמין בל תאמין בל תאמין
בל תאמין בל תאמין בל תאמין

ولا يجوز أن يكون المراد بالمعنى الأول، لأن الأول لا يكون إلا بعد الثاني، فلا يجوز أن يكون الثاني بعد

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצונו של מקום
בוא ועשה כרצונו של מקום כדי שיעשה רצונך
כרצונך כדי שיבטל רצון שלהם מפני רצונך
כדי שיעשה רצון שלהם כרצונם כדי שיבטל
רצונך מפני רצונם הלל אומר אל תפרוש
מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך
ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו ואל
תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע
ואל תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה
ואמר הלל אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי
מה אני ואם לא עכשיו אימתי אמר עליהם
רבי אלעזר בן ערך דרוש לך יום אחד קודם
מיתתך אמרו לו תלמידיו וכי יודע אדם
היום שמת הוא שמא היום הזה הוא יום
מיתתו אמר להם כל שכן שאני אומר שמא
יבוא היום שלא יהא לי פנאי לדרוש אמר
רבי יוחנן בן ברוקה כל המקיים את התורה
בעוני סופו לקיימה בעושר וכל המבטל את
התורה בעושר סופו לבטלה בעוני רבי
יוחנן בן ברוקה אומר כל המתפרנס משכר
תורה מאריך ימים ושנים ומתקיים לעתיד
לבא אבל המתפרנס משכר מצות אינו כן
רבי יוחנן בן ברוקה אומר כל המתפרנס
משכר תורה מאריך ימים ושנים ומתקיים
לעתיד לבא אבל המתפרנס משכר מצות
אינו כן רבי יוחנן בן ברוקה אומר כל
המתפרנס משכר תורה מאריך ימים ושנים
ומתקיים לעתיד לבא אבל המתפרנס משכר
מצות אינו כן רבי יוחנן בן ברוקה אומר
כל המתפרנס משכר תורה מאריך ימים
ושנים ומתקיים לעתיד לבא אבל המתפרנס
משכר מצות אינו כן רבי יוחנן בן ברוקה
אומר כל המתפרנס משכר תורה מאריך
ימים ושנים ומתקיים לעתיד לבא אבל
המתפרנס משכר מצות אינו כן רבי יוחנן
בן ברוקה אומר כל המתפרנס משכר תורה
מאריך ימים ושנים ומתקיים לעתיד לבא
אבל המתפרנס משכר מצות אינו כן

ואם יש בו שמונה פאות ושתי פאות מהם שוות
ושתי פאות שוות ושתי פאות שוות ושתי פאות
שוות הרי זה מרובע ארוך ונקרא מלבן ויש
מלבנים שכל פאותיו שוות ויש שאין כל פאותיו
שוות אבל כל שתי פאות שוות ויש מלבנים
שכל פאותיו ישרות ויש שיש בהם פאות עקומות
ויש שכל פאותיו עקומות ויש שיש בהם פאות
ישרות ועקומות ויש שיש בהם פאות ישרות
ועקומות ויש שכל פאותיו ישרות ויש שכל
פאותיו עקומות ויש שיש בהם פאות ישרות
ועקומות ויש שיש בהם פאות ישרות ועקומות
ויש שכל פאותיו ישרות ויש שכל פאותיו
עקומות ויש שיש בהם פאות ישרות ועקומות
ויש שיש בהם פאות ישרות ועקומות ויש שכל
פאותיו ישרות ויש שכל פאותיו עקומות ויש
שיש בהם פאות ישרות ועקומות ויש שיש בהם
פאות ישרות ועקומות ויש שכל פאותיו ישר

אלה. הרי בפירוש אמרה תורה שלא יהיה אלא אחד
אלה. לעשות מה שיראה בעיניו
אלה. לפי שעת הדחק שהיו מוכרחים לכך
אלה. לעשות
כמו שעשו אלו
אלה. שהקריבו במה שלא היה להם
אלה. שהיו מוכרחים לכך
אלה. שהיו מוכרחים לכך
אלה. שהיו מוכרחים לכך

ואמרו אליו אדוננו שמענו עליך שאתה אומר
שאין אנו נוטלין ידים על הפת ואין אנו
מברכין לפניה ולאחריה ואתה אומר שהוא
מותר ואנו אומרים שהוא אסור אמר להם
אף אני אומר שהוא אסור אלא שאני אומר
שאין אנו נוטלין ידים ואין אנו מברכין
לפניה ולאחריה אמרו לו אדוננו שמענו
עליך שאתה אומר שאין אנו נוטלין ידים
ואין אנו מברכין לפניה ולאחריה ואתה
אומר שהוא מותר ואנו אומרים שהוא אסור
אמר להם אף אני אומר שהוא אסור אלא
שאני אומר שאין אנו נוטלין ידים ואין
אנו מברכין לפניה ולאחריה אמרו לו
אדוננו שמענו עליך שאתה אומר שאין
אנו נוטלין ידים ואין אנו מברכין לפניה
ולאחריה ואתה אומר שהוא מותר ואנו
אומרים שהוא אסור אמר להם אף אני
אומר שהוא אסור אלא שאני אומר שאין
אנו נוטלין ידים ואין אנו מברכין לפניה
ולאחריה אמרו לו אדוננו שמענו עליך
שאתה אומר שאין אנו נוטלין ידים ואין
אנו מברכין לפניה ולאחריה ואתה אומר
שהוא מותר ואנו אומרים שהוא אסור אמר
להם אף אני אומר שהוא אסור אלא שאני
אומר שאין אנו נוטלין ידים ואין אנו
מברכין לפניה ולאחריה אמרו לו אדוננו
שמענו עליך שאתה אומר שאין אנו נוטלין
ידים ואין אנו מברכין לפניה ולאחריה
ואתה אומר שהוא מותר ואנו אומרים שהוא
אסור אמר להם אף אני אומר שהוא אסור
אלא שאני אומר שאין אנו נוטלין ידים
ואין

אלא אפילו אם אין לו אלא מעות מועטות
מתחילה יתן לו מהן כדי שיוכל לעשות בהן
מלאכה ואחר כך יתן לו מה שיראה לו
שבדעתו לתת לו כדי שלא יבוש לבקש
ממנו יותר ממה שנתן לו בתחילה ואם
לא נתן לו מתחילה כלום אין לו אחר כך
אלא מה שיתן לו מרצונו ואין יכול
לתבעו בדין ואם נתן לו מתחילה ואחר
כך נתן לו עוד אין יכול להחזיר ממנו
מה שנתן לו תחילה אלא אם כן נתן לו
יותר מדאי כגון שנתן לו מתחילה
שלשה זהובים ואחר כך נתן לו עוד
שלשה זהובים אחרים שאין יכול להחזיר
ממנו אלא שלשה זהובים שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שלשה
זהובים ואחר כך נתן לו עוד שנים
אין יכול להחזיר ממנו אלא שנים
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שנים ואחר כך נתן לו עוד שנים אין
יכול להחזיר ממנו אלא שנים שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שנים
ואחר כך נתן לו עוד אחד יכול להחזיר
ממנו אחד שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה אחד ואחר כך נתן לו עוד אחד
אין יכול להחזיר ממנו אחד שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה אחד ואחר
כך נתן לו עוד שנים יכול להחזיר ממנו
אחד שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שנים ואחר כך נתן לו עוד
שלשה יכול להחזיר ממנו שנים שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שלשה
ואחר כך נתן לו עוד שלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא שלשה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שלשה
ואחר כך נתן לו עוד ארבעה יכול
להחזיר ממנו שלשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה ארבעה ואחר כך
נתן לו עוד ארבעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא ארבעה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה ארבעה ואחר כך
נתן לו עוד חמשה יכול להחזיר ממנו
ארבעה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה חמשה ואחר כך נתן לו עוד
חמשה אין יכול להחזיר ממנו אלא
חמשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה חמשה ואחר כך נתן לו עוד
ששה יכול להחזיר ממנו חמשה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ששה ואחר
כך נתן לו עוד ששה אין יכול להחזיר
ממנו אלא ששה שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה ששה ואחר כך נתן לו
עוד שבעה יכול להחזיר ממנו ששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שבעה ואחר כך נתן לו עוד שבעה אין
יכול להחזיר ממנו אלא שבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שבעה
ואחר כך נתן לו עוד שמונה יכול
להחזיר ממנו שבעה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה שמונה ואחר כך
נתן לו עוד שמונה אין יכול להחזיר
ממנו אלא שמונה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה שמונה ואחר כך
נתן לו עוד תשעה יכול להחזיר ממנו
שמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה תשעה ואחר כך נתן לו עוד
תשעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
תשעה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה תשעה ואחר כך נתן לו עוד
עשרה יכול להחזיר ממנו תשעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה עשרה
ואחר כך נתן לו עוד עשרה אין יכול
להחזיר ממנו אלא עשרה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה עשרה
ואחר כך נתן לו עוד אחד עשר יכול
להחזיר ממנו עשרה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה אחד עשר ואחר
כך נתן לו עוד שנים עשר יכול
להחזיר ממנו אחד עשר שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שנים
עשר ואחר כך נתן לו עוד שנים עשר
אין יכול להחזיר ממנו אלא שנים
עשר שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שנים עשר ואחר כך נתן לו
עוד שלשה עשר יכול להחזיר ממנו
שנים עשר שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שלשה עשר ואחר כך נתן לו
עוד ארבעה עשר אין יכול להחזיר
ממנו אלא שלשה עשר שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שלשה
עשר ואחר כך נתן לו עוד ארבעה
עשר יכול להחזיר ממנו שלשה עשר
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ארבעה עשר ואחר כך נתן לו עוד
חמשה עשר אין יכול להחזיר ממנו
אלא ארבעה עשר שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה ארבעה עשר
ואחר כך נתן לו עוד ששה עשר יכול
להחזיר ממנו חמשה עשר שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ששה עשר
ואחר כך נתן לו עוד שבעה עשר אין
יכול להחזיר ממנו אלא ששה עשר
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ששה עשר ואחר כך נתן לו עוד שמונה
עשר יכול להחזיר ממנו ששה עשר
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שמונה עשר ואחר כך נתן לו עוד
תשעה עשר אין יכול להחזיר ממנו
אלא שמונה עשר שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה שמונה עשר
ואחר כך נתן לו עוד עשרים יכול
להחזיר ממנו תשעה עשר שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה עשרים
ואחר כך נתן לו עוד עשרים ואחד
אין יכול להחזיר ממנו אלא עשרים
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
עשרים ואחר כך נתן לו עוד עשרים
ושנים יכול להחזיר ממנו עשרים
ואחד שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה עשרים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד עשרים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא עשרים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
עשרים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
עשרים וארבעה יכול להחזיר ממנו
עשרים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה עשרים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד עשרים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא עשרים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה עשרים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד עשרים וששה יכול להחזיר
ממנו עשרים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה עשרים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד עשרים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
עשרים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה עשרים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד עשרים ושמונה
יכול להחזיר ממנו עשרים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
עשרים וששה ואחר כך נתן לו עוד
עשרים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא עשרים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה עשרים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד שלשים
יכול להחזיר ממנו עשרים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
עשרים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
שלשים ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא עשרים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה עשרים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד שלשים
ושנים יכול להחזיר ממנו עשרים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שלשים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד שלשים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא שלשים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שלשים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
שלשים וארבעה יכול להחזיר ממנו
שלשים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה שלשים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד שלשים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא שלשים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שלשים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד שלשים וששה יכול להחזיר
ממנו שלשים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שלשים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד שלשים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
שלשים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה שלשים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד שלשים ושמונה
יכול להחזיר ממנו שלשים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שלשים וששה ואחר כך נתן לו עוד
שלשים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא שלשים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שלשים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד ארבעים
יכול להחזיר ממנו שלשים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שלשים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
ארבעים ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא שלשים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שלשים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד ארבעים
ושנים יכול להחזיר ממנו שלשים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה ארבעים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד ארבעים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא ארבעים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ארבעים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
ארבעים וארבעה יכול להחזיר ממנו
ארבעים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה ארבעים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד ארבעים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא ארבעים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה ארבעים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד ארבעים וששה יכול להחזיר
ממנו ארבעים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ארבעים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד ארבעים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
ארבעים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה ארבעים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד ארבעים ושמונה
יכול להחזיר ממנו ארבעים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ארבעים וששה ואחר כך נתן לו עוד
ארבעים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא ארבעים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ארבעים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד חמשים
יכול להחזיר ממנו ארבעים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ארבעים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
חמשים ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא ארבעים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ארבעים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד חמשים
ושנים יכול להחזיר ממנו ארבעים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה חמשים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד חמשים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא חמשים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
חמשים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
חמשים וארבעה יכול להחזיר ממנו
חמשים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה חמשים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד חמשים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא חמשים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה חמשים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד חמשים וששה יכול להחזיר
ממנו חמשים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה חמשים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד חמשים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
חמשים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה חמשים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד חמשים ושמונה
יכול להחזיר ממנו חמשים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
חמשים וששה ואחר כך נתן לו עוד
חמשים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא חמשים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה חמשים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד ששים
יכול להחזיר ממנו חמשים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
חמשים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
ששים ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא חמשים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה חמשים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד ששים
ושנים יכול להחזיר ממנו חמשים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה ששים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד ששים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא ששים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ששים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
ששים וארבעה יכול להחזיר ממנו
ששים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה ששים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד ששים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא ששים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה ששים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד ששים וששה יכול להחזיר
ממנו ששים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ששים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד ששים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
ששים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה ששים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד ששים ושמונה
יכול להחזיר ממנו ששים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ששים וששה ואחר כך נתן לו עוד
ששים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא ששים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ששים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד שבעים
יכול להחזיר ממנו ששים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
ששים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
שבעים ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא ששים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה ששים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד שבעים
ושנים יכול להחזיר ממנו ששים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שבעים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד שבעים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא שבעים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שבעים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
שבעים וארבעה יכול להחזיר ממנו
שבעים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה שבעים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד שבעים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא שבעים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שבעים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד שבעים וששה יכול להחזיר
ממנו שבעים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שבעים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד שבעים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
שבעים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה שבעים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד שבעים ושמונה
יכול להחזיר ממנו שבעים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שבעים וששה ואחר כך נתן לו עוד
שבעים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא שבעים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שבעים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד שמונים
יכול להחזיר ממנו שבעים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שבעים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
שמונים ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא שבעים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שבעים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד שמונים
ושנים יכול להחזיר ממנו שבעים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שמונים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד שמונים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא שמונים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שמונים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
שמונים וארבעה יכול להחזיר ממנו
שמונים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה שמונים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד שמונים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא שמונים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה שמונים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד שמונים וששה יכול להחזיר
ממנו שמונים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שמונים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד שמונים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
שמונים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה שמונים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד שמונים ושמונה
יכול להחזיר ממנו שמונים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שמונים וששה ואחר כך נתן לו עוד
שמונים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא שמונים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שמונים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד תשעים
יכול להחזיר ממנו שמונים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
שמונים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
תשעים ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא שמונים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה שמונים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד תשעים
ושנים יכול להחזיר ממנו שמונים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה תשעים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד תשעים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא תשעים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
תשעים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
תשעים וארבעה יכול להחזיר ממנו
תשעים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה תשעים ושנים ואחר
כך נתן לו עוד תשעים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא תשעים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה תשעים ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד תשעים וששה יכול להחזיר
ממנו תשעים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה תשעים
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד תשעים
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
תשעים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה תשעים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד תשעים ושמונה
יכול להחזיר ממנו תשעים וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
תשעים וששה ואחר כך נתן לו עוד
תשעים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא תשעים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה תשעים
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד מאה
יכול להחזיר ממנו תשעים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
תשעים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ואחד אין יכול להחזיר ממנו
אלא תשעים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה תשעים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד מאה
ושנים יכול להחזיר ממנו תשעים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ואחד ואחר כך נתן
לו עוד מאה ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה ואחד ואחר כך נתן לו עוד
מאה וארבעה יכול להחזיר ממנו
מאה ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה ושנים ואחר
כך נתן לו עוד מאה וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא מאה
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושלשה ואחר כך נתן
לו עוד מאה וששה יכול להחזיר
ממנו מאה וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
וארבעה ואחר כך נתן לו עוד מאה
ושבעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד מאה ושמונה
יכול להחזיר ממנו מאה וששה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה וששה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא מאה ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושבעה ואחר כך נתן לו עוד מאה
ועשרה יכול להחזיר ממנו מאה
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושמונה ואחר כך נתן
לו עוד מאה ואחד עשר אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושנים עשר יכול להחזיר ממנו
מאה ושמונה שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה ושנים עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה ושלשה
עשר אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה ושנים עשר שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ושנים עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה וארבעה
עשר יכול להחזיר ממנו מאה
ושלשה עשר שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה ושלשה עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה וחמשה
עשר אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה ושלשה עשר שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ושלשה עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה וששה
עשר יכול להחזיר ממנו מאה
וארבעה עשר שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה וארבעה עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה ושבעה
עשר אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה וחמשה עשר שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וחמשה עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה ושמונה
עשר יכול להחזיר ממנו מאה
וששה עשר שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה וששה עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה ותשעה
עשר אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה ושבעה עשר שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ושבעה עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה ועשרים
יכול להחזיר ממנו מאה ושמונה
עשר שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושמונה עשר ואחר כך
נתן לו עוד מאה ועשרים ואחד אין
יכול להחזיר ממנו אלא מאה
ושמונה עשר שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה ושמונה עשר
ואחר כך נתן לו עוד מאה ועשרים
ושנים יכול להחזיר ממנו מאה
ושמונה עשר שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה ועשרים ואחד
ואחר כך נתן לו עוד מאה ועשרים
ושלשה אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה ועשרים ואחד שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ועשרים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
מאה ועשרים וארבעה יכול להחזיר
ממנו מאה ועשרים ושנים שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ועשרים ושנים ואחר כך נתן לו עוד
מאה ועשרים וחמשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ועשרים
ושלשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ועשרים ושלשה ואחר
כך נתן לו עוד מאה ועשרים וששה
יכול להחזיר ממנו מאה ועשרים
וארבעה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ועשרים וארבעה ואחר
כך נתן לו עוד מאה ועשרים ושבעה
אין יכול להחזיר ממנו אלא מאה
ועשרים וחמשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ועשרים
וחמשה ואחר כך נתן לו עוד מאה
ועשרים ושמונה יכול להחזיר ממנו
מאה ועשרים וששה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ועשרים וששה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ועשרים ותשעה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ועשרים
ושבעה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ועשרים ושבעה ואחר
כך נתן לו עוד מאה ושלשים יכול
להחזיר ממנו מאה ועשרים ושמונה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה ועשרים ושמונה ואחר כך נתן
לו עוד מאה ושלשים ואחד אין
יכול להחזיר ממנו אלא מאה
ועשרים ושמונה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ועשרים
ושמונה ואחר כך נתן לו עוד מאה
ושלשים ושנים יכול להחזיר ממנו
מאה ועשרים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושלשים ואחד ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושלשים ושלשה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ושלשים
ואחד שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושלשים ואחד ואחר
כך נתן לו עוד מאה ושלשים
וארבעה יכול להחזיר ממנו מאה
ושלשים ושנים שנתן לו תחילה ואם
נתן לו מתחילה מאה ושלשים ושנים
ואחר כך נתן לו עוד מאה ושלשים
וחמשה אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה ושלשים ושלשה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושלשים ושלשה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושלשים וששה יכול להחזיר
ממנו מאה ושלשים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושלשים וארבעה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושלשים ושבעה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ושלשים
וחמשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושלשים וחמשה ואחר
כך נתן לו עוד מאה ושלשים ושמונה
יכול להחזיר ממנו מאה ושלשים
וששה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושלשים וששה ואחר
כך נתן לו עוד מאה ושלשים
ותשעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה ושלשים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושלשים ושבעה ואחר כך נתן לו עוד
מאה וארבעים יכול להחזיר ממנו
מאה ושלשים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושלשים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
מאה וארבעים ואחד אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ושלשים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושלשים ושמונה
ואחר כך נתן לו עוד מאה וארבעים
ושנים יכול להחזיר ממנו מאה
ושלשים ושמונה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וארבעים
ואחד ואחר כך נתן לו עוד מאה
וארבעים ושלשה אין יכול להחזיר
ממנו אלא מאה וארבעים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה וארבעים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד מאה וארבעים וארבעה יכול
להחזיר ממנו מאה וארבעים ושנים
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה וארבעים ושנים ואחר כך נתן
לו עוד מאה וארבעים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא מאה
וארבעים ושלשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וארבעים
ושלשה ואחר כך נתן לו עוד מאה
וארבעים וששה יכול להחזיר ממנו
מאה וארבעים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
וארבעים וארבעה ואחר כך נתן לו עוד
מאה וארבעים ושבעה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה וארבעים
וחמשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה וארבעים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד מאה וארבעים
ושמונה יכול להחזיר ממנו מאה
וארבעים וששה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וארבעים
וששה ואחר כך נתן לו עוד מאה
וארבעים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא מאה וארבעים ושבעה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה וארבעים ושבעה ואחר כך נתן
לו עוד מאה וחמשים יכול להחזיר
ממנו מאה וארבעים ושמונה שנתן
לו תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
וארבעים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
מאה וחמשים ואחד אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה וארבעים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה וארבעים ושמונה
ואחר כך נתן לו עוד מאה וחמשים
ושנים יכול להחזיר ממנו מאה
וארבעים ושמונה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וחמשים
ואחד ואחר כך נתן לו עוד מאה
וחמשים ושלשה אין יכול להחזיר
ממנו אלא מאה וחמשים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה וחמשים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד מאה וחמשים וארבעה יכול
להחזיר ממנו מאה וחמשים ושנים
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה וחמשים ושנים ואחר כך נתן
לו עוד מאה וחמשים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא מאה
וחמשים ושלשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וחמשים
ושלשה ואחר כך נתן לו עוד מאה
וחמשים וששה יכול להחזיר ממנו
מאה וחמשים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
וחמשים וארבעה ואחר כך נתן לו עוד
מאה וחמשים ושבעה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה וחמשים
וחמשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה וחמשים וחמשה
ואחר כך נתן לו עוד מאה וחמשים
ושמונה יכול להחזיר ממנו מאה
וחמשים וששה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה וחמשים
וששה ואחר כך נתן לו עוד מאה
וחמשים ותשעה אין יכול להחזיר
ממנו אלא מאה וחמשים ושבעה
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה וחמשים ושבעה ואחר כך נתן
לו עוד מאה ושישים יכול להחזיר
ממנו מאה וחמשים ושמונה שנתן
לו תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
וחמשים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושישים ואחד אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה וחמשים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה וחמשים ושמונה
ואחר כך נתן לו עוד מאה ושישים
ושנים יכול להחזיר ממנו מאה
וחמשים ושמונה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ושישים
ואחד ואחר כך נתן לו עוד מאה
ושישים ושלשה אין יכול להחזיר
ממנו אלא מאה ושישים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה ושישים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד מאה ושישים וארבעה יכול
להחזיר ממנו מאה ושישים ושנים
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה ושישים ושנים ואחר כך נתן
לו עוד מאה ושישים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא מאה
ושישים ושלשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ושישים
ושלשה ואחר כך נתן לו עוד מאה
ושישים וששה יכול להחזיר ממנו
מאה ושישים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושישים וארבעה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושישים ושבעה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ושישים
וחמשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושישים וחמשה ואחר
כך נתן לו עוד מאה ושישים ושמונה
יכול להחזיר ממנו מאה ושישים
וששה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושישים וששה ואחר
כך נתן לו עוד מאה ושישים
ותשעה אין יכול להחזיר ממנו אלא
מאה ושישים ושבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושישים ושבעה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושבעים יכול להחזיר ממנו
מאה ושישים ושמונה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושישים ושמונה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושבעים ואחד אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ושישים
ושמונה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושישים ושמונה
ואחר כך נתן לו עוד מאה ושבעים
ושנים יכול להחזיר ממנו מאה
ושישים ושמונה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ושבעים
ואחד ואחר כך נתן לו עוד מאה
ושבעים ושלשה אין יכול להחזיר
ממנו אלא מאה ושבעים ואחד
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה ושבעים ואחד ואחר כך נתן
לו עוד מאה ושבעים וארבעה יכול
להחזיר ממנו מאה ושבעים ושנים
שנתן לו תחילה ואם נתן לו מתחילה
מאה ושבעים ושנים ואחר כך נתן
לו עוד מאה ושבעים וחמשה אין
יכול להחזיר ממנו אלא מאה
ושבעים ושלשה שנתן לו תחילה
ואם נתן לו מתחילה מאה ושבעים
ושלשה ואחר כך נתן לו עוד מאה
ושבעים וששה יכול להחזיר ממנו
מאה ושבעים וארבעה שנתן לו
תחילה ואם נתן לו מתחילה מאה
ושבעים וארבעה ואחר כך נתן לו עוד
מאה ושבעים ושבעה אין יכול
להחזיר ממנו אלא מאה ושבעים
וחמשה שנתן לו תחילה ואם נתן לו
מתחילה מאה ושבעים וחמשה ואחר
כך נתן לו עוד מאה

ותרגום. ושנים הם שיהיו מלקדמת. ומזה אנו למדים
ומקבלים מפי רבותינו. שיש בעוף ב' מיני טומאה
אלמה. ומקבלים ומזה אנו למדים ב' מיני טומאה
שיש מהעוף מה שהוא טמא מפני עצמו. ויש ממנו
מה שהוא טמא מפני שהוא מגדל טמאים
ואכל מהם. ומפני זה אמרו בכל מקום שהעוף
מגדל טמאים הוא טמא. ואפילו הוא טהור
מפני עצמו. כגון התרנגולת שהיא טהורה
מפני עצמה. אבל מפני שהיא מגדלת טמאים
אסורה

ולא הזכיר לו שום דבר מהדברים שהיה ראוי שיזכיר לו
ואמר לו הנה אני מוכן לעשות כל מה שתצוה אותי
ואם תרצה שאלך אל אחיך ואביך ואביא אותם אליך
אמר לו אל תעשה כן כי אם תלך אליהם לא תוכל
לחזור אלי עוד כי אני יודע שהם יהרגוך ואם תרצה
שאשלח אליהם אשלח אליהם ואמר להם שיבואו אלי
ואני אעשה עמהם כל מה שתצוה אותי ואמר לו
הנה אני מוכן לעשות כל מה שתצוה אותי ואמר לו
אל תעשה כן כי אם תלך אליהם לא תוכל לחזור אלי
עוד כי אני יודע שהם יהרגוך ואם תרצה שאשלח
אליהם אשלח אליהם ואמר להם שיבואו אלי ואני
אעשה עמהם כל מה שתצוה אותי ואמר לו הנה אני
מוכן לעשות כל מה שתצוה אותי ואמר לו אל תעשה
כן כי אם תלך אליהם לא תוכל לחזור אלי עוד כי
אני יודע שהם יהרגוך ואם תרצה שאשלח אליהם
אשלח אליהם ואמר להם שיבואו אלי ואני אעשה
עמהם כל מה שתצוה אותי ואמר לו הנה אני מוכן
לעשות כל מה שתצוה אותי ואמר לו אל תעשה כן
כי אם תלך אליהם לא תוכל לחזור אלי עוד כי אני
יודע שהם יהרגוך ואם תרצה שאשלח אליהם אשלח
אליהם ואמר להם שיבואו אלי ואני אעשה עמהם כל
מה שתצוה אותי ואמר לו הנה אני מוכן לעשות כל
מה שתצוה אותי ואמר לו אל תעשה כן כי אם תלך
אליהם לא תוכל לחזור אלי עוד כי אני יודע שהם
יהרגוך ואם תרצה שאשלח אליהם אשלח אליהם
ואמר להם שיבואו אלי ואני אעשה עמהם כל מה
שתצוה אותי ואמר לו הנה אני מוכן לעשות כל מה

ואת־הכפרת תתן על־הארון מלמעלה ואל־הארון תתן את־העדות
אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת
מבין שני הכרבים אשר על־ארון העדת את כל־אשר אצוה אתך
אל־בני ישראל: ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה ורמו קומתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר
זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר־זהב למסגרתו
סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את־הטבעת על
ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת יהיו הטבעת
בתים לבדים לשלחן: ועשית את־הבדים עצי שטים וצפית אתם
זהב ונשא בהם את־השלחן: ועשית את־קערתיו וכפתיו
וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לנסך זהב טהור תעשה אתם:
ושלחת על־השלחן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנרת זהב
טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני שלשה
גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח וכן לשלשת הקנים
היוצאים מן־המנרה: ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה
ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היוצאים מן־המנרה: כפתריהם וקניהם ממנה כלה מקשה אחת
זהב טהור כל־זאת: ועשית נרתיה שבעה והעלה את־נרתיה
והאיר על־עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר
יעשה אתה את כל־הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם
אשר אתה מרא בהר: ואת־המשכן תעשה עשר יריעת שש
משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה
אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות חמש יריעת חברת
אחת אל־אחת וחמש יריעת חברת אחת אל־אחת: ועשית
לולאת תכלת על־שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן
תעשה בשפת היריעה החיצנה במחברת השנית: חמשים
לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל־אחת:
ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את־היריעת אשת אל־אחת
בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על־
המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: אורך היריעה
האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות
אמת אחת ליריעות עשתי עשרה יריעת: וחברת את־חמש
היריעת לבד ואת־שש היריעת לבד והכפלת את־היריעה
הששית אל־מול פני האהל: ועשית חמשים לולאת על־שפת
היריעה הקצנה החברת ולולאת חמשים על־שפת היריעה
החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את־
הקרסים אל־הלולאת והחברת את־האהל והיה אחד כלו:
והנודף אשר יעדף ברירעת האהל יכפל על־אחרי פני האהל:
ואמה מזה ואמה מזה בעדף באורך יריעת האהל יהיה סרח
על־צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל
עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ועשית
את־הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות אורך
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת לקרש
האחד משלבת אחת אל־אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן:
ועשית את־הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
ומאדני כסף תעשה ארבעים אדן תחת שני הקרשים אדן
שני תחת הקרש האחד לשתי יתדתיו ואדן שני תחת הקרש
האחד לשתי יתדתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון
עשרים קרש: ואדניהם ארבעים אדן כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן
ימה תעשה ששה קרשים: וקרשים שנים תעשה למקצעת
המשכן בירכתים: והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על־
ראשו אל־הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת
יהיו: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ותעש
בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן: וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי
המשכן לירכתים ימה: והבריח התיכן בחצי הקרשים מבריח
בתוך הקרשים מן־הקצה אל־הקצה: ואת־הקרשים תצפה זהב
ואת־טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם ואת־הבריחם תצפה
זהב: והקמת את־המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית
פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב
יעשה אתה כרבים: ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים
מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה את־
הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:
ונתת את־הכפרת על־ארון העדת בקדש הקדשים: ושמת את־
השלחן מחוץ לפרכת ואת־המנרה נכח השלחן על־צלע המשכן
תימנה והשלחן תתן בצפון: ועשית מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ועשית לפני
המסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב
וייצקת להם חמשה אדני נחשת: ונתתה את־המזבח נגד
משכן לפאת נגבה תימנה: ועשית את־המזבח עצי שטים
חמשת אמות ארך וחמשת אמות רחב המזבח רבוע יהיה
ושלש אמות קמתו: ועשית קרנתיו על־ארבע פנתיו מן־
המזבח קרנתיו ועשית לו סבי נחשת: ועשית סירתיו לדשנו
ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל־כליו תעשה נחשת:
ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על־הרשת ארבע
טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב
המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים
לעצי שטים וצפית אתם נחשת: והובא את־בדיו בטבעת והיו
הבדים על־שתי צלעת המזבח בשאת אתו: נבוב לחת עשה
אתו כאשר הראה בהר כן יעשו: וחצרת המשכן לפאת נגבה
תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה אמה אורך לפאה האחת:
ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם
כסף: וכן לפאת צפון באורך קלעים מאה אורך ועמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף:
ולרחב הים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם
עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: וניתך
הקלע חמש עשרה אמה כתפם שלשה עמודיהם ושלשה
אדניהם: ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה
ואדניהם שלשה: ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה: כל־עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם
כסף ואדניהם נחשת: אורך החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: כל־
כלי המשכן לכל־עבדתו ויתדתיו וכל־יתדת החצר נחשת:
ואתה תצוה את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על־
העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה חקת
עולם לדרתם מאת בני ישראל: ואתה הקרב אליך את־אהרן
אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן
אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל־חכמי לב אשר
מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי:
ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ
מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי:
והם יקחו את־הזהב ואת־התכלת ואת־הארגמן ואת־תולעת
השני ואת־השש: ועשו את־האפד זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר מעשה חשב: כתפת חברת יהיה־לו אל־שני
קצותיו חבור והיה: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו
יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר: ולקחת את־
שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה
משמותם על־האבן האחת ואת־שמות הששה הנותרים על־
האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבני פתוחי חותם
תפתח את־שתי האבנים על־שמות בני ישראל משבצת זהב
תעשה אתם: ושמת את־שתי האבנים על כתפות האפד אבני
זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את־שמותם לפני יהוה על־
שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת זהב
טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את־שרשרת
העבתים על־המשבצת: ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה
אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה
אתו: רבוע יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו כפול:
ומלאת בו מלאת אבן אבן שדה פטדה וברקת הטור האחד:
והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו
ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבאת זהב
תהיינה במלואתם: והאבנים תהיינה על־שמת בני־ישראל
שנים עשר על־שמתם פתוחי חותם איש על־שמו תהיינה
לשנים עשר שבט: ועשית על־החשן שרשת גבלת מעשה עבת
זהב טהור: ועשית על־החשן שתי טבעת זהב ונתתה את־שתי
הטבעת על־שתי קצות החשן: ונתתה את־שתי עבתי הזהב על־
שתי הטבעת אל־קצות החשן: ואת־שתי קצות שתי העבתים
תתן על־שתי המשבצת ונתתה על־כתפות האפד אל־מול פניו:
ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על־שתי קצות החשן על־
שפתו אשר אל־עבר האפד בית: ועשית שתי טבעת זהב ונתתה
אתם על־שתי כתפות האפד מלמטה מלפני פניו אל־מול
מחברתו מעל חשב האפד: וירכסו את־החשן מטבעתיו אל־
טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד: ונשא אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן
המשפט על־לבו בבאו אל־הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד:
ונתת אל־חשן המשפט את־האורים ואת־התמים והיו על־לב
אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את־משפט בני־ישראל על־
לבו לפני יהוה תמיד: ועשית את־מעיל האפד כליל תכלת:
והיה פי־ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי
תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על־שולי מעילו רמני תכלת
וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב:
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על־שולי המעיל סביב:
והיה על־אהרן לשרת והשמע קולו בבאו אל־הקדש לפני יהוה
ובצאתו ולא ימות: ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת
עליו פתוחי חותם קדש ליהוה: ושמת אתו על־פתיל תכלת
והיה על־המצנפת אל־מול פני המצנפת יהיה: והיה על־מצח
אהרן ונשא אהרן את־עון הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל
לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על־מצחו לרצון להם לפני
יהוה: ושבצת שש תשבץ מצנפת שש תהיה ואבנט מעשה רקם
תעשה: ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות
תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת את־אהרן אחיך ואת־
בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי: ואתה צו את־
בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר
תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על־העדת יערך אתו
אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת
בני ישראל: ואתה הקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת:
ואתה תדבר אל כל־חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־
בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם יקחו את־הזהב ואת־
התכלת ואת־הארגמן ואת־תולעת השני ואת־השש: ועשו את־
האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב:
כתפת חברת יהיה־לו אל־שני קצותיו חבור והיה: וחשב
אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ושש משזר: ולקחת את־שתי אבני שהם ופתחת
עליהם שמות בני ישראל: ששה משמותם על־האבן האחת ואת־
שמות הששה הנותרים על־האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש
אבני פתוחי חותם תפתח את־שתי האבנים על־שמות בני
ישראל משבצת זהב תעשה אתם: ושמת את־שתי האבנים על
כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את־שמותם
לפני יהוה על־שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצת זהב: ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את־
שרשרת העבתים על־המשבצת: ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר
תעשה אתו: רבוע יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו
כפול: ומלאת בו מלאת אבן אבן שדה פטדה וברקת הטור
האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם
שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבאת זהב
תהיינה במלואתם: והאבנים תהיינה על־שמת בני־ישראל
שנים עשר על־שמתם פתוחי חותם איש על־שמו תהיינה
לשנים עשר שבט: ועשית על־החשן שרשת גבלת מעשה עבת
זהב טהור: ועשית על־החשן שתי טבעת זהב ונתתה את־שתי
הטבעת על־שתי קצות החשן: ונתתה את־שתי עבתי הזהב על־
שתי הטבעת אל־קצות החשן: ואת־שתי קצות שתי העבתים
תתן על־שתי המשבצת ונתתה על־כתפות האפד אל־מול פניו:
ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על־שתי קצות החשן על־
שפתו אשר אל־עבר האפד בית: ועשית שתי טבעת זהב ונתתה
אתם על־שתי כתפות האפד מלמטה מלפני פניו אל־מול
מחברתו מעל חשב האפד: וירכסו את־החשן מטבעתיו אל־
טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד: ונשא אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן
המשפט על־לבו בבאו אל־הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד:
ונתת אל־חשן המשפט את־האורים ואת־התמים והיו על־לב
אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את־משפט בני־ישראל על־
לבו לפני יהוה תמיד: ועשית את־מעיל האפד כליל תכלת:
והיה פי־ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי
תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על־שולי מעילו רמני תכלת
וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב:
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על־שולי המעיל סביב:
והיה על־אהרן לשרת והשמע קולו בבאו אל־הקדש לפני יהוה
ובצאתו ולא ימות: ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת
עליו פתוחי חותם קדש ליהוה: ושמת אתו על־פתיל תכלת
והיה על־המצנפת אל־מול פני המצנפת יהיה: והיה על־מצח
אהרן ונשא אהרן את־עון הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל
לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על־מצחו לרצון להם לפני
יהוה: ושבצת שש תשבץ מצנפת שש תהיה ואבנט מעשה רקם
תעשה: ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות
תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת את־אהרן אחיך ואת־
בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי: ואתה צו את־
בני ישראל

ואחר שנתרפאה מהחולי ההוא נתעברה ויולדת בן זכר
ומתה בלידתו ואחר שנתרפאה מהחולי ההוא נתעברה
ויולדת בן זכר ומתה בלידתו ואחר שנתרפאה מהחולי
ההוא נתעברה ויולדת בן זכר ומתה בלידתו ואחר
שנתרפאה מהחולי ההוא נתעברה ויולדת בן זכר ומתה
בלידתו ואחר שנתרפאה מהחולי ההוא נתעברה ויולדת
בן זכר ומתה בלידתו ואחר שנתרפאה מהחולי ההוא
נתעברה ויולדת בן זכר ומתה בלידתו ואחר שנתרפאה
מהחולי ההוא נתעברה ויולדת בן זכר ומתה בלידתו

ותנו לו מזה ומזה ויקח ויפרוש לפניו ויאמר אליו
שמיה בעמקה לך ראשון קרוב לפני על פני
"שמיה לפני
ממנה עשרה חבלים ואחר כך עשרה חבלים
שמיה שלשים ואחר כך שלשים חבלים
ואילולי שהיה מפרש לו לא היה יכול לדעת
ויאמר אליו אחר כך תעשה לך שלשים
ואחר כך שלשים ואחר כך עשרה עשרה
ואחר כך עשרה עשרה ואחר כך עשרה
עשרה ואחר כך עשרה עשרה ואחר כך
עשרה עשרה

ואם לא יהיה לו מה יתן לה כלום ויהיה חייב לה
כל ימיו ואפילו אם ירצה לפרוע לה אחר כך
לא יוכל לפרוע לה כלום שהרי כבר נתחייב
לה כל ימיו ואם ירצה לפרוע לה אחר כך
יפרע לה מן הבנים שיולידו אחר כך ואם
לא יולידו אחר כך לא יפרע לה כלום
ואם יש לו בנים ומת ולא הניח לו
כלום יפרעו לה מן הבנים ואם אין
לו בנים לא יפרעו לה כלום ואם
יש לו בנים ומת והניח לו כלום
יפרעו לה מן הבנים ואם אין
לו בנים לא יפרעו לה כלום
ואם יש לו בנים ומת והניח לו
כלום יפרעו לה מן הבנים
ואם אין לו בנים לא יפרעו
לה כלום ואם יש לו בנים
ומת והניח לו כלום
יפרעו לה מן הבנים
ואם אין לו בנים
לא יפרעו לה כלום

ואם יש לו בנים ומת והניח לו כלום
יפרעו לה מן הבנים ואם אין לו בנים
לא יפרעו לה כלום ואם יש לו בנים
ומת והניח לו כלום יפרעו לה מן
הבנים ואם אין לו בנים לא יפרעו
לה כלום ואם יש לו בנים ומת
והניח לו כלום יפרעו לה מן
הבנים ואם אין לו בנים
לא יפרעו לה כלום

אלא אף על גב דאיכא למימר דהכא
כגון שהיה
לפניו שתי חבילות
אלא דמשמע
שהיה לפניו חבילה אחת
ואינו יודע
אם של עצים אם של פשתן
תבן הוא
דמסתמא של פשתן הוא
ולא של עצים
אלא אפילו תימא
שהיה לפניו שתי חבילות
ואינו יודע
אם של עצים אם של פשתן
תבן הוא
דמסתמא של פשתן הוא
ולא של עצים
אלא הכא
בשהיה לפניו חבילה אחת
ואינו יודע
אם של עצים אם של פשתן
תבן הוא
דמסתמא של עצים הוא
ולא של פשתן
אלא אפילו תימא
שהיה לפניו חבילה אחת
ואינו יודע
אם של עצים אם של פשתן
תבן הוא
דמסתמא של עצים הוא
ולא של פשתן
אלא הכא
בש

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة مختلفة
وإذا كان ذلك كذلك فالمكان ليس هو الهيولى
ولا الصورة ولا شيء من الأشياء التي هي أجزاء
الشيء ولا شيء من الأشياء التي تحيط بالشيء
من خارج ولا هو أيضا شيء لا يتجزأ ولا هو
شيء ليس بموجود ولا هو شيء ليس بمتناه
ولا هو شيء ليس بمتحرك ولا هو شيء ليس
بساكن ولا هو شيء ليس بمتغير ولا هو شيء
ليس بمتكيف ولا هو شيء ليس بمتحيز ولا هو
شيء ليس بمتشكل ولا هو شيء ليس بمتحيز
ولا هو شيء ليس بمتحرك ولا هو شيء ليس
بساكن ولا هو شيء ليس بمتغير ولا هو شيء
ليس بمتكيف ولا هو شيء ليس بمتحيز ولا هو
شيء ليس بمتشكل ولا هو شيء ليس بمتحيز

ولا هو شيء ليس بمتحرك ولا هو شيء ليس
بساكن ولا هو شيء ليس بمتغير ولا هو شيء
ليس بمتكيف ولا هو شيء ليس بمتحيز ولا هو
شيء ليس بمتشكل ولا هو شيء ليس بمتحيز
ولا هو شيء ليس بمتحرك ولا هو شيء ليس
بساكن ولا هو شيء ليس بمتغير ولا هو شيء
ليس بمتكيف ولا هو شيء ليس بمتحيز ولا هو
شيء ليس بمتشكل ولا هو شيء ليس بمتحيز
ولا هو شيء ليس بمتحرك ولا هو شيء ليس
بساكن ولا هو شيء ليس بمتغير ولا هو شيء
ليس بمتكيف ولا هو شيء ليس بمتحيز ولا هو
شيء ليس بمتشكل ولا هو شيء ليس بمتحيز

ויש רעה חולה אשר ראיתי תחת השמש כעין השגגה שיוצא מלפני השליט׃
נתון הסכלות במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו׃
ראיתי עבדים על סוסים ושרים הולכים כעבדים על הארץ׃
חופר גומץ בו יפול ופורץ גדר ישכנו נחש׃
מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם׃
אם קהה הברזל ופניו לא פלף והיל יגבר ויתרון הכשרון הוכן׃
אם ישוך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון׃
דברי פי חכם חן וישפוך סכלות בלעיו׃
תחלת דברי פיו סכלות וסוף פיהו הוללות רעה׃
והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו׃
עמל הכסילים יגיעם אשר לא ידע להלך אל העיר׃
אוי לך ארץ אשר מלכך נער ושריך יאכלו בבקר׃
אשרי אתה ארץ אשר מלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתיה׃
בעצלתים ימך המקרה ובשפלות הידים ידלף הבית׃
לשחוק עושים לחם ויין משמח את חיים והכסף יענה את הכל׃
גם במדעך עשיר אל תקלל ובחדרי משכבך עשיר אל תקלל כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר׃
שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו׃
תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ׃
אם יהיו העבים מלאים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון במקום אשר יפול העץ שם יהיה׃
שומר רוח לא יזרע וירא לרוחות לא יקצור׃
כאשר אינך יודע דרך הרוח איך העצמות בבטן המלאה כן לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל׃
בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע איזה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים׃
ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש׃
כי אם שנים חיה האדם בכלם ישמח וזכר את ימי החשך כי רבים יהיו כל הבא הבל׃
שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט׃
והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל׃
וזכר את בוראיך בימי בחורותיך בטרם יבאו ימי הרעה ויגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ׃
בטרם תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם׃
ביום אשר יזעו שומרי הבית ויתעוללו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו ונחשכו הרואות בעד החלונים׃
ודלתים בשוק סגרו בשפל קול הטחנה וקום לצפור ישחו כל בנות השיר׃
גם מגבוה ירא ופחדים בדרך ויפרח השקד ויתגבר החגב ותפר האביונה כי הולך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים׃
בטרם ינתק חבל הכסף וירוץ כד הזהב ותשבר הגלה על המבוע ותרץ הגלגל אל הבור׃
ושב העפר על הארץ כשהיה ורוח תשוב אל האלהים אשר נתנה׃
הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל׃
ועוד שהיה קהלת חכם עוד למד דעת לעם ואזן תקן משל הרבה׃
בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת׃
דברי חכמים כדרבנות ונטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד׃
ועוד מהמה בני הזהר מעשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר׃
סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם׃
כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע׃

ואמר לו אלהים אנכי אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי שם אעשך לגוי גדול אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי גם עלה גם ויוסף ישית ידו על עיני אביו ויאמר יוסף לאחיו ואל אביו אעלה ואמרה אליהם פרעה ואמרתם לו למה תשבו בארץ גשן והייתם קרובים אלי אתם וצאנכם ובקרכם וכל אשר לכם כי אנשי מקנה היו כי רעי צאן היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך הארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים היו ימי חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף ולחם כל זרע ארצם ולחם אין כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ומפני הרעב ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם הגביר לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לבד לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיה לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה ויישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה ושבע מאות שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם ויראה ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו וישראל אמר אל יוסף ראה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם אל תבא נפשי בקהלם כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך בן גור יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתף על צידון יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה כי טוב ואת ארצו כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך קויתי יהוה גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב אשר ברוך לחמו והוא יתן מעדני מלך נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר ברכים על בן פרת בן עלי עין בנות צעדה עליו ורבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו ברכתי על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו וישראל בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם ויצו אותם ויאמר אלהם אנכי נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי אל פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה ואת המערה אשר בו מאת בני חת לאחזת קבר שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה מקנה השדה ואת המערה אשר בו מאת בני חת ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט ויחנטו הרפאים את ישראל וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום ויעברו ימי בכיתו ויאמר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן כי כן עשו בניו לו כאשר צוה אתם כן נשאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא ויעש יוסף ואחיו וכל העולים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ועתה צו את אביך לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אנכי ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם ויאמר יוסף לאחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה ויוסף מת בן מאת עשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

ואמר לו אלהים אנכי אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי שם אעשך לגוי גדול אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי גם עלה גם ויוסף ישית ידו על עיני אביו ויאמר יוסף לאחיו ואל אביו אעלה ואמרה אליהם פרעה ואמרתם לו למה תשבו בארץ גשן והייתם קרובים אלי אתם וצאנכם ובקרכם וכל אשר לכם כי אנשי מקנה היו כי רעי צאן היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך הארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים היו ימי חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף ולחם כל זרע ארצם ולחם אין כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ומפני הרעב ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם הגביר לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לבד לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיה לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה ויישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה ושבע מאות שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם ויראה ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו וישראל אמר אל יוסף ראה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם אל תבא נפשי בקהלם כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך בן גור יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתף על צידון יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה כי טוב ואת ארצו כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך קויתי יהוה גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב אשר ברוך לחמו והוא יתן מעדני מלך נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר ברכים על בן פרת בן עלי עין בנות צעדה עליו ורבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו ברכתי על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו וישראל בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם ויצו אותם ויאמר אלהם אנכי נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי אל פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה ואת המערה אשר בו מאת בני חת לאחזת קבר שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה מקנה השדה ואת המערה אשר בו מאת בני חת ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט ויחנטו הרפאים את ישראל וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום ויעברו ימי בכיתו ויאמר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן כי כן עשו בניו לו כאשר צוה אתם כן נשאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא ויעש יוסף ואחיו וכל העולים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ועתה צו את אביך לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אנכי ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם ויאמר יוסף לאחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה ויוסף מת בן מאת עשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

ניגון אחד לכל המזמורים שבפרשה ואין לשנות
כלל ואפילו בשבת שחל בו יום טוב ראשון של
פסח אין אומרים אותו בניגון של יום טוב אלא
בניגון של שבת ואין לשנות כלל ואפילו בשבת
שחל בו יום טוב ראשון של פסח אין אומרים
אותו בניגון של יום טוב אלא בניגון של שבת
ואין לשנות כלל ואפילו בשבת שחל בו יום טוב
ראשון של פסח אין אומרים אותו בניגון של יום
טוב אלא בניגון של שבת ואין לשנות כלל ואפילו
בשבת

ומה שאמרו בגמרא שאין מוציאין את הלולב
ביום טוב שחל להיות בשבת אלא במקדש
ולא במדינות אלא במקום שיש בית דין
הגדול שהיו יודעין מתי נולד הירח
ומתי יכול להיות שיראה ומתי אי אפשר
שיראה שהיו יודעין שאם לא ראוהו
בשלשים שאי אפשר שיראה אחר כך
שהרי כבר נולד קודם לשלשים
ולולב ביום טוב שחל להיות בשבת
במקדש היו נוטלין אותו בכל מקום
שבכל המדינות היו שולחין שלוחים
לבית דין הגדול שיודעין בקביעות
החדש ומפני שהיו שולחין שלוחים
לכל המדינות היו יודעין שהיום
שלשים ואם לא ראוהו בו ביום
שהוא יום שלשים אי אפשר שיראה
אחר כך שכבר נולד קודם לשלשים
ולפיכך היו נוטלין לולב בכל מקום
שבכל המדינות אבל עכשיו שאין
לנו בית דין הגדול שיודעין בקביעות
החדש ואין שולחין שלוחים לכל
המדינות אין נוטלין לולב ביום טוב
שחל להיות בשבת אלא במקום שיש
בית דין ומקדשין את החדש על פי
הראיה ואם לא ראוהו בשלשים
ואי אפשר שיראה אחר כך שכבר
נולד קודם לשלשים אין נוטלין
לולב ביום טוב שחל להיות בשבת
אלא במקום שיש בית דין ומקדשין
את החדש על פי הראיה ואם לא
ראוהו בשלשים ואי אפשר שיראה
אחר כך שכבר נולד קודם לשלשים
אין נוטלין לולב ביום טוב שחל
להיות בשבת אלא במקום שיש בית
דין ומקדשין את החדש על פי הראיה
ואם לא ראוהו בשלשים ואי אפשר
שיראה אחר כך שכבר נולד קודם
לשלשים אין נוטלין לולב ביום טוב
שחל להיות בשבת אלא במקום שיש
בית דין ומקדשין את החדש על פי
הראיה ואם לא ראוהו בשלשים
ואי אפשר שיראה אחר כך שכבר
נולד קודם לשלשים אין נוטלין
לולב ביום טוב שחל להיות בשבת
אלא במקום שיש בית דין ומקדשין
את החדש על פי הראיה ואם לא
ראוהו בשלשים ואי אפשר שיראה
אחר כך שכבר נולד קודם לשלשים
אין נוטלין לולב ביום טוב שחל
להיות בשבת אלא במקום שיש בית
דין ומקדשין את החדש על פי הראיה
ואם לא ראוהו בשלשים ואי אפשר
שיראה אחר כך שכבר נולד קודם
לשלשים אין נוטלין לולב ביום טוב
שחל להיות בשבת אלא במקום שיש
בית דין ומקדשין את החדש על פי
הראיה ואם לא ראוהו בשלשים
ואי אפשר שיראה אחר כך שכבר
נולד קודם לשלשים אין נוטלין
לולב ביום טוב שחל להיות בשבת
אלא במקום שיש בית דין ומקדשין
את החדש על פי הראיה ואם לא
ראוהו בשלשים ואי אפשר שיראה
אחר כך שכבר נולד קודם לשלשים

ואחר שהתפללו כל אחד ואחד בפני עצמו
מיד עומדים כולם ביחד ואומרים קדיש
שלם ואחר כך אומרים עלינו לשבח
ואחר כך אומרים תהלים ואחר כך
אומרים ברכי נפשי ואחר כך אומרים
שיר של יום ואחר כך אומרים
מזמור לתודה ואחר כך אומרים
אשרי ואחר כך אומרים ובא לציון
ואחר כך אומרים קדיש שלם
ואחר כך אומרים ברכו ואחר כך
אומרים שמונה עשרה ואחר כך
אומרים תחנון ואחר כך אומרים
אבינו מלכנו ואחר כך אומרים
קדיש שלם ואחר כך אומרים
עלינו לשבח ואחר כך אומרים
תהלים ואחר כך אומרים ברכי
נפשי ואחר כך אומרים שיר של
יום ואחר כך אומרים מזמור
לתודה ואחר כך אומרים אשרי

מלא ואת תשים עליהם מעיל כולו תכלת׃

מלא ופי הראש יהיה בתוכו שפה יהיה לפיו סביב

מלא מעשה ארג כפי תעשה יהיה לו כתנת תחבש

מלא ומצנפת תעשה לשש ואבנט מעשה רקם תעשה

מלא ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים

מלא ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃

מלא והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו

מלא ומשחת אתם וכיהנת לי׃ ואתה דבר אל כל חכמי

מלא לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן

מלא לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן

מלא ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו

מלא בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי׃ והם

מלא יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת

מלא תולעת השני ואת השש׃ ועשו את האפד זהב

מלא תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃

מלא שתי כתפת יהיה חברת שניו קצותיו וחבר׃

מלא וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב

מלא תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר׃ ולקחת

מלא את שתי אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי

מלא רשמי אבן על שמות בני ישראל׃ ששה משמותם

מלא על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על

מלא האבן השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבן פתוחי

מלא רשמי אבן תפתח את שתי האבנים על שמות

מלא בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם׃ ושמת

מלא את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון

מלא לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה

מלא על שתי כתפיו לזכרון׃ ועשית משבצות זהב׃

מלא ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם

מלא מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על

מלא המשבצות׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב

מלא כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת

מלא שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול

מלא זרת אורכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן

מלא ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת

מלא טור הראשון׃ והטור השני נפך ספיר וישפה

מלא טור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ וטור

מלא הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבאת זהב

מלא תהיינה במלואתם׃ והאבנים תהיינה על שמת

מלא בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי

מלא חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר

מלא שבט׃ ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה

מלא עבת זהב טהור׃ ועשית על החשן שתי טבעת

מלא זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות

מלא החשן׃ ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי

מלא הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות

מלא שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת

מלא על כתפות האפד אל מול פניו׃ ועשית שתי

מלא טבעת זהב וישמת על שני קצות החשן על

מלא שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ועשית שתי

מלא טבעת זהב ושמת על שתי כתפות האפד

מלא מלמטה מלפני מפתו אל מול מחברתו

מלא ממעל לחשב האפד׃ וירכסו את החשן

מלא מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת

מלא להיות על חשב האפד ולא יזח החשן

מלא מעל האפד׃ ונשא אהרן את שמות בני

מלא ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל

מלא הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ ונתת

מלא אל חשן המשפט את האורים ואת התמים

מלא והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה

מלא ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו

מלא לפני יהוה תמיד׃ ועשית את מעיל האפד

מלא כליל תכלת׃ והיה פי ראשו בתוכו שפה

מלא יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרה

מלא יהיה לו לא יקרע׃ ועשית על שוליו רמני

מלא תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב

מלא ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמון

מלא פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב

מלא לפני׃ והיתה על אהרן לשרת ונשמע קולו

מלא בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא

מלא ימות׃ ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו

מלא פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על

מלא פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול

מלא פני המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא

מלא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני

מלא ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על

מלא מצחו לרצון להם לפני יהוה׃ ושבצת כתנת

מלא שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה

מלא רקם׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם

מלא אבנטים ועשית להם מגבעות לכבוד ולתפארת׃

מלא והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו

מלא ומשחת אתם וכיהנת לי׃ ואתה דבר אל כל חכמי

מלא לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן

מלא לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן

מלא ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו

מלא בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי׃ והם

מלא יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת

מלא תולעת השני ואת השש׃ ועשו את האפד זהב

מלא תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃

מלא שתי כתפת יהיה חברת שניו קצותיו וחבר׃

מלא וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב

מלא תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר׃ ולקחת

מלא את שתי אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי

מלא רשמי אבן על שמות בני ישראל׃ ששה משמותם

מלא על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על

מלא האבן השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבן פתוחי

מלא רשמי אבן תפתח את שתי האבנים על שמות

מלא בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם׃ ושמת

מלא את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון

מלא לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה

מלא על שתי כתפיו לזכרון׃ ועשית משבצות זהב׃

מלא ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם

מלא מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על

מלא המשבצות׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב

מלא כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת

מלא שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול

מלא זרת אורכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן

מלא ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת

מלא טור הראשון׃ והטור השני נפך ספיר וישפה

מלא טור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ וטור

מלא הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבאת זהב

מלא תהיינה במלואתם׃ והאבנים תהיינה על שמת

מלא בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי

מלא חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר

מלא שבט׃ ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה

מלא עבת זהב טהור׃ ועשית על החשן שתי טבעת

מלא זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות

מלא החשן׃ ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי

מלא הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות

מלא שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת

מלא על כתפות האפד אל מול פניו׃ ועשית שתי

מלא טבעת זהב וישמת על שני קצות החשן על

מלא שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ועשית שתי

מלא טבעת זהב ושמת על שתי כתפות האפד

מלא מלמטה מלפני מפתו אל מול מחברתו

מלא ממעל לחשב האפד׃ וירכסו את החשן

מלא מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת

מלא להיות על חשב האפד ולא יזח החשן

מלא מעל האפד׃ ונשא אהרן את שמות בני

מלא ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל

מלא הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ ונתת

מלא אל חשן המשפט את האורים ואת התמים

מלא והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה

מלא ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו

מלא לפני יהוה תמיד׃ ועשית את מעיל האפד

מלא כליל תכלת׃ והיה פי ראשו בתוכו שפה

מלא יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרה

מלא יהיה לו לא יקרע׃ ועשית על שוליו רמני

מלא תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב

מלא ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמון

מלא פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב

מלא לפני׃ והיתה על אהרן לשרת ונשמע קולו

מלא בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא

מלא ימות׃ ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו

מלא פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על

מלא פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול

מלא פני המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא

מלא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני

מלא ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על

מלא מצחו לרצון להם לפני יהוה׃ ושבצת כתנת

מלא שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה

מלא רקם׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם

מלא אבנטים ועשית להם מגבעות לכבוד ולתפארת׃

את זולת הזולת מ"ש ואמנם הזולת לא אמר כן
לגמרי אבל אמר כן על הרוב ר"ל שלפעמים
יהיה הזולת בעל מדה אחת מהמדות הרעות
להבין המעשים שיעשה בעל המדה ההיא
ואשר לפעמים יהיה הזולת בעל מדה אחרת
שהיא הפך המדה ההיא ולזה אמר שלפעמים
יבין המעשים ההם כפי מדתו ר"ל שיחשוב
שהם הפך מה שהם באמת ולזה אמר שהוא
כמו שאמרו חז"ל אל תדון את חברך עד
שתגיע למקומו ר"ל שלא תדון את חברך
עד שתהיה במדותיו ובמעשיו ואז תדע
שהוא חייב או זכאי ואמר שהוא כמו שאמרו
חז"ל אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו
ר"ל שלא תדון את חברך עד שתהיה במדותיו
ובמעשיו ואז תדע שהוא חייב או זכאי ואמר
שהוא כמו שאמרו חז"ל אל תדון את חברך
עד שתגיע למקומו ר"ל שלא תדון את חברך
עד שתהיה במדותיו ובמעשיו ואז תדע שהוא
חייב או זכאי ואמר שהוא כמו שאמרו חז"ל
אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו ר"ל

משנה ראשונה בארבעה פרקים
בניסן ראש השנה למלכים
ולרגלים
באחד בו לחודש
לאילן דברי בית שמאי
בחמשה עשר בו
בחמשה עשר בו
לבהמה
בעצרת
בשבעה עשר בו
לעשר בהמה
בתשרי
בשנה בראשונה
בשנה שניה
לשנים
לשמיטין
וליובלות
בראשון בתשרי
בשמיני עצרת
בשבעה עשר בו
לשנים
לשמיטין
וליובלות
בראשון בתשרי
בשבט
באחד בו לחודש
לאילן דברי בית שמאי
בחמשה עשר בו
בחמשה עשר בו
לבהמה
בעצרת
בשבעה עשר בו
לעשר בהמה
בתשרי
בשנה בראשונה
בשנה שניה
לשנים
לשמיטין
וליובלות
בראשון בתשרי
בשמיני עצרת
בשבעה עשר בו
לשנים
לשמיטין
וליובלות
בראשון בתשרי
בשבט
באחד בו לחודש
לאילן דברי בית שמאי
בחמשה עשר בו

משנה ראשונה בארבעה פרקים
בניסן ראש השנה למלכים
ולרגלים
באחד בו לחודש
לאילן דברי בית שמאי
בחמשה עשר בו
בחמשה עשר בו
לבהמה
בעצרת
בשבעה עשר בו
לעשר בהמה
בתשרי
בשנה בראשונה
בשנה שניה
לשנים
לשמיטין
וליובלות
בראשון בתשרי
בשמיני עצרת
בשבעה עשר בו
לשנים
לשמיטין
וליובלות
בראשון בתשרי
בשבט
באחד בו לחודש
לאילן דברי בית שמאי
בחמשה עשר בו

ב	ט	ד
ז	ה	ג
ו	א	ח

שיטת הקדמונים בסדר המספרים

ד	ט	ב
ג	ה	ז
ח	א	ו

שיטת הקדמונים בסדר המספרים

ב	ט	ד
ז	ה	ג
ו	א	ח

שיטת הקדמונים בסדר המספרים

ד	ט	ב
ג	ה	ז
ח	א	ו

שיטת הקדמונים בסדר המספרים

ואחר שהשלמנו מה שהיה ראוי להקדים בהקדמת ספר זה, נתחיל עתה בעזרת השם יתברך לבאר ולהודיע כל מה שיש לנו לומר בחכמת הקבלה, ונחלקנו בה לשלשה חלקים, כי בתחלה נבאר ונודיע מה שהוא מוכרח ומחוייב בחכמה זו, ואחר כך נבאר ונודיע מה שהוא מותר ומרשה בחכמה זו, ואחר כך נבאר ונודיע מה שהוא אסור ומוחרם בחכמה זו. ואנחנו נתחיל בעזרת השם יתברך לבאר ולהודיע מה שהוא מוכרח ומחוייב בחכמה זו, ונאמר שהוא מוכרח ומחוייב בחכמה זו שידע האדם שיש לו נפש משכלת, ושהנפש ההיא היא עצם בפני עצמו, ושאינה תלויה בגוף ולא בכח מכחות הגוף, ושהיא נפש אלהית, ושהיא חלק אלוה ממעל, ושהיא נשמה לגוף, ושהיא מחיה אותו, ושהיא מנהגת אותו, ושהיא מושלת עליו, ושהיא מנהגת אותו בכל מיני התנועות שיתנועע בהם, ושהיא מושלת עליו בכל מיני הפעולות שיפעל בהם, ושהיא מנהגת אותו בכל מיני ההנהגות שיתנהג בהם, ושהיא מושלת עליו בכל מיני הממשלות שיתממש

ואת אשר עשה אלהים לעשות׃ ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ י וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ יב וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ טו וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא וַיַּפֶּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

ג וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ טו וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ כג וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ כד וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

ד וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ ב וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הֶבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ ד וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיְהוָה שָׁעָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ ה וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃ ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ י וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃ יא וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ יב כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ יג וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ יד הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ טו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃ טז וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן׃ יז וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ יח וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ יט וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ כ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ כא וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃ כב וְצִלָּה גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה׃ כג וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ כד כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ כה וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן׃ כו וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃

ה זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ ב זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ ג וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ ד וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ה וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ו וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃ ז וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ח וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ט וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ י וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יא וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ יב וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃ יג וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יד וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ טו וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד׃ טז וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יז וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ יח וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃ יט וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ כא וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח׃ כב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כג וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ כד וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ כה וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ׃ כו וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כז וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ כח וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃ כט וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה׃ ל וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ לא וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ לב וַיְהִי נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃

ו וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃ ב וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ ג וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ ד הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ ה וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃ ו וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ׃ ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃ ח וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה׃ ט אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ׃ י וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃ יא וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ יב וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ׃ יג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ׃ יד עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃ טו וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ טז צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמָעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וְשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ יז וַאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ יח וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ יט וּמִכָּל־הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיוֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃ כ מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ כא וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃ כב וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃

ז וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־אַתָּה וְכָל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה כִּי אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר הַזֶּה׃ ב מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ ג גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃ ד כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ה וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ ו וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל־הָאָרֶץ׃ ז וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל׃ ח מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה׃ ט שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ׃ י וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ׃ יא בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל־מַעְיְנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃ יב וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ יג בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם־וְחָם וָיֶפֶת בְּנֵי־נֹחַ וְאֵשֶׁת נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה׃ יד הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל־כָּנָף׃ טו וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃ טז וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃ יז וְהָיָה הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְ

ב"ה ג' לסדר ויגש אליו יהודה וגו' עד ועתה יעל נא עבדך וגו'
ויגש אליו יהודה. לפי שאמר לו ואתה רד אל אבי ואל אחיך
ג' הוא סיפר לו כל מה שאירע לו עמהם ואמר לו
את אשר דבר אדוני וגו' ואמר לו ועתה יעל נא עבדך
וגו' ואמר לו ואתה רד אל אבי ואל אחיך ואמר לו
ועתה יעל נא עבדך וגו' ואמר לו ואתה רד אל אבי
ואל אחיך ואמר לו ועתה יעל נא עבדך וגו' ואמר
לו ואתה רד אל אבי ואל אחיך ואמר לו ועתה יעל
נא עבדך וגו' ואמר לו ואתה רד אל אבי ואל אחיך
ואמר לו ועתה יעל נא עבדך וגו' ואמר לו ואתה רד
אל אבי ואל אחיך ואמר לו ועתה יעל נא עבדך וגו'
ואמר לו ואתה רד אל אבי ואל אחיך ואמר לו ועתה
יעל נא עבדך וגו' ואמר לו ואתה רד אל אבי ואל
אחיך ואמר לו ועתה יעל נא עבדך וגו' ואמר לו
ואתה רד אל אבי ואל אחיך ואמר לו ועתה יעל נא

ואם לאו אין מברכין אחריו ברכת המזון
ואם אכל כזית מכל אחד מהם מברך
אחריו ברכה אחת מעין שלש ואם
אכל כזית מאחד מהם ורביעית
מכל אחד מהם מברך אחריו
שלש ברכות ואם לאו מברך
אחריו ברכה אחת מעין שלש
ואם אכל כזית מאחד מהם
ורביעית מכל אחד מהם
מברך אחריו ברכה
אחת מעין שלש
ואם לאו
מברך
אחריו
ברכה
אחת
מעין
שלש

ואם אכל כזית מאחד מהם ורביעית מכל אחד מהם מברך אחריו ברכה אחת מעין שלש ואם אכל כזית מאחד מהם ורביעית מכל אחד מהם מברך אחריו שלש ברכות ואם לאו מברך אחריו ברכה אחת מעין שלש

ב וַיְהִי בְּשָׁנָה הַשֵּׁנִית לְמוֹתָם וְיַעֲקֹב וְעֵשָׂו יוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי. וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְמוֹתָם
וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי לַחֹדֶשׁ וַיְהִי אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי
וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד בָּא אֵלַי וַיֹּאמֶר אֵלַי: שָׁלוֹם לְךָ אָדוֹן
וְאָמַרְתִּי לוֹ: שָׁלוֹם לְךָ אִישׁ מִי אַתָּה וְאֵי מִזֶּה אַתָּה בָּא
וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֲנִי בָּא מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְשָׁמְעוּ אָזְנַי
כִּי עֵשָׂו וְיַעֲקֹב מֵתוּ וְאֵין לָהֶם בָּנִים כִּי אִם בַּת אַחַת
לְכָל אֶחָד וְאֵין לָהֶם בַּת אַחֶרֶת כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי
וְעַתָּה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם לְנָשִׁים לִי וְלִבְנֵי
וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲנִי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם

ג וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לְמוֹתָם וְיַעֲקֹב וְעֵשָׂו יוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי. וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לְמוֹתָם
וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי לַחֹדֶשׁ וַיְהִי אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי
וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד בָּא אֵלַי וַיֹּאמֶר אֵלַי: שָׁלוֹם לְךָ אָדוֹן
וְאָמַרְתִּי לוֹ: שָׁלוֹם לְךָ אִישׁ מִי אַתָּה וְאֵי מִזֶּה אַתָּה בָּא
וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֲנִי בָּא מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְשָׁמְעוּ אָזְנַי
כִּי עֵשָׂו וְיַעֲקֹב מֵתוּ וְאֵין לָהֶם בָּנִים כִּי אִם בַּת אַחַת
לְכָל אֶחָד וְאֵין לָהֶם בַּת אַחֶרֶת כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי
וְעַתָּה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם לְנָשִׁים לִי וְלִבְנֵי
וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲנִי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם

ד וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לְמוֹתָם וְיַעֲקֹב וְעֵשָׂו יוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי. וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לְמוֹתָם
וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי לַחֹדֶשׁ וַיְהִי אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי
וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד בָּא אֵלַי וַיֹּאמֶר אֵלַי: שָׁלוֹם לְךָ אָדוֹן
וְאָמַרְתִּי לוֹ: שָׁלוֹם לְךָ אִישׁ מִי אַתָּה וְאֵי מִזֶּה אַתָּה בָּא
וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֲנִי בָּא מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְשָׁמְעוּ אָזְנַי
כִּי עֵשָׂו וְיַעֲקֹב מֵתוּ וְאֵין לָהֶם בָּנִים כִּי אִם בַּת אַחַת
לְכָל אֶחָד וְאֵין לָהֶם בַּת אַחֶרֶת כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי
וְעַתָּה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם לְנָשִׁים לִי וְלִבְנֵי
וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲנִי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם

ה וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמוֹתָם וְיַעֲקֹב וְעֵשָׂו יוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי. וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמוֹתָם
וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי לַחֹדֶשׁ וַיְהִי אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי
וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד בָּא אֵלַי וַיֹּאמֶר אֵלַי: שָׁלוֹם לְךָ אָדוֹן
וְאָמַרְתִּי לוֹ: שָׁלוֹם לְךָ אִישׁ מִי אַתָּה וְאֵי מִזֶּה אַתָּה בָּא
וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֲנִי בָּא מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְשָׁמְעוּ אָזְנַי
כִּי עֵשָׂו וְיַעֲקֹב מֵתוּ וְאֵין לָהֶם בָּנִים כִּי אִם בַּת אַחַת
לְכָל אֶחָד וְאֵין לָהֶם בַּת אַחֶרֶת כִּי אִם אֲנִי לְבַדִּי
וְעַתָּה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם לְנָשִׁים לִי וְלִבְנֵי
וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲנִי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנוֹתֵיהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֵין לִי עֵסֶק עִמָּהֶם

ויאמר יהוה אל משה בהר סיני לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו
אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת ליהוה שש שנים תזרע שדך ושש
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה
ושנה השביעת שבת יהיה לארץ שבת
ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר
את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי
נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ
ושבתה הארץ שבתה לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכל

ספר ויקרא פרשת בהר

ולספר לך שבע שבתות שנים שבע פעמים
שבע שנים והיו לך ימי שבע שבתות השנים
תשע וארבעים שנה והעברת שופר תרועה
בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם וקדשתם את שנת
החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל
ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש
אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו יובל
השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את
נזיריה כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן
השדה תאכלו את תבואתה בשנת היובל
הזאת תשובו איש אל אחזתו

M.T.A. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ר' יוסף בר' יצחק הלוי ז"ל, שהיה מפורסם בצדקה ובחסידות, ומפני שהיה עשיר גדול היה מתפרנס בכבוד. ומפני שהיה מרבה בצדקה ובחסידות, ומפני שהיה מרבה בצדקה ובחסידות, ומפני שהיה מרבה בצדקה ובחסידות,

אלא אפילו אם אמר לו הרי אתה בן חורין
מעכשיו אינו בן חורין עד שיאמר לו
הרי אתה בן חורין מעכשיו ואם אמר לו
הרי אתה בן חורין מעכשיו ולא אמר לו
כלום הרי זה בן חורין ואין לו עליו
כלום ואם אמר לו הרי אתה בן חורין
ולא מעכשיו הרי זה בן חורין מעכשיו
ואם אמר לו הרי אתה בן חורין מעכשיו
ולא אמר כלום הרי זה בן חורין ואין
לו עליו כלום ואם אמר לו הרי אתה
בן חורין ולא מעכשיו הרי זה בן חורין
מעכשיו ואם אמר לו הרי אתה בן חורין
מעכשיו ולא אמר כלום הרי זה בן חורין
ואין לו עליו כלום ואם אמר לו הרי
אתה בן חורין ולא מעכשיו הרי זה בן
חורין מעכשיו ואם אמר לו הרי אתה
בן חורין מעכשיו ולא אמר כלום הרי
זה בן חורין ואין לו עליו כלום ואם
אמר לו הרי אתה בן חורין ולא מעכשיו
הרי זה בן חורין מעכשיו ואם אמר לו
הרי אתה בן חורין מעכשיו ולא אמר

ויש אומרים אפילו אמר לו הרי שטר חוב שלך
בידי ואינו יודע אם פרעו אם לאו חייב לשלם
שהרי אמר לו הרי שטר חוב שלך בידי ואין
לך לומר אלא כך אמר לי אבל אם אמר לו
הרי שטר חוב שלך בידי ואמר לי פרעתיו
הרי זה משלם שהרי אמר לו הרי שטר חוב
שלך בידי ואין לך לומר אלא כך אמר לי
פרעתיו ואם אמר לו הרי שטר חוב שלך
בידי ואמר לי פרעתיו ואמר לו אבד השטר
הרי זה משלם שהרי אמר לו הרי שטר חוב
שלך בידי ואין לך לומר אלא כך אמר לי
פרעתיו ואם אמר לו הרי שטר חוב שלך
בידי ואמר לי פרעתיו ואמר לו אבד השטר
ואחר כך מצא את השטר הרי זה משלם
שהרי אמר לו הרי שטר חוב שלך בידי ואין
לך לומר אלא כך אמר לי פרעתיו ואם אמר
לו הרי שטר חוב שלך בידי ואמר לי פרעתיו
ואמר לו אבד השטר ואחר כך מצא את
השטר ואמר לו הרי שטר חוב שלך בידי
ואין לך לומר אלא כך אמר לי פרעתיו ואם
אמר לו הרי שטר חוב שלך בידי ואמר לי
פרעתיו ואמר לו אבד השטר ואחר כך מצא
את

ומה אם למים ל"ק דמים הוא שמכשירין פירות
ומזיגה אינו מכשיר אלא לשתות בלבד
המשנה
כיצד מוכרין את הפירות ומה הן מכשירין
ואיזה מהן מכשיר לכל הפירות ואיזה מהן
מכשיר לפרי אחד ואיזה מהן מכשיר לשני
פירות ואיזה מהן מכשיר לשלשה פירות
ואיזה מהן מכשיר לארבעה פירות ואיזה
מהן מכשיר לחמשה פירות ואיזה מהן
מכשיר לששה פירות ואיזה מהן מכשיר
לשבעה פירות ואיזה מהן מכשיר לשמונה
פירות ואיזה מהן מכשיר לתשעה פירות
ואיזה מהן מכשיר לעשרה פירות
גמרא
מאי קאמר אמר רב יהודה אמר רב
כל הפירות מכשירין זה את זה לשתות
חוץ מן הדבלה שהיא מכשרת לעצמה
ומכשרת לאחרים ומן הדבלה שהיא
מכשרת לעצמה ומכשרת לאחרים חוץ
מן הענבים שאינן מכשירין לא לעצמן
ולא לאחרים ומן הענבים שאינן
מכשירין לא לעצמן ולא לאחרים חוץ
מן הרמונים שהן מכשירין לעצמן
ולאחרים ומן הרמונים שהן מכשירין
לעצמן ולאחרים חוץ מן הפרישים
שאינן מכשירין לא לעצמן ולא
לאחרים ומן הפרישים שאינן
מכשירין לא לעצמן ולא לאחרים חוץ
מן התמרים שהן מכשירין לעצמן
ולאחרים ומן התמרים שהן מכשירין
לעצמן ולאחרים חוץ מן הקרעין
שאינן מכשירין לא לעצמן ולא
לאחרים ומן הקרעין שאינן
מכשירין לא לעצמן ולא לאחרים חוץ
מן הזיתים שהן מכשירין לעצמן
ולאחרים ומן הזיתים שהן מכשירין
לעצמן ולאחרים חוץ מן הצנונות
שאינן מכשירין לא לעצמן ולא
לאחרים ומן הצנונות שאינן
מכשירין לא לעצמן ולא לאחרים חוץ
מן הרמונים שהן מכשירין לעצמן
ולאחרים ומן הרמונים שהן מכשירין
לעצמן ולאחרים חוץ מן הפרישים
שאינן מכשירין לא לעצמן ולא
לאחרים ומן הפרישים שאינן
מכשירין לא לעצמן ולא לאחרים חוץ
מן התמרים שהן מכשירין לעצמן
ולאחרים ומן התמרים שהן מכשירין
לעצמן ולאחרים חוץ מן הקרעין
שאינן מכשירין לא לעצמן ולא
לאחרים ומן הקרעין שאינן
מכשירין לא לעצמן ולא לאחרים חוץ
מן הזיתים שהן מכשירין לעצמן
ולאחרים ומן הזיתים שהן מכשירין
לעצמן ולאחרים חוץ מן הצנונות
שאינן מכשירין לא לעצמן ולא
לאחרים

פלוגתא דרבי יוסי ורבי יהודה בפרק שני דמגילה
ר' יוסי אומר אין מוכרין לו לאדם בית הכנסת
ואפילו בית הכסא ואפילו בית המרחץ
ר' יהודה אומר מוכרין לו בית הכנסת
ואין מוכרין לו בית הכסא ובית המרחץ
שבית הכנסת לכבוד הוא לו ובית הכסא
ובית המרחץ לבזיון הוא לו
ואין מוכרין לו לאדם אלא דבר שיש בו
מצוה שנאמר כי לא ימכר לצמיתות

ומאחר שהוא מתנגד לדברי הרמב"ם ז"ל בזה, ואין לנו לסמוך על דבריו בשום מקום, ואין לנו לחוש לדבריו כלל, ואין לנו לחוש לדבריו כלל, ואין לנו לחוש לדבריו כלל

אתוואנין יהודה בעלמא ישראל בעלמא ישראל
בעלמא יהודה בעלמא ישראל בעלמא יהודה
בעלמא ישראל בעלמא יהודה

ומצה זה שלנו אכלנו על שום מה על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו שיחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם שנאמר ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ וגו' ומרור זה שלנו על שום מה על שום שמרררו המצרים את חייהם של אבותינו במצרים שנאמר וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים וכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך

בכל דור ודור

חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים לא נאמר לאבותינו בלבד אלא אף אותנו גאל עמהם שנאמר ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו לפיכך אנו חייבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה ונאמר לפניו שירה הללויה הללו עבדי ה' הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם

מגיד רחצה

מגיד רחצה ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוה על נטילת ידים

מוציא מצה

מוציא מצה ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ

מרור

מרור ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוה על אכילת מרור

כורך

כורך זכר למקדש כן עשה הלל בזמן שבית המקדש קיים היה כורך פסח מצה ומרור ואוכל ביחד לקיים מה שנאמר על מצות ומרורים יאכלוהו

שלחן עורך

שלחן עורך עד שיאכל כל אחד כזית מן הפסח ומן המצה ומן המרור שהסדר מעכב בהן

צפון

צפון זכר לקרבן פסח שנאמר וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר

ברך

ברך זכר לברכת השבח והתודה שנאמר ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו

הלל

הלל זכר לשבח שנאמר הללו עבדי ה' הללו את שם ה'

נרצה

נרצה זכר לקרבן פסח שנאמר ונתנו בני ישראל את הפסח

ואם לא יוכל לו לשלם מה שנתחייב לו
ימכרו אותו בבית דין ויתנו לו מה שנתחייב לו
ואם אין לו כלום ישב בבית האסורים
עד שיפרע ממנו כל מה שנתחייב לו
ואם יש לו ולא ירצה לשלם
יכניסוהו בבית האסורים ויכוהו
מכות הרבה בכל יום ויום
עד שיתן לו מה שנתחייב לו
ואם יש לו ולא ירצה לשלם
ויברח ויסתתר מבית דין
ויכתבו עליו בכל מקום שהוא
שהוא בורח מבית דין
ואין לו לשלם
ואם ימצא אחד מבני העיר ההיא
שיש לו ממון
יכריזו עליו בבית דין
שכל מי שיש לו ממון של זה
יביא לבית דין
ויתנו לו מה שנתחייב לו
ואם לא יביא
ויכחיש ויאמר אין לי
ויבא אחר ויעיד עליו
שיש לו ממון
יכניסוהו בבית האסורים
ויכוהו מכות הרבה בכל יום ויום
עד שיתן לו מה שנתחייב לו
ואם יש לו ולא ירצה לשלם
ויברח ויסתתר מבית דין
ויכתבו עליו בכל מקום שהוא
שהוא בורח מבית דין
ואין לו לשלם
ואם ימצא אחד מבני העיר ההיא
שיש לו ממון
יכריזו עליו בבית דין
שכל מי שיש לו ממון של זה
יביא לבית דין
ויתנו לו מה שנתחייב לו
ואם לא יביא
ויכחיש ויאמר אין לי
ויבא אחר ויעיד עליו
שיש לו ממון
יכניסוהו בבית האסורים
ויכוהו מכות הרבה בכל יום ויום
עד שיתן לו מה שנתחייב לו

ומשקה על מזבח ה' ויצק את כל הדם אל יסוד המזבח:
ואת החלבים: ויקטר אותם המזבח על העולה
ואת הראש ואת הפדר: ויקטר כל הקרב ואת
יתרת הכבד מן הכליות ואת הכבד על הזבח:
ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש
מחוץ למחנה כאשר צוה ה' את משה:

ויעש כן לפר החטאת ויקרב משה את הפר
לפני האהל ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש הפר: וישחט ויקח משה את הדם ויתן
על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו
לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן
ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת עורו ואת
בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר
צוה ה' את משה:

ויקרב את האיל עלת ויסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את
הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו
ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר:
ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה
את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה
הוא לה' כאשר צוה ה' את משה:

ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט
ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
ויקרב את בני אהרן משה ויתן מן הדם על
תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל
בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב: ויקח את החלב ואת האליה ואת
כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין:
ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת
ולחם שמן אחד ורקיק אחד ויתן על החלבים
ועל שוק הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן
ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני ה':
ויקחם משה מעל כפיהם ויקטר המזבחה על
העלה ניחח אשה הוא לה' מנחה הוא לה':
ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני ה'
מאיל המלאים לאהרן היה לחלק כאשר צוה
ה' את משה:

ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על
המזבח והזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל
בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת
בניו ואת בגדי בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד
ושם תאכלוהו ואתם בלחם אשר בסל המלאים
כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו:
והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח
אהל מועד תצאו שבעת ימים עד יום מלאת
ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם:
כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר
עליכם: ומפתח אהל מועד תשבו יומם ולילה
שבעת ימים ושמרתם את משמרת ה' ולא
תמותו כי כן צויתי: ויעש אהרן ובניו את כל
הדברים אשר צוה ה' ביד משה:

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן
בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני
ה': ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם
לעלה: ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני ה'
ומנחה בלולה בשמן כי היום ה' נראה אליכם:
ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו
כל העדה ויעמדו לפני ה': ויאמר משה זאת
הדבר אשר צוה ה' תעשו ויראה אליכם כבוד ה':
ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את
חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם
ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה ה':
ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת
אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב מן הפר ומן
האיל הכליות ויתרת הכבד מן הכבד מן החטאת
ויקטר המזבחה: ואת הבשר ואת עורו באש
שרף מחוץ למחנה: ויזבח את זבח העם ויקח
בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח
סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל
המכסה והכליות ויתרת הכבד: ויקטרו את
החלבים על העלות ויקטר המזבחה: ואת
החזה ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני
ה' כאשר צוה משה: ויקח אהרן את ידיו אל
העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה
והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד
ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד ה' אל כל
העם: ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח
את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו
ויפלו על פניהם:

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו
לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש
מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה':
ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר
בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם
אהרן: ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני
עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את
אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה:
ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר
דבר משה: ויאמר משה אל אלעזר ואל איתמר
בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי
ה' ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
היא: ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק
בניך הוא מאשי ה' כי כן צויתי: ואת חזה
התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובנותיך אתך כי חקך וחק בניך
נתנים מזבחי השלמים לבני ישראל: שוק
התרומה והחזה התנופה על אשי החלבים
להניף תנופה לפני ה' והיתה לך ולבניך אתך
לחק עולם כאשר צוה ה':

ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף
ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים
לאמר: מדוע לא אכלתם את החטאת במקום
הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם
לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה':
הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל
תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: ויאמר אהרן
אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת
עלתם לפני ה' ותקרנה אתי כאלה והאכלתי
חטאת היום היטב בעיני ה':

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה
תמימים והקרב לפני יי׳ ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים
לעולה ופר ואיל לזבח לזבח לפני יי׳ ומנחה בלולה
בשמן כי היום יי׳ נראה אליכם ויקחו את אשר צוה
משה אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יי׳
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי׳ תעשו ויראה אליכם
כבוד יי׳ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה
את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יי׳ ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את העגל את חטאת אשר לו ויקרבו
בני אהרן את הדם אליו ויטבל באצבעו ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר המזבחה
את החלב והכליות והיותרת מן הכבד מן החטאת כאשר
צוה יי׳ את משה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה ויזבח את זבח העם ויתן בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב ואת הבשר ואת הראש הקטיר
המזבחה ויקרב את הקרבן ויכפר בעד החטאת כראשון
ויקרב את העולה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה
וימלא כפו ממנה ויקטר המזבחה מלבד עולת הבקר
ויזבח את השור ואת האיל זבחי השלמים אשר לעם
ויקרבו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב
ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה
והכליות ויתרת הכבד ויקטירו את החלבים על הבשרים
ויקטר המזבחה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה ויעש משה כאשר צוה יי׳ ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן
קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים
והקרב לפני יי׳ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעולה
ופר ואיל לזבח לזבח לפני יי׳ ומנחה בלולה בשמן
כי היום יי׳ נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה
אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יי׳ ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יי׳ תעשו ויראה אליכם כבוד
יי׳ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את
חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את
קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יי׳ ויקרב אהרן אל
המזבח וישחט את העגל את חטאת אשר לו ויקרבו בני
אהרן את הדם אליו ויטבל באצבעו ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר המזבחה
את החלב והכליות והיותרת מן הכבד מן החטאת כאשר
צוה יי׳ את משה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה ויזבח את זבח העם ויתן בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב ואת הבשר ואת הראש הקטיר
המזבחה ויקרב את הקרבן ויכפר בעד החטאת כראשון
ויקרב את העולה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה
וימלא כפו ממנה ויקטר המזבחה מלבד עולת הבקר
ויזבח את השור ואת האיל זבחי השלמים אשר לעם
ויקרבו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב
ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה
והכליות ויתרת הכבד ויקטירו את החלבים על הבשרים
ויקטר המזבחה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה ויעש משה כאשר צוה יי׳

4124

4124

ויהושע בא אל אהליה

יברכך	יהוה	וישמרך	יאר
ויחנך	יהוה	פניו	אליך
וישם	לך	שלום	וישמו
אשר	יהוה	פניו	אליך
ושמו	את	שמי	על
בני	ואנכי	אברכם	אמנם
ישראל	בן	פלוני	אלמוני

ברכת כהנים פסוקים בתפלה בתפלה בתפלה

ברכת כהנים פסוקים בתפלה בתפלה בתפלה

ואמר ה' אל משה דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם

ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

יאר יהוה פניו אליך ויחנך

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

יברכך יהוה וישמרך

ישמרך מכל רע יברך את נפשך

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו

ואמר ה' אל משה קח לך יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמוך את ידך עליו

ויעש משה כאשר צוה את יהושע ויקח את יהושע ויעמד לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה

ויסמך את ידיו עליו וישם לך שלום

ויחנך יחנך אל שדי ויברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום רבצת תחת ברכות שדים ורחם

ויברכהו כאשר דבר ה' ביד משה

ויאר יאר ה' פניו אליך ויחנך

ויהי יהושע מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו

וישם את שמי על בני ישראל ואני אברכם

ויעש משה כאשר צוה ה' את משה

ושמו אלהי אברהם יצחק ויעקב

ויעש יהושע כאשר צוה אתו משה

אמן כן יהי רצון

ויעמד לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה

ויסמך את ידיו עליו

ויברכהו כאשר דבר ה' ביד משה

ויהי יהושע מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו

ויעש יהושע כאשר צוה אתו משה

יה	ואלהי ליעקב מחסי	יה
	יעמ"ר	
	אגלא אמן	
	ארזיתון הרויחה	
	עשריתון היעליה	
	מיכאית הושיע	
	יעמ"ר מגן	
יה	ואלהי ליעקב מחסי	יה

[illegible]

[illegible] אמן אמן סלה

[illegible] זאת פֶּ֫נֶ֥ה פכל תפיסה וכוזק

(את) אזכוגיה אלי שרי יחיל וישמוד

אליהו הנביא יזוך אגלא

מטטרון מטטרון

[illegible]

איפפיון מטטרון

הבר פרא

אלוים טיגא

זרח זרח מן כלון

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

יהוה

רוחם אלקים

[illegible]

[illegible] ויבא אמונה [illegible]

[illegible] ויבא אמונה [illegible]

[illegible] ויבא אמונה [

יה הם יבק

קוף וקף קוו

פוך פקו ופק

וך עאא ולל צא והאבוכא

בכל פעם שתי יחידות ראשונות

כך בפיהם: זה פעם אחד ואחר כך שתים ואחר כך שלוש

זה פעם שמחשב ראשית אחד ואחר כך שתים ואחר כך שלוש

כשהוא מגיע לעשרה הוא חוזר לאחד ומחשב שתים ואחר כך שלוש

זה פעם שני ואחר כך שלוש ואחר כך אחד

יעקב בן רוסה

מיכאל יה אבתריאל מלמיות

יעמדו כוכבי השמים בסדריהם עליהם שלש שלשים

רבות באות ולא כלות ושקדים יגיעו קהם מעט

כמדת הארץ בכליכם והורידו לאיש מעליו מעט ומעט

ויאכד אלהים ישראל אבותיהם אם כן יאפוא יעשו קוזן

קהתם פפפים

לשמירה

קרבה

אלין

א

אלין נשאתם

קולי תשמע

Addar Veaddaram mi

Micchiamanno le mie obligationi

452

Questo libro e di Carta che vn
huobe non lo q. guarda, Se un
huobe lo guardasse li venterebbe
di di Strazzio

Questo libro e di Carta ch vn
huobe non lo guarda Se un huobe
li guardaz questo libro ventereb
m m m

8

IT8.7/2-1993
2013:08

Image Access IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

Papír cenit 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft. 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31

Méter

5726

סודות מרפואה
מר' יעקב פוישי
בשנת שלח